רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת ועדת תוכן
יום ראשון, כ"ה באייר תשע"ג - 05/05/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר ועדת תוכן ורשות השידור
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
דוד חיון, יו"ר ועדת כספים, חבר ועדה
עאטף כיוף, חבר מליאה, יו"ר ועדת מדיה בערבית
יעקב בורובסקי, חבר ועדה
דבורה הנדלר, חברת מליאה
יעקב נווה
קובי אוז

מוזמנים:
זליג רבינוביץ, עוזר מנכ"ל רשות השידור
איתנה גרגור, מבקרת רשות השידור
ערן הורן, סמנכ"ל כספים
יואב גינאי, מנכל חטיבת התכניות
דדי מרקוביץ, נציג פניות הציבור, אומבוצמן
ליאת בלום, לשכה משפטית
מורן מן, עוזר יושב ראש רשות השידור
לינדה בר, דוברת הרשות
משה נסטלבאום, מנהל
מיקי הרץ
דרור קבלרו
מאיר בר
עינב

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני פותח את ישיבת ועדת התוכן. יש בחדר קוורום של שלושה אנשים שהם קוורום של פתיחת ישיבה. לשם אישור לוח משדרים אנחנו צריכים חמישה, אז אני מקווה שיגיעו. הנה הגיע אחד, ועוד אחד חסר לנו כדי לדון בלוח המשדרים. אני מודיע לפרוטוקול שיש פה ארבעה בקוורום. טוב, אז אני מציע, כיוון שאין קוורום לדיון בלוח משדרים, אנחנו נדחה את, אני מבין שיש בדרך אנשים, תבדקי לוח זמנים. אנחנו נתחיל בנושאים שאינם דורשים קוורום בשלב זה. נתחיל דווקא בהצגת שידורי המכבייה בשידור אליפויות העולם באתלטיקה ושחייה. בוא, תן לנו סקירה ואחרי זה גם נעבור לנושא המשחק המרכזי.

מאיר בר: יש עוד את היורו 2013, שזה גם - - -

היו"ר, אמיר גילת: נכון, אתה צודק. אז בוא נדבר רגע על שידור אליפות העולם באתלטיקה ועל היורו, אתלטיקה ושחייה. זה רשום, זה מופיע בסדר היום, סעיף 8. תציג את הנושא.

מאיר בר: אוקי, אז ככה, אנחנו בקיץ, רשות השידור רכשה - - -

דוד חיון: על מה זה עכשיו, על המכבייה?

היו"ר, אמיר גילת: לא, אליפויות העולם באתלטיקה ושחייה, ואז נחזור למכבייה.

מאיר בר: רשות השידור רכשה זכויות שידור של האתלטיקה ובהיבט של השחייה כבר לפני שנתיים. ... שלוש שנים ... בשלוש השנים הבאות. השנה אליפות העולם בשחייה תיערך בברצלונה, מה-20 ביולי עד ה-4 באוגוסט, שזה יוצר לנו - - -

דוד חיון: מי ישדר במקום גרטל? גרטל?

היו"ר, אמיר גילת: חכה רגע דוד, תן לו. בוא נראה אם משדרים, אחר כך מי ישדר.

דוד חיון: אה, אוקי. לא, אבל אישרנו את זה בוועדת 250.

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

מאיר בר: אז ככה, התחרות היא מה-20 ביולי עד ה-4 באוגוסט. שעות השידור בשש וחצי בערב, בשמונה וחצי - - -

היו"ר, אמיר גילת: כמה ימים זה?

מאיר בר: ... כמעט 16 יום בשעות שש וחצי, תשע. זה שעות השידור, זאת אומר לפי התחרות בברצלונה. במקביל לתאריכים האלה, יש לנו את שידורי המכבייה. המכבייה מתחילה ב-18 בחודש ונגמרת ב-30.

דוד חיון: רגע, מתי אמרת השחייה?

מאיר בר: השחייה מה-20 ביולי עד ה-4 באוגוסט, כשהמכבייה ב-18 ביולי ומסתיימת ב-30.

דוד חיון: זה שלושה ימים חופפים.

מאיר בר: לא שלושה. כל האליפות, זה במקביל משודר.

היו"ר, אמיר גילת: השחייה היא כל כולה בתוך המכבייה, זה מה שאתה אומר.

מאיר בר: הפוך.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, בסדר. והאתלטיקה?

מאיר בר: האתלטיקה זה שבוע אחרי, זה מה-10 באוגוסט עד ה-18 באוגוסט, שזה עשרה ימים.

היו"ר, אמיר גילת: זאת אומרת מה-18 ביולי, חודש, עד ה-18 באוגוסט.

מאיר בר: תיכף אנחנו ניגע ביורו.

היו"ר, אמיר גילת: העלילה מתפתלת.

מאיר בר: זה למעשה כחודשיים שידורי ספורט מה שנקרא.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, באיזו שעה זה האתלטיקה?

מאיר בר: האתלטיקה, שעות התחרויות זה יש ימים שזה מתחיל בשמונה בבוקר עד 12 בצהריים, שזה - - -

היו"ר, אמיר גילת: על חשבון החינוכית? זה לא שלנו.

מאיר בר: בסדר, אוקי. ושידורי הערב מה שנקרא זה מאחת בצהריים עד שמונה בערב, לפעמים זה עד תשע בערב.

היו"ר, אמיר גילת: טוב.

מאיר בר: אוקי? עכשיו, השידור של אליפות העולם בשחייה והמכבייה – זה יוצר במקביל. תראה, אנחנו ניתן מה שנקרא התייחסות בוא נגיד לא מי יודע מה לתחרויות, כי התחרויות הן ברמה מאד ירודה במכבייה. תמיד רשות השידור, מאז ומתמיד - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני רק מודיע לפרוטוקול שדבורה הנדלר נכנסה, ויש קוורום של חמישה אנשים לאישור לוח משדרים. כן.

מאיר בר: אני רק רוצה לציין שתחרויות הספורט במכבייה הן מאד ירודות. מאז ומתמיד שידרנו את טקס הפתיחה ואת טקס הנעילה, והיינו נותנים מה שנקרא יומן מכבייה במהלך ימי התחרויות. אז זה מה שמתוכנן גם הפעם, מה גם ששוב אני אומר, זה בתוך שעות השידור של אליפות העולם בשחייה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. זאת אומרת עוד פעם, מה שאנחנו רואים פה שמה-18 ביולי - - -

מאיר בר: לא, לך עוד קודם ב-20 ביולי.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני הולך ל-18 ביולי.

דוד חיון: תגיד לפי הסדר רגע.

היו"ר, אמיר גילת: מה-18 ביולי ועד ה-18 באוגוסט אנחנו מלאים באירועי ספורט, זה מה שאני אומר.

מאיר בר: עכשיו אני אלך לאט.

היו"ר, אמיר גילת: רק אני אגיד את התאריכים עוד פעם: מכבייה 18 ביולי עד 30 באוגוסט, כן? או עד 30 ביולי? 30 ביולי. שחייה 20 ביולי עד 4 באוגוסט, ואתלטיקה 10 באוגוסט על 18 באוגוסט, נכון? עכשיו נלך אחורה ליורו 2013 שנערך בישראל. נבחרות צעירות עד גיל 21.

דוד חיון: מתי?

מאיר בר: ככה, זה חמישה משחקים - שלושה משחקים של נבחרת ישראל בשלב המוקדם, ולאחר מכן אחד ממשחקי חצאי הגמר ומשחק הגמר. אם נבחרת ישראל עולה לחצי הגמר, אז כמובן שאנחנו משדרים את המשחק שלה. במידה ולא, את המשחק האטרקטיבי ביותר, ולאחר מכן את משחק הגמר. מבחינת תאריכים זה ככה, ב-5 ביוני - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה, זה עכשיו.

יוני בן מנחם: זה כבר אחרי הרפורמה.

מאיר בר: ב- ביוני .

דבורה הנדלר: איך הימים והשבועות מתחלקים?

מאיר בר: אז אני אומר, ב-5 ביוני זה יום ד', שעה 19:00.

היו"ר, אמיר גילת: מבט.

דוד חיון: הכל על מבט פה, כל החודש הזה.

היו"ר, אמיר גילת: 8 ביוני?

מאיר בר: 8 ביוני זה מוצאי שבת בתשע וחצי. 11 ביוני זה יום ג', שבע בערב. עכשיו, יש את שני חצאי הגמר ב-15 ביוני, אחד זה ב-18:30 וחצי הגמר השני ב-21:30. אוקי, זה אחד מהם.

היו"ר, אמיר גילת: או 18:30 או?

מאיר בר: או 21:30. וב-18 ביוני יום ג', 21:30 זה משחק הגמר.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, טוב. שגם אם זה משהו שלא קשור לישראל, העובדה שזה נערך בארץ, זה הסיפור.

מאיר בר: כן. זה פעם ראשונה שהיורו נערך בישראל.

עאטף כיוף: השידורים הם בערוץ 1 או בערוץ 33?

היו"ר, אמיר גילת: מיד. איך ידעת מה אני רוצה להגיד?

עאטף כיוף: הסתכלתי עליך.

היו"ר, אמיר גילת: בכל התחרויות, ההסכמים מאפשרים לשדר גם בערוץ 1 וגם בערוץ 33.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, טוב. התייחסויות, עוד מישהו מההנהלה?

יוני בן מנחם: תעביר את זה בטבלה.

מאיר בר: ערכתי את זה כבר.

יוני בן מנחם: בטבלה. עם השעות, ימים והכל.

מאיר בר: בטבלה. זה כבר הועבר.

יוני בן מנחם: אוקי. למי העברת, אני לא ראיתי.

מאיר בר: למנהל החטיבה וליואב גינאי מנהל חטיבת התכניות.

יוני בן מנחם: אני מקווה שתעביר גם לוועדת התוכן, בסדר, מר נסטלבאום. תעביר לנו את הטבלה עם כל התאריכים, עם השעות והכל.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, זו המצגת של אנשי הספורט. עכשיו, האם מי שאחראי על לוח השידורים, או על טלוויזיה בכללותה, זה בסדר? זה מוגזם מדי? מה עמדתכם המקצועית? אתם מקבלים את זה? זאת אומרת זה מובא פה כי זה מה שההנהלה רוצה.

יוני בן מנחם: כן, זה קיץ, זה דבר שמשדרים בקיץ.

יואב גינאי: כן, בלוח הקיץ הרי מעדיפים שיהיו חומרים קלים יותר וזה בהחלט משתלב. אין שום ספק שזה משתלב שם.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. נשאר רק העניין של מבט, אבל תיכף.

קובי אוז: אני לא חובב ספורט. אני מניח שזה מעניין אנשים וזה מעניין אותם והם אוהבים את זה מאד.

דוד חיון: בוא'נה, אתה משחק בקבוצת כדורגל, איך אתה לא חובב ספורט?

קובי אוז: אני משחק בקבוצת כדורגל בגלל שאני לא חובב ספורט.

היו"ר, אמיר גילת: ובגלל שזה לא כדורגל. הסיפור שם זה לא כדורגל.

קובי אוז: בדיוק, זה ריאליטי, אחי, זה ריאליטי. אבל השאלה היא, אני חושב שהערוץ הראשון צריך להיות כמו בית, במובן מסוים

שתמיד תוכל להיות שם בעניינים. מצד שני, זה לא יכול כל הזמן להחליף תפאורה ולהשתגע לך בעיניים. זאת אומרת יש דברים שבאמת מעניינים את כולם, ויש דברים שהם יותר טריוויאליים. השאלה היא האם יש מצב ליצור איזו מראית עין של שידורים כאילו רגילים, כאשר יש איזה באנר שמעדכן כל הזמן מלמטה שמעביר אותנו לתחנה שמשדרת משהו שלם. זאת אומרת נניח יש איזה גול מגניב או איזה משהו, אפשר לעשות איזו שהיא פריצה. זאת אומרת להחליט מתי עושים פריצות, מתי עושים למטה באנר של מה קורה, ואולי לשדר את המשחקים השלמים או את המקצים השלמים – בערוץ אחר. זאת אומרת שבערוץ הראשון זה ישמור על איזו שהיא מסגרת של נראות, מצד שני זה גם יחזיק עניין של מעודכן. זאת אומרת אם מישהו שבר שיא – אנחנו רוצים לדעת מזה, אנחנו רוצים לראות את זה, אנחנו רוצים שידור חי של מישהו נרגש, שיספר מהמקום, אבל לראות מקצים על גבי מקצים של דברים, זה לא תמיד אטרקטיבי, ויש הרבה אנשים שבשבילם ערוץ 1 זה ערוץ מסוים שהוא שלהם ובשביל זה הם נמצאים שם. ופתאום הכל משתנה, וכל הנוף משתנה וזה הרגלים, זה כמו נעלי בית. אתה רגיל לדבר הזה. אז השאלה היא איך אפשר לייצר מצב, איך אפשר לייצר חוקיות כזאת שגם תיווצר עדיין תחושה שזה עדיין מקום ביתי, ומצד שני, מתי אנחנו עושים פריצה, מתי אנחנו משדרים בבאנר למטה את הדברים שמשתנים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, דוד.

<u>דוד חיון:</u> כמה דברים. קודם כל אני אתייחס ברמת המקרו בהמשך למה שקובי אמר. צר לי שבמליאה הזו יש פחות מדי חובבי ספורט. זה קודם כל במאמר בגדול. למזלם של חובבי הספורט, הרייטינג הטוב ביותר של הערוץ הוא, מה לעשות, תמיד באירועי הספורט. נכון שאנחנו ערוץ ציבורי והרייטינג לא מקדש הכל. נכון. אבל אני חושב שאם יש באז מסוים, חבל שאנחנו שם כי התכנים האחרים בעייתיים, אבל אם יש באז מסוים לטובת רשות השידור, זה במהלך אירועי הספורט, ואת זה אומרים גם, במקרה הזה דווקא גם חברי מליאה שלא חובבי ספורט אומרים את זה ואפילו הם נלחמים על אירועי ספורט, בין היתר המשנה ליושב ראש - - -

היו"ר, אמיר גילת: והיו"ר גם.

דוד חיון: והיו"ר. אמרתי בין היתר היא נלחמת על שידורי הספורט, אז אם אתה גם נלחם על שידורי הספורט זה בסדר, אני בעד. אבל יש לי כמה הערות בגדול על אירועי הספורט שציינתם, וכמה הערות במיקרו. אז קודם כל לגבי המכבייה, היו הערות של רוב חברי הוועדה שהיו באותה ועדה, היו ארבעה-חמישה, לא להתלהב. רוב חברי הוועדה העירו על זה שלא ייתכן שזה מגחך את הרשות ומגחך כלפי הצופים, וזה העניין של שידורי המכבייה – רק עם טקס פתיחה וטקס סיום, ובלי שידורים ישירים אפילו של גמר הכדורגל או גמר הכדורסל, או כמה אירועים מרכזיים שבכל זאת ישודרו בשידור חי, אפילו בערוץ 33, לא על חשבון השעות של הערבית הקבועות. ועל כן אני חושב שאם נשדר רק את המכבייה עם לקטים, וטקס פתיחה וסיום, אז חבל על הכסף שאנחנו משלמים. אני לא יודע כמה אנחנו משלמים על הזכויות.

מאיר בר: אנחנו לא משלמים.

דוד חיון: אז חבל על בכלל לשדר את זה, בלי קשר לכסף. אני חושב שצריך גם לשלב. אני מבקש גם לקבל את זה כהחלטה, יושב הראש, בלי להיכנס עכשיו לשעות – כן מתאים, כן מתנגש עם שידורים חשובים כמו חדשות או לא, כן לקבל החלטה שאירועים מרכזיים של המכבייה – ישודרו בשידור ישיר. זה לגבי המכבייה, ואני לא יודע כמה הפתיחה והסיום הם אטרקטיביים דווקא במקרה הזה. לגבי מה שקובי העיר, אני חושב שהאירוע היחיד מכל האירועים שצוינו שמצדיק שידורים מלאים של כמה שעות ברצף, האירוע היחיד שמצדיק שזה יהיה בערוץ 11 על חשבון שידורים קבועים ואפילו חדשות, זה היורו צעירות. שום דבר אחר מהאירועים האחרים. ובסך הכל אנחנו מדברים על חמישה משחקים. יורו צעירות זה אליפות אירופה לנבחרות צעירות, עד גיל 21. כשישראל עלתה, עלתה, היא לא עלתה, היא אוטומטית עלתה כי היא מארחת. ישראל מכוח האירוע היא בין 8 הנבחרות שעלו לשלב הסופי. זה האירוע שנחשב אירוע הכדורגל מספר 2 באירופה ומתקיים אחת לארבע שנים, וזה פעם ראשונה בארץ ונבחרת ישראל, וזה אני חושב כן צריך להיות בערוץ 11. זה יהיה באמת שידור דגל. וכמו שאמר קובי, האירועים

האחרים, כמו למשל אליפות העולם ב-100 מטר שחייה שהוא הכי אקטואלי, או ה-100 מטר אתלטיקה, יש לנו אתלטיקה גם? אין לנו אתלטיקה, נכון? יש לנו אתלטיקה?

דבורה הנדלר: יש אתלטיקה ושחייה.

דוד חיון: כל האירועים הדרמטיים יכולים אולי להיות משודרים בערוץ 11 בפריצות, כמו שקובי הציע, זה רעיון מצוין, עם הפניה בלתי פוסקת לערוץ 33 של כל השידורים. עכשיו, מאיר, שאלה, ביורו יש מקום שלוש, ארבע?

מאיר בר: כן. אבל אנחנו לא משדרים.

דוד חיון: אז לא, אז אני חושב שיש פה טעות קונספטואלית שמראש, זה כבר חתום וסגור?

מאיר בר: כן.

דוד חיון: אתם מביאים לנו דברים שהם כבר סגורים וחתומים? אבל אם במקום 3-4 תגיע נבחרת ישראל, אנחנו לא נשדר את זה?

מאיר בר: זה לא בטוח שיש 3-4.

דוד חיון: נו, אז תהיו בטוחים. תסתכל רגע באתר של האליפות, ערן.

מאיר בר: אין 3-4.

דוד חיון: סגור?

מאיר בר: 3-4 זה בקונפדרציות, אין 3-4. בטוח.

דוד חיון: אוקי, אז אם ככה אין בעיה. עוד לא סיימתי, ואני מבקש עוד דבר אחרון, כמו שאני הדגשתי לגבי השידור המרכזי, ואני לא מתכוון לוותר על זה ואני מבקש שזה יהיה בהחלטה - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה זה השידור המרכזי?

מאיר בר: המשחק המרכזי. אני מבקש שזה יהיה בהחלטה שאת כל המשחקים האלה שהם ייחודיים מאד לנו ואנחנו משלמים עליהם הרבה כסף, חוץ מהמכבייה, ישדרו שדרים שלנו. בלעדיים שלנו ולא שדרים ששומעים

אותם בכל הרשתות האחרות ושכבר מתבלבלים, כמו שאמרתי, באיזה ערוץ הם בדיוק משדרים ולמי הם עושים פרומו עכשיו, לאיזו תכנית. ולא יכול להיות ששבוע שעבר אחד השדרים האלה יעלה ויגיד שלום לצופי קשת, או רשת, ויספר על התכניות של רשת ויומיים אחרי זה יהיה בערוץ 11 וישדר לנו שידור שאנחנו משלמים עליו 15 מיליון שקלים בשנה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב. כן, דבורה.

<u>דבורה הנדלר:</u> האם השידורים האלה יכולים להיות משודרים באינטרנט? הם יש זכויות לכך?

<u>מאיר בר:</u> כן, כן. זה שידור מקביל.

<u>דבורה הנדלר:</u> הכל במקביל?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מקביל בלבד אמרת?

<u>מאיר בר:</u> כן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי. ומה עם אחר כך תקצירים וזה, לא? בכלל לא?

<u>מאיר בר:</u> אנחנו עושים מגזין בסיום כל משחק. כל מה שמשודר אצלנו משודר במקביל באינטרנט.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל אי אפשר אחר כך לצפות במגזין הזה שעתיים אחרים?

<u>מאיר בר:</u> צריך לבדוק.

<u>ליאת בלום:</u> צריך לראות גם מה יש בתוך המגזין, אם זה רק דיווח חדשותי ולא את השידור עצמו, אז ...

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב. אוקי, עוד שאלות?

<u>דבורה הנדלר:</u> ב-33 זה באותו זמן, אי אפשר - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא שמענו את זה, רגע.

<u>עאטף כיוף:</u> רציתי לשאול בשנה שעברה היו גם כן שידורי מכבייה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, 4 שנים.

עאטף כיוף: לא היה?

היו"ר, אמיר גילת: מכבייה זה כל ארבע שנים, לא כל שנה.

דוד חיון: האולימפיאדה.

עאטף כיוף: לכן אמרתי לכם, הרמתי יד.

דבורה הנדלר: בערוץ 33 ובערוץ 1 במקביל הדברים ישודרו ובאינטרנט?

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, לפי ההצעה שלכם הכל בערוץ 1, חי, מלא? כלומר כל השעות שאמרת פה לרמוס את לוח השידורים של ערוץ 1 ולשדר את זה, זה מה שאתה אומר? זו ההצעה שלכם?

מאיר בר: אני לא אומר את זה בצורה כזאת.

היו"ר, אמיר גילת: בלי המילה לרמוס. אתה אומר שמבחינתכם כל יום שיש בו תחרות בתאריכים שאמרנו ובשעות שאמרנו, קרי משעות הבוקר לפעמים כולל הפריים טיים, כולל מבט, אתם אומרים לדרוס הכל ולשדר.

דוד חיון: אתה אומר, לא הם אומרים. תגיד שאתה אומר.

היו"ר, אמיר גילת: הוא אומר לשדר הכל, בכל שעה שזה מתקיים, כולל על מבט, כן? או שמצאת לזה פתרון אחר למבט.

דוד חיון: אין פתרון. הפתרון הוא מה שקובי הציע ואני במשולב. זה הפתרון.

היו"ר, אמיר גילת: טוב תראו, קודם כל מבחינה עקרונית אנחנו קיבלנו ועוד לא אישרנו, אנחנו נאשר היום את לוח השידורים של הקיץ. עכשיו, לא יתכן בלוח של הקיץ, שמובא לפתחנו לוח שמתחיל ב-1 ביוני ונגמר ב-1 באוקטובר, חודש מזה פתאום התברר שהוא ספורט והלוח בכלל לא תקין. זאת אומרת הייתה צריכה להיות איזו שהיא התייחסות לזה שחודש מתוך הלוח שמוצג בפנינו, בכלל ספורט, אחרת אנחנו עוד פעם, פועלים בכאילו. זה רק מחדד את החשיבות של לוחות עונתיים ומחדד עוד יותר ועוד יותר את החשיבות של לוחות חודשיים, ועל זה אנחנו נדבר. אם שליש מהלוח הוא בכלל אירועי ספורט, אז מה יש לנו לדבר על לוח? אז הלב של הקיץ הוא בכלל ספורט ולא מה שמוצג בפנינו. בעצם רוב הלוח זה

הנספח. אז זו הערה, ותשימו לב לזה להבא, כשאתם מביאים חומרים לוועדת תוכן, אז שחברי הוועדה יידעו מה יש. יש לוח ויש נספח ואת השאר כבר אמרתי. עכשיו, יש פה כמה בעיות. אחת זו הבעיה העקרונית של עוד פעם התזזיתיות בלוח השידורים. אנחנו זה לא מכבר השקנו לוח שידורים חדש, יחסית גם בקול ענות רמה וקול ענות חדשה עם השקעה גם בתקציב, גם ביחסי ציבור, גם בתקציב פרסום, גם ביחסי ציבור והנה אנחנו עוד פעם מזיזים.

<u>דוד חיון:</u> יחסי ציבור אין. פרסום, סליחה. יחסי ציבור כן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> והנה אנחנו עוד פעם מזיזים את הלוח. שוב, יכול להיות שזה אירועים שמצדיקים, יכול להיות שלא, אני רק מציף כרגע את הנושא. שתיים זה הנושא של מבט, שפה זה כבר יותר בעייתי. זאת אומרת אנחנו מנסים להרגיל את הצופה החדש-ישן שלנו לשעה שמונה לשמונה, והנה במשך חודש ימים, פעמים רבות יזוז השמונה לשמונה לשעה אחרת, ואני חושב שזה לא נכון לגבי מהדורת חדשות, אז אני מפריד בין בכלל לוח שידורים שצריך לראות מה המינון הנכון, קל וחומר מהדורת חדשות. ושלישית זה הנושא של מינון הספורט. זאת אומרת עם כל מה שדוד אמר לגבי ספורט ורייטינג - - -

<u>דוד חיון:</u> אני בעצמי תמכתי עכשיו לא לרמוס את ערוץ 11.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, לא, רגע, רגע, אני אומר עם כל מה שדוד אמר לגבי הספורט כמביא רייטינג וכו' וכו', אני חושב שאנחנו צריכים להיזהר מלהפוך לערוץ הספורט. כי אז אנחנו אולי נביא את הקהלים הלא טבעיים שלנו, שיבואו אלינו רק לתקופת החודש הזה, ואחר כך ינטשו אותנו כהרגלם, ופשוט נעשה נזק ונבריח את הצופים הקבועים שלנו, ולכן פה צריך תבונה בשיבוץ לוח המשדרים, ובעיקר במינון ובתמהיל של האירועים האלה. לכן מה שאני חושב שככה בגדול, עוד בלי להיכנס כרגע לפרטי הפרטים, זה פחות או יותר הדברים שנאמרו פה, אני רק אחדד אותם עוד יותר. בלוח הקיץ ממילא כמו ששמענו גם ההנהלה רוצים לעשות לוח יותר קליל, יותר פתוח, יותר מרווח. ממילא יש תכניות שתיכף נידרש אליהן, כמו נמל הבית וכו', כלומר כל מיני אירועי קיץ, אז אני חושב שאת חגיגת הספורט צריך לשלב במסגרת חגיגת הקיץ ולמתג אותה ככזו, ולא להתחיל לעשות בלגן בלוח

המשדרים. גם כאן הייתי מפריד בין מה שהחינוכית, וזה בכלל לא רלבנטי לשיחה כרגע, לבין הפרה-פריים. זאת אומרת אין לי שום בעיה כרגע, לצורך העניין, אם אנחנו ממתגים את זה נכון, שערב טוב ישראל יהיה ספורט בשעות שזה נופל. תכנית שמביאה 0.9 או 1.2 רייטינג, אין לי בעיה שם לעשות אולפן שהוא אולפן ספורט או שידורי ספורט, או משהו כזה. צריך לראות איך עושים את זה, אבל עם מיתוג נכון של כל חגיגת הקיץ הזאת. מבט – אני חושב שזה יהיה עוול לגעת. את אותן פריצות אפשר לעשות, אם יש אירוע חדשותי שהוא מספיק חשוב, אפשר במסגרת מבט לפרוץ לשער, או לגמר, או למקצה. והפריים טיים זו שאלה בפני עצמה, שעוד פעם, האם אנחנו במו ידינו, זמן קצר אחרי שהשקנו לוח משדרים חדש, הורסים אותו במו ידינו. אז אני חושב שצריך, התשובה היא פה עוד פעם לעשות את זה בתבונה ובמסגרת משהו שאנחנו מנתבים כשידורי קיץ והוא יהיה לאורך כל הקיץ ואז לשלב את הספורט, מה שאני אומר אגב כל פעם לגבי המשחק המרכזי. ספורט זה אירוע תרבותי, צריך לעשות ערב שלם של תרבות שהספורט הוא חלק ממנו וסביב זה למכור את כל הדברים ה - - -

דוד חיון: אתה יכול להמשיך להגיד את זה. זה לא יקרה.

לינדה בר: מה שראינו באמת עם השקת הלוח החדש, שבשלושה שבועות הראשונים אז באמת גם הרייטינג היה, הכל היה, הייתה איזו שהיא התעוררות, ואז באו החגים ופשוט אחר כך הצופים לא חזרו. השלושה שבועות האלה של החגים, פסח והשאר, אחריהם לא חזרו.

היו"ר, אמיר גילת: והערה אחרונה, הכי קל זה לזרוק תכניות לערוץ 33. אחד, לא צריך לתת תחושה שערוץ 33 הוא, סליחה על הביטוי, פח זבל של תכניות של ערוץ 1. שתיים, מבחינת העניין, ואני מדבר על השעות של הערבית. כלומר, בין ארבע לשמונה, כשאנחנו יודעים שזה שעות של הערבית, כולל אנגלית, אז נתייחס לזה אחר כך. אחרי תשע צריך לראות, כי הרי ממילא זה שידורים שהם בליל, שמונה זה מבט, עם כתוביות בערוץ 33.

דוד חיון: ואם זה לא יהיה?

היו"ר, אמיר גילת: זה אפשר. יש רק את הבעיה של הכתוביות.

דוד חיון: תעביר את הכתוביות למקום אחר.

היו"ר, אמיר גילת: אגב, ראיתם שערוץ 10 וערוץ 2 התחילו ללכלך במירכאות או לא את המסך עם כתוביות גדולות על שידורי האקטואליה, בשידור המרכזי שלהם? זה מופיע בראש המסך, מה שאנחנו עושים בערוץ 33 כדי לא "ללכלך" את המסך בכתוביות. אז תשימו לב מה קורה בערוצים המתחרים. אז זה לגבי ערוץ 33, שאני יותר לא בטוח מבחינה טכנית, תגידו לי האם אנחנו יכולים לשדר. ערוץ 33 ו-511 ולא - - -

דוד חיון: ליאת, יש בעיה לגוון ב-511? פעם 33, פעם 11?

ליאת בלום: מבחינת הזכויות או באופן כללי?

דוד חיון: לא, מבחינת זה שלא משודר סימולטנית 11 ב-511. יש בעיה?

ליאת בלום: אני לא מתייחסת לטכנולוגי - - -

היו"ר, אמיר גילת: הבעיה היא מול המועצה.

דוד חיון: שיפתרו את זה.

ליאת בלום: לא, אבל יכול להיות שתהיה עם זה בעיה, כי חלק מההסדר של 511 נסמך על זה שזה אותו ערוץ. ברגע שזה פוצל לשני ערוצים - - -

היו"ר, אמיר גילת: ליאת, אני מזכיר לכם, שנייה רגע, אני מזכיר לכם שקיבלנו החלטה בפעם שעברה שאנחנו אישרנו שהלוח יהיה חופף וב-511 גם את החינוכית, כדי שנוכל לעשות בלחיצת כפתור את 511, זה אחד. שתיים, מה שאת אומרת הוא נכון, הרציו הוא כזה שמועצת הכבלים שאחראית לפיקוח על ערוצי הכבלים והלוויין, 511, לא רוצה שיהיו ערוצים ללא פיקוח שלה, ולכן אמרו אוקי, אתם רוצים לשדר 511, קיבלתם, ובלבד שזה יהיה חופף ל-11. אני לא חושבת שמבחינת הרציו - - -

ליאת בלום: לא, לא. אני קוטעת אותך בכוונה. אלף אני זוכרת את זה שהתקיימה התייעצות שלמה סביב נושא הזכויות. חלק מהטענות שלנו זה שאנחנו לא פותחים עוד ערוץ. אם יש לי רישיון לערוץ 11, אני לא צריכה להשיג רישיונות ל-511, וזה גם משהו שצריך לבדוק. ברגע שאני אפצל - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אבל אמרנו - - -

יואב גינאי: 511 כן מתפצל בבוקר. כלומר זה ערוץ נפרד לחלוטין.

ליאת בלום: לא, אני לא מדברת על הזכויות של - - -

דוד חיון: אתה לא יכול להחליט עכשיו בלי זה.

ליאת בלום: צריך לבדוק. רק כדי להסביר, גם אם זכויות שידור ספורט הן בסדר, מספיק שמשולבת לי שם מוסיקה, כדי שהאגודה-, אבל גם במישור של המועצה אני לא בטוחה שזה אפשרי, צריך לבדוק.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עכשיו לגבי המכבייה. טקס הפתיחה, אני חושב שהוא מאד, וגם אמרתי את זה בפעם הקודמת, זה משהו שהוא בסגנון אולימפיאדת לונדון כזה, משהו מרשים שחורג מתחום הספורט ואין ספק שאנחנו צריכים לשדר אותו, כמו גם את טקס הסיום.

דוד חיון: מה זה מרשים, מאיזו בחינה?

היו"ר, אמיר גילת: הפקתית. זה הולך להיות אירוע הפקתי.

דוד חיון: מה היה מרשים באולימפיאדה? אתה מדבר על האולפן?

היו"ר, אמיר גילת: לא, טקס הפתיחה. עכשיו, זה באמת קצת מוזר שמשדרים טקס פתיחה וטקס סיום בלי שום דבר באמצע, ולכן ברור שצריך בצורה כזו או אחרת ואני לא אומר כרגע מה היא, לגעת גם במשחקים, מה גם שהמכבייה, ואני מסכים פה עם הדברים שנאמרו, שוב, אני אומר את זה לא כחובב ספורט, אלא כאיש תוכן, המכבייה היא הרבה יותר סיפור של המכבייה והעולם היהודי וצעירי העולם היהודי, פחות מאשר ספורט. ולכן זה רק מחזק את העניין שצריך להתייחס למכבייה, כן להתייחס למכבייה במסגרת כל ימי קיומה, אבל שוב, זה לא חייב להיות בשידור ספורט, אלא גם בשידורים אחרים כמו אולפן של קיץ כזה, ודברים כאלה, שאז המכבייה משתלבת בו יופי. זאת אומרת הסיכום של מה שאני אומר הוא, שצריך לראות מה מתוך כל השידורים אנחנו לוקחים ומתי, ומה היא האריזה הנכונה והתמהיל הנכון לשלב אותם במסגרת לא שאנחנו מכריזים על חודש

הספורט, אלא איך אנחנו משתלבים עם חודש הקיץ. זאת אומרת איך המכבייה מתכתבת עם - - -

יואב גינאי: אתה מדבר על משהו שהוא שיווקי כרגע.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני מדבר על לוח השידורים, על תוכן.

יואב גינאי: אז התוכן קיים.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אתה מדבר על הספורט עכשיו.

יואב גינאי: כן. זה קיים.

דוד חיון: איך זה קיים?

יואב גינאי: אנחנו רוצים בעצם לשווק את הקיץ כקיץ של קיץ וספורט ואנחנו נשווק אותו בצורה הזאת.

דוד חיון: לא, מבחינת התוכן, לא שיווק. תוכן.

יואב גינאי: מה זאת אומרת?

דוד חיון: האם יש תכנית אחת לפני תרבות, האם יש תכנית אחת לפנאי.

יואב גינאי: אה, לשלב אותם בתוך התכניות הקיימות?

דבורה הנדלר: לראיין יהודים שהגיעו ממקומות מסוימים בעולם, על המשפחה, מאיפה הם באו, החינוך שלהם.

יואב גינאי: אנחנו נשלב את המכבייה בתוך התכניות. הם יתערו בתוך התכניות הקיימות, זה כן. אבל התכנית של המכבייה עצמה, הטקסים, הם יהיו נפרדים, הם לא יהיו חלק ממשהו.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז בואו נסכם ככה, אני גם מפנה את תשומת הלב מבחינה פורמאלית – ועדת 250 אישרה את ההתקשרויות של השחייה והאתלטיקה, כפוף להחלטה של לוועדת תוכן. זאת אומרת ועדת התוכן צריכה להגיד שהיא רוצה את שידורי השחייה והאתלטיקה.

דוד חיון: וגם את היורו. גם את היורו אישרנו.

היו"ר, אמיר גילת: והיורו, כן.

מאיר בר: אתם מבלבלים פה. מה שאנחנו ביקשנו מוועדת 250, זה לשלוש השנים הבאות, זה כבר נמצא בזכויות שידור שלנו, אליפות העולם הנוכחית.

דוד חיון: אה, 2014 ואילך, בסדר, אז זה אושר לפני שנה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, זו הייתה הערה פורמאלית, אז חבל להתעכב עליה עוד פעם.

ערן הורן: אתה צריך את ההערה הפורמאלית, בשביל לתת תשובה ל-EBU.

היו"ר, אמיר גילת: אה, אוקי, לגבי 2014 אתם רוצים גם תשובה, אוקי. אז אני מניח שמה שאנחנו נאשר יהיה נכון גם לגבי 2014.

דוד חיון: לא, אבל אנחנו צריכים להחליט קודם כל החלטה עקרונית איפה אנחנו רוצים לראות את השידורים האלה.

היו"ר, אמיר גילת: יפה, אז אני אומר ככה, רוח הדברים שנשבה פה, אם אני מנסה ככה לסכם, אמרה בסדר, אתם יכולים לשדר הכל מכל, אבל במינון הנכון, כשקווי המתאר - - -

דוד חיון: לא, לא, זה לא נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אתה לא אומר אתה לא רוצה שחייה, לא רוצה אתלטיקה, לא רוצה זה.

קובי אוז: רגע, בואו נעשה את זה מסודר, סליחה. אנחנו מבקשים איזה שהוא דף שייתן לנו את חוקיות השידור – מתי עושים פריצה לשידור, מתי זה כתוב בבאנר, מתי זה לערוץ 33 ומתי זה דורס כל מה שיש. אנחנו רוצים לדעת מה הם הכללים שבהם קורה דבר כזה. אם קרה משהו לא מעניין, אני לא רוצה שפתאום ירוצו ויכנסו לחדשות עם הדבר הזה.

דוד חיון: אי אפשר עכשיו, היום להחליט, כי אתה יודע בדיוק מה השידורים ומה התכניות. אני אמרתי את הקונספט קודם. כדורגל אתה לא יכול לחתוך, זה בסך הכל חמישה משחקים. אתה לא יכול לחתוך נגיד להגיד אני

אעבור רק בגולים וגם זה שידור מאד לאומי, מאד ממלכתי, מאד חשוב, כי זה פעם ראשונה בארץ ופעם ראשונה - - -

היו"ר, אמיר גילת: עוד פעם, אתה גם חורג מהספורט פרופר.

קובי אוז: חמישה שידורים זה לא הבעיה בכלל.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, גם מה שאמרתם עכשיו חורג מתחום הספורט. זה שפעם ראשונה יש את המפעל הזה בישראל, זה עוד פעם - - -

דוד חיון: לא, לא, תבדיל בין העטיפות. תעזוב את העטיפות, אבל בואו נחליט מה אנחנו משדרים ואיפה משדרים, ומה אנחנו משדרים בערוץ 33. זה מה ששנינו אומרים.

היו"ר, אמיר גילת: כן.

דוד חיון: אבל למה בלחש?

היו"ר, אמיר גילת: לא, רציתי לשמוע מה עמדתו.

קובי אוז: כולנו שמענו, הכל בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: על מה דיברנו?

דוד חיון: לא, אני שמעתי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני מציע שיועבר אלינו לוח משדרים, טיוטת ללוח משדרים מוצעת לתקופת הספורט הזאת, 18 ביולי - - -

יוני בן מנחם: זה צריך להיות ביחד, התכניות ביחד עם החדשות.

קובי אוז: וחוקיות, אנחנו רוצים גם חוקיות.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, בואו נגדיר קודם. אנחנו מיד נדון הרי בלוח הקיץ, אנחנו נחזור לזה, אבל בלוח הקיץ שיהיה ביטוי מובהק לחודש הספורט הזה, כולל מינון השידורים, גורל מבט והמינון וכמו שהגדיר את זה קובי כחוקיות השידור. זאת אומרת מתי זה פריצה, מתי זה שידור מלא.

דבורה הנדלר: האם זה רק מבט או יש לנו עוד תכניות דגל חשובות לנו.

קובי אוז: שאלה מצוינת.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, נכון, יש וודאי שיש. טוב, עכשיו לגבי שנת 2014. מאיר, ההחלטה העקרונית היא לגבי 2014? ערן?

ערן הורן: שלוש שנים מ-2014.

היו"ר, אמיר גילת: בוא תציג את הנושא שאושר בוועדת 250 ומובא עכשיו לוועדת תוכן.

דוד חיון: למה אתה צריך את זה עכשיו?

היו"ר, אמיר גילת: הם רוצים תשובה. אתם צריכים תשובה דחופה, נכון?

מאיר בר: כן.

ליאת בלום: כשזה יבוא אחר כך בשנת 2017 לא יהיה אישור עקרוני ונהיה מחויבים. הם מבקשים את זה מראש.

היו"ר, אמיר גילת: כן, ערן. בחדר יש שישה חברים, לפרוטוקול.

ערן הורן: מדובר בשלוש שנים ... שחייה ואתלטיקה, בחלקם מדובר על חלקם בחוץ ושלוש שנים של אליפויות עולם בשחייה. זה כבר כמה שנים שרוכשים את זה באמצעות ה-EBU, זהו בגדול.

היו"ר, אמיר גילת: מה זה אומר מבחינת לוח שידורים עתידיים? למה אנחנו מחייבים את עצמנו?

דוד חיון: תגיד מדיניות, לפי זה נדע את השעות.

מאיר בר: זה פחות או יותר כמו שקורה עכשיו. זאת אומרת יש לנו את אליפות העולם בשחייה ואליפות העולם באתלטיקה.

דוד חיון: אבל תגיד באיזה מדינות, לפי זה נדע את השעות, אם זה מתנגד בפריים טיים או לא.

מאיר בר: לא, לא, זה לא רק זה.

דוד חיון: מה זה לא רק זה?

קובי אוז: יש אנשים שרואים שחייה?

דוד חיון: אה, לכלכת.

קובי אוז: אני שואל.

דוד חיון: אתה יודע איזה באז היה על שידורי השחייה באולימפיאדה?

קובי אוז: זאת אומרת יש כל מיני שחייה, יש פרפר, יש זה, כאילו אנשים יושבים ורואים שחיינים שוחים?

דוד חיון: כן, כן, רואים גרטל.

היו"ר, אמיר גילת: כן, ערן.

קובי אוז: וזה כל שנה? כל שנה אנשים יושבים ורואים שחיינים שוחים?

היו"ר, אמיר גילת: בורו, אם זה על חשבון זמן החינוכית, אז - - -

דוד חיון: אנחנו דיברנו על שתעביר את זה לערוץ 33, בשביל לא לעלות על מבט.

היו"ר, אמיר גילת: דוד, אתה זוכר את הסכומים?

דוד חיון: לא.

היו"ר, אמיר גילת: ערן, גם את הסכומים, למרות שזאת ועדת תוכן, אבל שיהיה מושג.

ערן הורן: הסכומים זה סדר גודל של 600,000 דולר לאחד, וזה הרבה יותר נמוך לשחייה. לשחייה זה בסביבות 60,000 דולר.

דוד חיון: נכון. לא, זה לא היה 600,000 דולר באתלטיקה, זה היה פחות.

היו"ר, אמיר גילת: נו, אבל זה מיליון דולר שניהם?

ערן הורן: לא, הרבה פחות.

היו"ר, אמיר גילת: פחות?

מאיר בר: זה היה עד כמה שזכור לי 2.2 מיליון שקלים.

דוד חיון: הכל ביחד, הכל ביחד כמה מאות אלפי דולרים.

ערן הורן: 60,000 יורו השחייה, ו-600,000 דולר האתלטיקה.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו מדברים על שנת 2014.

יעקב בורובסקי: מה הצפי לחסויות?

דוד חיון: אם כבר מדברים על חסויות.

יעקב בורובסקי: מה הצפי שתהיה הכנסה מההוצאה הזאת.

דוד חיון: תראה, נכון להיום יש לך כבר חודש וחצי בלי אף חסות ברשות השידור, אם אתה שם לב לטלוויזיה.

יעקב בורובסקי: לא.

דוד חיון: אז תשים לב. היית ברשות השידור של ניו זילנד.

יעקב בורובסקי: לא יכולתי לראות, אבל ברצינות אני שואל, יש איזו הגדלה של ההכנסות מול הוצאה? סביב השידורים האלה יש?

יוני בן מנחם: תשאל את סמנכ"לית השיווק מה הצפי.

יעקב בורובסקי: יש סיכוי שגופים כמו ערוצי הספורט ירצו - - -

יוני בן מנחם: לעשות חבילות שידור אולי.

היו"ר, אמיר גילת: בורו, אתה אומר אם אנחנו לא מכסים את זה זה לא שווה? זה מה שאתה אומר?

יעקב בורובסקי: בוא נגיד שאם זה 10% או 20% של תקציב, זה שווה דיון. אם צריך לשלם את כל ה-100%, אני אשאל שוב, אנחנו משדרים אליפות ישראל באתלטיקה בשידורים חיים?

יוני בן מנחם: לא.

דוד חיון: רק ערוץ 5 משדר את זה.

יעקב בורובסקי: זאת אומרת אין פה איזה עניין של השידור הציבורי, דווקא ל - - -

דוד חיון: יש הרבה ספורטאים ישראלים שהולכים לאליפויות אירופה. אני חושב שהם בדרך כלל מגיעים למקום חמישי במוקדמות. הקופץ מוט היה בגמר לדעתי.

מאיר בר: יש ספורטאים ישראלים ואתלטיים שמשתתפים גם באליפויות אתלטיקה וגם בשחייה.

דוד חיון: כן, כן. ה-100 מטר הוא תמיד אטרקטיבי, ה-200 מטר של האצנים.

יעקב בורובסקי: אם זה מביא כסף בפוטנציאל של אחוזים ניכרים מההוצאה, אני חושב שזה קל יותר לדיון.

דוד חיון: אני חושב שזה אמנם לא פה, אבל אנחנו צריכים להציב להם יעדים בדברים האלה, לפי סכומי הגיוניים. אבל זה לא פה, זה בוועד מנהל פרסום.

היו"ר, אמיר גילת: דוד, זה באמת לא לפה. אז בואו נעשה ככה, לגבי תוכן, ועדת תוכן לא יכולה כרגע, לעניות דעתי, ואני וודאי לא יכול כרגע, להחליט אם אני רוצה להתחייב לזה או לא, מפני שאני לא יודע מה ההשפעה של זה על לוח המשדרים. כל מה שאמרתי כרגע על הקיץ הנוכחי רלבנטי קדימה. זאת אומרת קודם כל אני מבקש שתבדקו באיזה מדינות זה נערך ומה שעות השידור וכמה אתם מעוניינים לשדר או לא, ואז נוכל להתייחס האם זה רומס את לוח המשדרים, האם זה תואם לו, האם זה מתחבר איתו, האם זה בא בממשק איתנו בכלל אם זה בשעות הבוקר, ואז נקבל את ההחלטה פה בוועדת התוכן. בוועד מנהל פרסום אנחנו נדון בנושא החסויות, בסדר?

דוד חיון: אני לא הייתי מחכה, אמיר, כי ערן התריע על זה גם בוועדת 250 שנדרשת החלטה דחופה, וזה שידורים שלדעתי אפילו אם נעביר את זה לערוץ 33, בלי לפגוע בערוץ 33, זה שידורים שהם חשובים.

היו"ר, אמיר גילת: אין בעיה. תביאו תוך כדי ישיבה.

דוד חיון: הרשות משדרת את זה שנים ארוכות.

היו"ר, אמיר גילת: תביאו תוך כדי הישיבה. טוב, אני עובר עכשיו לסדר היום, אנחנו נחזור לזה. הם יעשו טלפונים ונחזור לזה.

דבורה הנדלר: איזה שידורים יהיו באינטרנט?

דוד חיון: שחייה, ואתלטיקה אפילו נשים רואות בהיקפים ניכרים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני עובר עכשיו לסדר היום מתחילתו. דוד ודבורה, אתם רוצים לדבר? למה אתה לוחש לה?

דוד חיון: אני מייעץ לה מה להצביע.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני עובר ללוח שידורים חודש מאי. עוד פעם, ראינו זה עתה את החשיבות הרבה שאנחנו נשמע פה מראש מה לוח השידורים. אנחנו קיבלנו החלטה שתיושם החל מהפעם הבאה, שעד ה-10 לחודש ההנהלה מעבירה את לוח השידורים של החודש העוקב, כך יש לנו מספיק זמן לכנס את הוועדה כדי לדון בלוח השידורים בזמן אמת. ושוב, אנחנו לא נעשה כל פעם דיון לעומק, שהרי אנחנו אמורים להכיר את הלוח ואת התכניות המשודרות בו, אבל בכל אופן להתעדכן במה שצפוי בחודש העוקב. דוגמא קלאסית היא דווקא החודש הזה. זאת אומרת יש לוח שידורים שבתוכו כאילו השידורים הרגילים, אבל למשל חג השבועות חל במהלך אותו חודש, בחודש מאי, ולכן אם נקבל לוח שבו נראה את כל מה שאמורה הטלוויזיה לשדר בחודש מאי, אנחנו ממילא נראה גם מה דינה של תכנית שבועות. אז בואו נתעכב, אני לא רוצה שנגלוש בזמן, על חודש מאי. יואב, תציג את הלוח.

יואב גינאי: למעשה חודש מאי רץ בהמשך לתכנון שלנו, להוציא את חג השבועות ואת האירוזיונים שמשנים קצת את הלוח. יש לנו שלושה שידורי אירוויזיון, שהם .. חצי גמר, גמר פלוס הסדרה שרצה – אירופה בשלוש דקות, ומשודרת בדרך כלל בשעה שבע בערב.

היו"ר, אמיר גילת: ביקשתי שהלוח יוגש לנו בצורה של טבלה ולא בצורה של חריגות מטבלה. כלומר לא רשימה של מה יש בשבועות, אלא לראות איך התכניות משתלבות בלוח המשדרים.

דוד חיון: את הלוח אישרנו כבר, לא?

היו"ר, אמיר גילת: אישרנו את הלוח העונתי, עכשיו אתה מאשר את חודש מאי.

דוד חיון: אה, זה הזכיר לי משהו, לא משנה. מעירים על הפרוטוקול בתחילת הישיבה או שאפשר להעיר עוד מעט, כשנגיע לנושאים הרלבנטיים?

היו"ר, אמיר גילת: עוד מעט ניתן לך.

דוד חיון: כי הפרוטוקול לא שיקף.

היו"ר, אמיר גילת: יש הערות לגבי לוח מאי? תן את הדגשים, חוץ מהאירוויזיון, לגבי שבועות.

יואב גינאי: יש לנו את שבועות, בערב שבועות אנחנו משדרים תכנית זמר שהייתה בפסטיבל עין גב בחג הפסח. אנחנו משדרים תכנית חדשה של על הדרך, שהפעם הולכת על עמק החולה. אנחנו משדרים סרט מאד מעניין שנקרא תעלומת .. מקנדו, על קהילה שלמה מאיטליה שהתגיירה בשנות ה-30 של המאה שעברה ואנחנו נשדר את זה בשבועות, בגלל הסיפור של ה - - -

דבורה הנדלר: זה מתאים מאד.

יואב גינאי: כן. וזה נופל לנו על שבועות כמו שאנחנו רואים. אנחנו משדרים ... לוח העברי בשבועות, עם דוב אלבוים. תכנית מיוחדת של ממעמקים, זו תכנית שמשודרת מחיפה. אריה אליאס עם מוסיקה קלאסית, מוסיקאים צעירים, הפעם ממכללת תלתן בצפון.

יעקב בורובסקי: זה בחיפה ברחוב העצמאות בעיר. הבן של דני מהשב"כ.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

יואב גינאי: זה שידור חוזר. (מדברים ביחד).

קובי אוז: אני רוצה להגיד משהו. רציתי להגיד לגבי שבועות, אמרתי לך בחוץ וגם סימסתי לך במהלך. כל מיני דברים שאנחנו, אני סימסתי לך ביום העצמאות שהתכנית מהחצר היא חיננית, למרות שהיא לא מצולמת מגניב, אבל משהו טוב שם קורה ואנשים ראו אותה. אני חושב שגם השידור שהיה בל"ג בעומר בהילולה של רבי שמעון בר יוחאי הייתה במקום לקהל מסוים. זה הדרך של הרשות לשרת את הקהל על הכיפאק. באותה מידה אני רוצה להגיד שבשבועות, אני בתור אומן מופיע, אני אומר לכם שאני הייתי צריך לסמן את מספר תיקוני החצות שהייתי מוזמן אליהם וזה פשוט כל הלילה האנשים בכל הארץ שרים שירים, לומדים לימודים ועושים כל מיני דברים, וזה מוזר מאד שרשות השידור לא בחרה אחד מהמקומות האלה. זה לילה שלם שלומדים תורה, באים לך כל מיני סקולרים, רבנים, איזה נגן מנגן משהו ויושבים ולומדים איזה שהוא משהו. זה סוג של דבר, זה

בדיוק כמו ששידרו את רבי שמעון בר יוחאי הזה, אפשר לעשות בכיף משהו לא של דתיים אורתודוקסיים דווקא, אלא של ישראלים.

יואב גינאי: בתיקון שבועות?

קובי אוז: בתיקון שבועות. יש. זה לא בעיה למצוא אחד כזה. זאת אומרת כל הארץ מלאה בכאלה. תבחרו עיר, תבחרו מקום, תבחרו תפיסת עולם, תיקחו אחד כזה, תשדרו אותו אפילו לא בשידור יפיופי יותר מדי. ברגע שרשות השידור הולכת לאנשים, הולכת למקומות, דברים נורא טובים קורים ואתה תראה שאנשים יראו את זה בלילה, וגם תוכל לשדר חתיכות מזה ביום אחרי זה וכן הלאה. אני באמת מציע שנמצא את הלילה של שבועות ונעשה בו משהו מיוחד, שבמילא מתרחש, זה לא משהו שאנחנו צריכים להמציא.

דבורה הנדלר: מה שעוד רציתי לשאול – תכניות לילדים. מי מפיק אותן?

יעקב בורובסקי: תדרוש את זה כהחלטה, אחרת זה לא יהיה.

קובי אוז: אה, כן? אני דורש את זה כהחלטה.

דבורה הנדלר: מה יהיו התכנים?

דוד חיון: אתה רוצה שזה יקרה?

קובי אוז: אני רוצה, כן. הוא רשם כאילו.

דבורה הנדלר: הייתי רוצה לראות איזה שידורים לילדים לחג השבועות ממלאים את היומיים האלה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז אחד הוועדה מאמצת את הצעתו של קובי אוז לגבי שידור תיקון שבועות במהלך הלילה של שבועות. יש לזה עלויות רבות.

קובי אוז: כן, אבל לדעתי זה שווה את זה. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: כמה כסף זה?

לינדה בר: אני זוכרת שזה 275 ...

יעקב בורובסקי: אבל זה שקול למשהו שהוא ייחודי וחשוב.

היו"ר, אמיר גילת: כפוף לפרסום ראוי. אם נעשה ולא יידעו, עשית לא פרסמת – לא פרסמת. טוב, אני מציע קובי ברשותך, אנחנו אומרים מבחינת ועדת

תוכן שזו בקשה של ועדת תוכן, אבל בוא באמת נבדוק את המשמעויות, כי עוד פעם, אם זה גם עלויות כספיות וגם היכולת לפרסם את זה, למרות שיש עוד זמן, נראה לי.

דוד חיון: אז תחליט שעושים את זה, ואם זה בעיה אז - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אבל יש פה עוד דברים ש....

דוד חיון: זה משהו אחר.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הלאה. יואב, עוד משהו לגבי מאי?

דבורה הנדלר: אני רוצה לדעת מה יהיה אופי תכניות הילדים.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, סליחה. עליזה הגיעה, שתשב ותמתין. שומרי הסף זה במאי אמרנו, נכון? אז אני מזכיר את ההחלטה של הישיבה הקודמת על דיון באולפן אחרי כל פרק. טוב, הלאה.

דבורה הנדלר: אני ביקשתי - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, דבורה. את רוצה לגבי מאי?

דבורה הנדלר: כן, כן, מה עושים עם תכניות של ילדים לשבועות.

דוד חיון: קופטש.

עליזה: שנייה, אני רוצה מאד לדייק ולא לומר בערך. אני אלך להביא את זה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, יש עוד הערות לגבי חודש מאי?

קובי אוז: לי יש הערות כלליות לגבי ערב שישי.

היו"ר, אמיר גילת: כלליות למאי, או כלליות כלליות?

קובי אוז: כלליות כלליות.

היו"ר, אמיר גילת: בואו נגמור עם מאי.

קובי אוז: כשמדברים על מחר שבת אני רוצה להדביק אותו לשאר השישי, להסתכל גם על כל הדבר הזה.

היו"ר, אמיר גילת: את מאי אני רואה עוד כמשהו שהוא פועל יוצא של חוקי האינרציה עדיין. אנחנו כבר בתוך מאי. אז החל מהחודש הבא אנחנו נתקן את זה.

יעקב בורובסקי: ... של מאי ... זה סוף האביב, זה מה?

יואב גינאי: מאי הוא חודש רגיל, ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, בורו, מבחינה טכנית הלוח הוא לוח החורף, שאנחנו גוזרים ממנו - - -

יעקב בורובסקי: כן, כן, אני מבין.

היו"ר, אמיר גילת: לא, מבחינת הלוח שידורים אין משמעות למאי.

יעקב בורובסקי: לא, אני רוצה לדעת בכל זאת מה ... . של מאי. ... ... (מדברים ביחד) אין משהו שהוא מבחינת סוף האביב?

יואב גינאי: לא. תראה, יש את תכניות הטיולים שהן בהחלט פותחות את הקהל והן ... ... דווקא תכניות בנושא אביב היו לנו בפסח.

יוני בן מנחם: מאיפה אתם משדרים את הטקס?

היו"ר, אמיר גילת: יום ירושלים לא מופיע פה. אה, כן, כן.

יואב גינאי: 8 במאי.

יוני בן מנחם: קראת לזה העצרת הממלכתית?

יואב גינאי: כן.

יעקב בורובסקי: מה ייחודי למאי? שבועות. אביב. מה עוד ייחודי? ככה מסתכלים על הדברים.

יואב גינאי: לא לפי חלוקה חודשית.

יעקב בורובסקי: בסדר, היא נגזרת מהתקופה, לא?

קובי אוז: למה אי אפשר לעשות את השבוע הזה בכלל עם איזה שהוא קישוט ירושלמי? כאילו ללטף את זה מימין ומשמאל. לעשות שבוע ירושלים. לשדר מירושלים, לספר משהו על ירושלים. אני לא יודע, משהו לעשות עם ירושלים. זאת אומרת חסר פה איזה שהם תבלינים במיוחד כאלה.

היו"ר, אמיר גילת: זה בשבוע הזה.

קובי אוז: זאת הבעיה.

יעקב בורובסקי: אני בשונה מזה אומר לך ש... השבוע ו... ... ובין אפס לעשר יש 5. שישודר.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. או שלא.

דבורה הנדלר: ברמה העקרונית אולי ועדת תוכן צריכה להחליט שלקראת כל חג צריך לקבוע את ה... יום ירושלים ו - --

יעקב בורובסקי: זאת החלטה שקיימת כבר.

קובי אוז: קחו דוגמא, שבוע שעבר שודרו התכניות על נעמי שמר, והייתה כתבה מרכזית על אריאל הורוביץ חוזר לגיבורי ילדותו וגם הולך לזה. זו הזדמנות מצוינת להוציא מהבוידם עוד דברים על נעמי שמר ולעשות שבוע נעמי שמר. אם כבר יש לכם כל כך הרבה אייטמים שנמצאים כל כך, למה לא ללכלך את המסך קצת, לרשום שבוע נעמי שמר ולחגוג את השבוע?

יואב גינאי: היה יום שלם שהוקדש לשירי נעמי שמר.

קובי אוז: אבל אף אחד לא יודע. אם אין פה איזה סרט קטן בלמטה של המסך שאומר – שבוע נעמי שמר ברשות השידור, אז - - - תחבר את זה. קשור את זה באיזה סרט. תן לאנשים את זה במתנה.

יעקב בורובסקי: במקום נקודות .... תעשה ...

קובי אוז: אם זה ממילא ככה, אז תן את השבוע, תצבע אותו עוד יותר.

יעקב בורובסקי: אני חושב שירושלים צריכה לקבל השבוע - - -

יוני בן מנחם: לשים ... מבחינת המסך, של הכותל או משהו כזה.

קובי אוז: ואפשר להוציא גם כמה דברים ישנים, נחמדים, איזה שיר נחמד.

היו"ר, אמיר גילת: מה יש בלוח שמתייחס ליום ירושלים, חוץ מהעצרת הממלכתית.

יואב גינאי: כל העצרת הממלכתית, יש לנו מהדורה שעוסקת ביום ירושלים, ואני מניח שכל התכניות עצמן יגעו בירושלים במהלך השבוע. כלומר גם פוליטיקה, גם תכניות האירוח, גם ערב טוב ישראל, כולן יעסקו בירושלים.

היו"ר, אמיר גילת: משה, זה נכון?

משה נסטלבאום: זה לא תכניות שעוסקות לי.

היו"ר, אמיר גילת: אני שואל. לכן אני פונה למנהל חטיבת החדשות ושואל אותו האם פוליטיקה, מבט שני, שזה לא, זה של התכניות, פוליטיקה, מבט, ערב טוב ישראל – תהיה נגיעה ליום ירושלים?

יעקב בורובסקי: אני מציע שוועדת התוכן תקבל תכנית הוליסטית של מה קורה בשבוע הזה, וכשאני אומר הוליסטית, יכול להיות שהיא אפילו צריכה להיות משודרת ברדיו, על איך רשות השידור נערכת ליום ירושלים.

היו"ר, אמיר גילת: אתה צודק, רק אני עוד פעם מזכיר – השבוע התחיל.

יעקב בורובסקי: אז מתחילים ממחר. יושבים, חושבים.

דוד חיון: אפשר בקלות ערב טוב ישראל – ירושלים. כבר, זה מיידי, זה אולפן.

יעקב בורובסקי: ברור, אתם שידור ציבורי, לא?

היו"ר, אמיר גילת: טוב, מאחר שאנחנו נמצאים בעיצומו של השבוע, אז אני לא אוהב להטיל גזירות שהציבור לא יכול לעמוד בהן, לכן אני - - -

קובי אוז: כן, אבל העניין פה - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, תן לי לסיים רגע .

קובי אוז: מה שאנחנו רואים פה, זה סוג הדברים האלה של נעמי שמר, ירושלים, כל מיני דברים כאלה, זה צריך לבוא מאנשי התוכן ולא מהוועדה שלנו. באופן עקרוני צריך להיות בן אדם שמסתכל על איזה שהוא שבוע ואומר, וואלה, השבוע הזה אפשר לצבוע אותו בצורה מיוחדת. צריך לשים לב לדברים האלה ושיהיה לנו, שנדע שפעם בחודש יש לנו איזה שבוע שצבוע למשהו, לא חשוב למה, אבל שיהיה לנו שבוע צבוע כזה, שנגיד וואו, יש פה משהו .

היו"ר, אמיר גילת: טוב, קובי, אתה יותר מצודק, וגם החלטנו כבר ואני מצפה לקבל בכל יום את תכנית העבודה של הטלוויזיה ושל הרדיו לשבוע השידור מהפריפריה, אני מקווה שזה יגיע מתי שהוא, ואז בחודש יוני אנחנו נוכל לראות את השידורים מהפריפריה, אז באותה מתכונת להציג כרגע שהשבוע הזה, שהתחיל כבר, הוא יעמוד בסימן ירושלים ושההנהלה תשלב בתכניות האקטואליה,

כי בתכניות האחרות זה כבר מאוחר מדי לדעתי, דגשים רבים ככל האפשר על נושא ירושלים בערב טוב ישראל, במבט לחדשות אולי איזו פינה מיוחדת, פוליטיקה וודאי, שזה נופל בדיוק ביום ירושלים.

קובי אוז: אז אני רוצה להעביר עוד החלטה, אם זה בסדר מבחינתכם, שכשאנחנו מקבלים תכנית שידור חודשית, במהלך החודש הזה ייקבע שבוע מיוחד שהוא שבוע מיוחד והוא יוצג לנו כשבוע שיש לו איזה שהוא נושא שאפשר ללכלך איתו את המסך, לשים בצד איזה משהו קצר.

היו"ר, אמיר גילת: אני כבר הזכרתי את ההחלטה של המליאה לגבי שבוע שידורים מהפריפריה, ואמרתי שהחל מחודש יוני - - -

יעקב בורובסקי: אמרת ללכלך את המסך?

קובי אוז: לצבוע, סליחה. ללכלך, לצבוע. פשוט HD חלק, וגדול, אם רק בן אדם אחד היה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, קובי.

עאטף כיוף: למה חוגגים את שבועות יום אחד בארץ ישראל ויומיים בחו"ל?

דוד חיון: זו שאלה הלכתית שרק גברת הנדלר פה יכולה לענות עליה.

עאטף כיוף: אתם יודעים למה?

יוני בן מנחם: וודאי, כל דבר יש לו הסבר .

עאטף כיוף: אבל בארץ רק יום אחד.

דוד חיון: יש הסבר. גם לילה הסדר חוגגים בחו"ל שני ליל הסדר, אתה יודע את זה?

היו"ר, אמיר גילת: טוב, דוד. תנו לעליזה, חברה. עליזה, בבקשה, תכנית הילדים לשבועות.

עליזה: אנחנו עושים תכניות לילדים, גם קופטש בשבועות, תכנית מצוינת וערכית - - -

דוד חיון: חייבים את קופטש.

עליזה: כי ילדים מאד אוהבים אותה וגם בני נוער. אנחנו עושים תכנית מיוחדת שנקראת תכנית המהדורה שאנחנו מייחדים אותה לשבועות, היא תשודר בערב החג לראשונה, ולמחרת בשידור חוזר, וביום רביעי בבוקר, שוב, כל התכניות שלנו מיוחדות לשבועות, פלוס סרט ברבי שבדרך כלל אנחנו משדרים אותו בחגים ויש לנו את הזכויות עליו. אמנם הוא לא קשור לשבועות, אבל ילדים מאד אוהבים אותו ואנחנו משבצים אותו בדרך כלל בחגים.

דוד חיון: כשאת אומרת ילדים אוהבים זה מתבסס על סקרים מקצועיים שנעשו?

עליזה: מתבסס על מכתבים שאנחנו מקבלים כשאנחנו לא משדרים את זה – למה אנחנו לא משדרים את זה.

דוד חיון: יש לך תלונות על זה, דדי? מכתבים, תלונות, לא משנה, שלא משדרים.

עליזה: אני יכולה להגיד. אני יכולה לחפש, זה לא מגיע אליו.

היו"ר, אמיר גילת: זה ברמה של ההיא, שלא שידרת את גבעת חלפון ביום העצמאות. טוב, עליזה, סיימת?

עליזה: כן, אז זהו יש לנו אפצ'י בסיפור לשבועות, בוקי ושפריץ לשבועות, המהדורה – תכנית מיוחדת לשבועות שאנחנו עושים אותה לראשונה השנה, וקופטש פעם שנייה לשבועות, שידור חוזר לשבועות.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז גם פה אנחנו כבר רואים שבתוך חודש מאי יש שבועיים או שבוע ומשהו שאפשר לקשט את המסך.

קובי אוז: יפה, זאת המילה.

היו"ר, אמיר גילת: עם הגדרת נושא, אחד זה ירושלים והשני זה שבועות. אז גם פה שיהיה בדומה ליום ירושלים איזה משהו שמחבר בצורה ויזואלית.

קובי אוז: ומאגד את כל הדברים יחדיו, כחוט השני.

היו"ר, אמיר גילת: זה רק מזכיר לי שדיברנו גם, ויואב תוודא שזה קורה, שכל יום בתשע שיהיה איזה וילון כזה שמעביר לרצועה הישראלית.

יואב גינאי: זה מוכן וזה ישובץ.

היו"ר, אמיר גילת: מאה אחוז. כל יום בתשע יעלה מעברון כזה – רצועה ישראלית – כדי למתג את הרצועה. החלטנו שגם הצופים יידעו שהחלטנו. אוקי, רצית משהו לפרוטוקול לפני שאני עובר?

דוד חיון: רגע, צריך להצביע על מאי?

היו"ר, אמיר גילת: זה אושר, כן.

דוד חיון: אני נגד. הלוח לא משקף - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה נגד הלוח? יש לך חלופה?

דוד חיון: כמו שאמר קובי. אני לא איש הנהלה. אני לא אמור להביא חלופות, אני מצטער.

היו"ר, אמיר גילת: לא, מאחר שאנחנו ב-5 במאי.

דוד חיון: זה לא משנה, אני רוצה מבחינה ציבורית, מבחינת האחריות הציבורית – להתנגד ללוח השידורים הזה, שלא משקף את מה שצריך להיות בחודש כזה. שיירשם בפרוטוקול שאני מתנגד.

היו"ר, אמיר גילת: עאטף, קובי, בורו, חברי ועדה?

יעקב בורובסקי: אני בעד עם ואריצייה של יום ירושלים בצורה מסודרת.

דבורה הנדלר: ושבועות.

היו"ר, אמיר גילת: וגם שבועות. קובי?

קובי אוז: זה כרגיל מאוחר מדי וזה מבאס אותי, אבל אני לא מתנגד, אני מקווה שזה ישתפר.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, דבורה?

דבורה הנדלר: יש לי הערה לגבי נושא שבת, הבית היהודי ו ... ... לעצמנו. משהו השתנה שם לגבי הבית היהודי, ואני רואה שהתכנית ממשיכה לשמור על הפורמט הקבוע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, זה ללוח קיץ. בואי לא נעשה את הטעות וכשאנחנו מדברים נקודתי על חודש נדבר על נושאים שהם עקרוניים.

<u>דבורה הנדלר:</u> בסדר, אז זה נושא עקרוני.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> עאטף?

<u>עאטף כיוף:</u> על חגים אני מציע ופעם הצעתי את זה, שאני חושב שאני אעביר את זה במדיה בערבית, ללמד או לתת איזה שהם שידורים על החגים היהודים לחברה הערבית. זאת אומרת יש הרבה משותף בין החגים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב. עאטף, אתה בעד הלוח של מאי?

<u>עאטף כיוף:</u> כן, כן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, הלוח מאושר. הלאה.

<u>דוד חיון:</u> חותמת גומי, כך אני מרגיש.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רצית משהו לפרוטוקול? תיקון פרוטוקול?

<u>דוד חיון:</u> כן. רגע, שנגיע למחר שבת, זה קשור למחר שבת.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, אישור לוח שידורי הקיץ. התחלנו את הדיון בישיבה שעברה ואני מבקש לכבד עכשיו את הדיון ולאשר או לדחות את לוח הקיץ. אני עוד פעם מזכיר, אנחנו קצת מתבלבלים אולי כי זו מתכונת חדשה, נוהל חדש לעבודה בוועדת התוכן. אני מזכיר שבחודש יולי אנחנו אמורים לאשר את תכנית העבודה השנתית, שתהיה בתוקף מינואר ועד דצמבר. עשינו את זה קצת באיחור השנה, אבל עשינו. על סמך תכנית העבודה הכללית שאושרה ההנהלה גוזרת לוחות שידור עונתיים. זה עתה סיימנו את הלוח הראשון שהתחיל במרס והוא בתוקף עד סוף מאי, ואנחנו היום מדברים על הלוח שיהיה בתוקף מה-1 ביוני ועד אחרי החגים. בתוך הלוחות העונתיים אנחנו מאשרים חודש בחודשו, החל מהיום, את הלוחות החודשיים, וזה מה שעשינו היום לגבי מאי. זאת אומרת אני עוד פעם ממקד את תשומת ליבנו שלא יהיה בלבול. אישרנו עכשיו את חודש מאי שהוא החודש האחרון בלוח החורף שהסתיים. אנחנו עכשיו מדברים על כל לוח הקיץ, לא לפי חודשים, אלא לפי עונת הקיץ. ההיגיון הוא מ-1 ביוני עד אחרי החגים, כלומר לא לעשות לוח

חדש בתוך החגים. אין לי פה לוח שנה, יואב, תסתכל מבחינת תאריך מדויק של הלוח הזה. החגים בתחילת ספטמבר, עד 1 באוקטובר אני חושב.

<u>יואב גינאי:</u> לוח הקיץ הוא למעשה עד 30 בספטמבר, כשבספטמבר שוב יש לוח חגים שאותו נציג - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, אין לוח חגים. אנחנו מאשרים עכשיו לוח ובלוח החודשי אתם תציגו את החגים.

<u>יואב גינאי:</u> בדיוק, זה מה שאני אומר.

<u>יוני בן מנחם:</u> לא, אבל שידורי הקיץ מבחינתנו מסתיימים ב-30 בספטמבר. בוא נקבע את זה.

<u>יואב גינאי:</u> ספטמבר הוא טיפה שונה, כי בספטמבר מתחילים רוב החגים - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל גם אוגוסט שונה, כמו שראינו. תרשו לי רגע. אני פותח עכשיו את המשך הדיון בנושא לוח הקיץ, שהוא בתוקף מ-1 ביוני ועד 30 בספטמבר. הלוח הזה כולל בתוכו, חוץ משגרת הלוח שנאשר, לפחות שני דברים בולטים. אחד זה נושא הספורט שדנו בהתחלת הישיבה, ושניים זה נושא החגים.

<u>דוד חיון:</u> השאלה אם אנחנו יכולים להחליט בלי שהחלטנו מה אנחנו עושים עם שידורי הספורט האלה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> תיכף, יש לנו גם ספורט. אבל זה לטווח הארוך.

<u>קובי אוז:</u> יש לי שאלה לגבי בואו לאכול איתי. זאת הייתה סדרה שלדעתי נתנה איזה שהוא כיוון. יש לנו כמה רמזים שאנחנו מקבלים מהעולם על דברים שהעולם היום מתעניין בהם. זאת אומרת אנשים רוצים לראות את עצמם בטלוויזיה, זאת אומרת תכניות מיוחדות כאלה, אם זה לירון, אם זה פה, אם זה כאלה. הישראלי רוצה לראות את עצמו בתוך אווירה לא תחרותית וכייפית, נהנה. זאת אומרת בגדול, אם אני יכול לסכם את ההבנות שלי מהדברים שאיך שהוא כן עובדים ובואו לאכול איתי עשתה בדיוק את העבודה הזאת. אז אני לא מבין איפה זה נעלם ולמה אין את זה יותר.

<u>יואב גינאי:</u> זה לא נעלם, זה חוזר.

קובי אוז: כן, אבל מתי?

היו"ר, אמיר גילת: באוקטובר, בלוח הבא.

קובי אוז: עכשיו השאלה הנוספת שאני רוצה לשאול בעניין הזה, מאחר שהדבר הזה נותן לנו רמז טוב לגבי איפה אנחנו באמת יכולים להיות מבחינת נישה, למה אין תכניות מהסוג הזה. זאת אומרת סתם בשביל הדוגמא, ואני נותן סתם דוגמא בשביל לסבר את האוזן, יכול להיות שזה שטותי. יש ליגות למקומות עבודה, קבוצת הכדורגל של הסופרים נגד קבוצת הכדורגל של המכונאים, נגד קבוצת הכדורגל של המשטרה. למה אין תכנית משעשעת וכייפית שפוגשת אותם בבתים שלהם, מתחרים, מתאמנים עם האישה, עם זה, בכל מיני כאלה.

דוד חיון: זה מוכר לי מאיזו שהיא סדרה.

קובי אוז: לא, אני לא מדבר על אנשים מפורסמים, אני מדבר על אנשים עמך, שהכיף שלהם זה לשחק כדורגל. אתה יכול לפגוש אנשים, מכל מיני טיפוסים, כמו שקורה בבואו לאכול איתי, אותו דבר רק בספורט.

דוד חיון: זה רעיון מצוין.

קובי אוז: ליגה למקומות עבודה מגניב לאללה.

דבורה הנדלר: חוש הומור.

קובי אוז: חוש הומור. לפגוש אותם בבית, אחד יודע לשיר איזה משהו – ישיר איזה משהו.

יואב גינאי: אנחנו מתחילים להעלות החל מאוקטובר נובמבר, סדרה שעוסקת במשפחות. כלומר אנחנו הולכים לכל מיני משפחות ברחבי הארץ, ונותנים מן תמונה משפחתית כזאת עם ההווי הפנימי שלהם, עם השריקה המשפחתית, עם הילדים, עם כל הדבר הזה.

דוד חיון: זה לא זה.

קובי אוז: זה לא זה, אבל זה הכיוון. זה הכיוון.

יואב גינאי: ובאוקטובר חוזרת גם בואו לאכול איתי, הסדרה הזאת.

קובי אוז: כאילו הכיוון צריך להיות ישראלים נהנים, שהטלוויזיה לא עושה מהם צחוק, אלא כיף איתם. זאת אומרת לראות, לפגוש אנשים. אם מייצרים דברים, תכנים, לא יודע מה, לייצר איזה שהוא קול קורא, לייצר תכנית לחצי שעה שבהם יש ישראלים סימפטיים.

היו״ר, אמיר גילת: קובי, הרעיון נכון, אבל עוד פעם, את זה צריך להגיד בפורום אחר. כרגע אני מציע שנדבר על הלוח הזה. התכנית הזאת, מה שלא תעשה היא לא תעלה בלוח הזה.

קובי אוז: אז אני אומר עוד פעם, מה שחסר לי בלוח הזה זה סוג כזה של משהו חם, משהו משפחתי, משהו קיים, חסר לי בלוח הזה. אוקי, אני אמרתי בואו לאכול איתי, לא איכפת לי שיהיה משהו בסגנון.

יואב גינאי: אין לנו עדיין את כל החומרים שהזמנו לייצור. הדבר הזה של המשפחות למשל הוא דבר שנקבל באוקטובר ואז נשדר אותו.

קובי אוז: אבל יש משהו יומי שאתה יכול לתת?

יואב גינאי: לא, אין לי משהו יומי כרגע, אבל - - -

היו״ר, אמיר גילת: זה שווה דיון.

קובי אוז: אנחנו ממציאים רצועות, אומרים כל מיני דברים וקורים דברים טובים ואז זה נכבה ולא בא שום דבר אחר במקום, ואז אתה לא מחזיק את האנשים.

היו״ר, אמיר גילת: אתה צודק באלף אחוז, אבל בוא נעשה את זה מסודר. מה שאתה אומר צריך להיאמר בדיון על תכנית עבודה שנתית. אתה צריך להגיד שם – אני חושב שצריך ליגות למקומות עבודה, ואז ביולי אתה אומר שאתה רוצה את זה מינואר, יש מספיק - - -

קובי אוז: כן, זה פחות משנה מה אני רוצה. מה שמשנה זה - - -

היו״ר, אמיר גילת: רגע, אני מסביר לך מבחינת זה. אפילו אני מוכן בסוף הישיבה, בנושא הבא לדון בזה. אבל בואו כרגע נגמור את לוח שידורי הקיץ, אחרת אנחנו עוד פעם מגיעים לרגע האחרון עם קיץ ואין לנו מה לעשות עם זה.

קובי אוז: אז אני אומר לך מה שידידנו כאן אומר, עוד פעם אנחנו מגיעים לקיץ ואנחנו מגיעים לקיץ כשמה שיש לנו זה כל מיני דברים שהתחלנו ולא המשכנו, כל מיני דברים שהתחילו לעלות ולא זה. מה שיש לנו עוד פעם זה לחתום על משהו, אנחנו תמיד - - -

יואב גינאי: קובי, זו תכנית שמופקת כבר שנה, התכנית על המשפחות. היא מופקת, היא נמצאת בתהליך הפקה.

קובי אוז: כן, אבל הציבור לא יודע מה קורה. הציבור מתיישב בשבע וחצי בערב, הוא יכול לראות, הוא יכול לא לראות. היה משהו שמצא חן בעיניו, זה נגמר ולא הביאו לו משהו אחר שמצא חן בעיניו אפילו יותר, אלא הביאו לו משהו אחר לגמרי. אז זו זיקית מתחלפת לו.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, לך לא צריך להגיד מכל האנשים שיושבים בחדר, בטח לא לך, זה את הזמן שלוקח להפיק תכנית, אוקי? אם התחלנו באפריל שעבר את שנת ההתקשרויות 2012 התחלנו באפריל, הרי ברור לך וברור לכל מי שיושב פה ולצערי זה לא ברור לא ליוצרים ולא לחלק מהציבור וגם לא לחלק מחברי המליאה, שלוקח זמן. זאת אומרת אם אנחנו החלטנו בשנת 2013 על תכנית, הרי היא לא תעלה על המסך בשנת 2013. ואם אתה אומר רעיון נפלא על ליגות למקומות עבודה, מה שלא תעשה עכשיו, כמה שמיניות שלא תעשה באוויר, וכמה תקציב שלא תקצה לזה עכשיו, זה לא יהיה ב-2013.

דוד חיון: אבל אם לא תחליט עכשיו זה לא יהיה גם בשנת 2014.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, עוד פעם, אני רק אומר מבחינת הסדר הנכון זה לא המקום להחליט עכשיו. כרגע אנחנו צריכים למקד את הדיון בלוח של 1 ביוני - - -

קובי אוז: אז מה אנחנו יכולים להגיד?

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר לך.

קובי אוז: זה אחלה, סבבה. חבל על הזמן שלנו.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, אני עונה לך. בזמן שניהלנו את הדיונים על תכנית העבודה של שנת 2013, באזור נובמבר אוקטובר האחרון, זה היה המקום להגיד, תשמעו, אני בשנת 2013 רוצה תכנית שתעסוק בליגה למקומות עבודה, ואז ההנהלה הייתה נערכת - - -

דוד חיון: אבל אמרנו הרבה דברים ולא קרה כלום עם מה שאמרנו.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אבל זה נושא אחר.

דוד חיון: גם קובי נתן הצעות ולא קרה מזה כלום. אתה נתת הצעה על פריפריה כבר שנתיים אתה טוחן על זה, ולא קרה מזה כלום. אנחנו מדברים ומדברים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז הנה, זה יקרה ביוני.

דוד חיון: ומתכנסים, ומחליטים ולא עושים כלום. מה לעשות?

קובי אוז: אגב, זה לא התפקיד שלנו באמת להציע הצעות. התפקיד שלנו זה, מה שהולך ככה, התוכן נראה ככה – בן אדם רואה שמשהו הולך, הוא תוך כדי כבר מנסה לגייס את העולם כדי להניח עוד קלף ועוד קלף ועוד קלף. אנחנו עכשיו כל פעם אנחנו מרגישים, אנחנו אומרים רגע, רגע, אבל היה איזה משהו, בוא נביא עוד איזה משהו ואין לנו כלום. אז למעשה אין לנו כלי עבודה מלבד שהוא יגיד אני מתנגד, ואני אגיד נו, טוב, בסדר, אין לנו באמת איזו אמירה.

היו"ר, אמיר גילת: אז קובי, הנה הפתרון, עכשיו אני אגיד לך. אני לא רק זורק דברים, אני גם אתן לך פיתרון. מאחר שאמרתי שבחודש יולי אני רוצה להתחיל לדון בתכניות עבודה של שנת 2014, כי ככה צריך לעשות, אז אני מציע שאנחנו כבר נתחיל לרכז את הנושאים לתכנית העבודה של שנת 2014. מה זה יולי? זה עוד חודשיים, זה עוד שישה שבועות, זה עוד ארבעה מפגשים של הוועדה הזאת. ואז תרשום לך את זה בצד, וכשנעשה בעוד חודשיים את הדיון על תכנית העבודה של שנת 2014, זה המקום להגיד את זה. חבל פשוט על הזמן. מה שלא תגיד עכשיו

לא יקרה, גם אם תקצה לזה 10 מיליון שקלים ו-100 אנשים, זה לא יהיה מוכן ללוח השידורים שמתחיל ב-1 ביוני.

קובי אוז: אבל הדבר שמתרחש פה למעשה זה ניהול מיקרו, למה? כי אנחנו בכלל לא צריכים להיות בעניין של נושאים, של הליגות למקומות עבודה, או אוכל או כאלה. העניין הוא כזה, אם אנחנו מייחדים רצועה מסוימת ונותנים קווים לדמותה, אנשי התוכן צריכים להביא לנו תכניות שיתאימו לרצועה הזאת. כל מיני תכניות ואנחנו נגיד כן ולא. מה שאנחנו מקבלים למעשה זה - - -

דוד חיון: ובינתיים התכניות לא מתחילות.

קובי אוז: אני מנסה. אז מה שאנחנו מקבלים למעשה זה משהו אחר לגמרי מהרצועה שאותה רצינו ליישם. אפילו לא מתקרב לאותו דבר. ואז אנחנו לא מצליחים להיות קוהרנטיים ואנחנו לא מצליחים להיות עקביים לאורך השנה. זאת אומרת אני לא, לא אני ולא אף אחד פה באמת התפקיד שלו זה להגיד ליגה למקומות עבודה, אוכל או כזה דבר. אבל אנחנו רוצים שתהיה רצועה סימפטית, ישראלית, לפני החדשות. זה מה שאנחנו רוצים. האם יש רצועה סימפטית ישראלית לפני החדשות, או עוד פעם אנשים מדברים. זאת השאלה שאני שואל.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, רגע, יואב, אני מבקש שאתם כבר תתחילו מן הסתם ... לקראת הדיונים המאד רציניים של תכנית העבודה לשנת 2014, ועל מנת שהדברים האלה לא יהיו רק ישיבה אחת, תתחילו להעביר אלינו בצורה מרוכזת את רשימת ההצעות שלכם, לא של הוועדה, אלא הצעות שלכם למה הייתם רוצים לראות בתכנית העבודה של שנת 2014 ואז אנחנו מתחילים את הדיונים האלה עם נושאים מהותיים יותר.

קובי אוז: צריך לזכור שאנחנו רק חברי וועדה, אנחנו לא באמת אנשי תוכן. אף אחד לא שכר אותנו להביא תכנים. שכרו אותנו למיין תכנים ולנסות לכוון את הקהל, זה הכל.

יעקב בורובסקי: אני רוצה להמשיך מהנקודה של קובי, אבל מהכיוון האופרטיבי. בסופו של יום במקום סדור מה שהיה צריך לקרות זה סוג של

צוות חשיבה והיערכות לקיץ, וזה בכלל לא רלבנטי לכאן. מביאים לוועדת התוכן את - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא עכשיו, לפני חצי שנה.

יעקב בורובסקי: אני מדבר. מביאים - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני מנסה להבין אותך. לא עכשיו להביא.

יעקב בורובסקי: מה שהיה צריך לקרות אני אומר בהליך סדור, זה צוות חשיבה. הוא יכול להיות הצוות הזה מגובה בסקרים ומגובה בטעמי קהל, מעצבי דעת קהל, זה לגמרי לא חשוב. אבל הוא חושב קיץ והוא מייצר תוצרי קיץ, ומביאים את זה לטובת הצופה. ועדת התוכן מביאה מתוכה את הדברים הייחודים שלה, כי היא בסופו של יום, לצורך הדיון, המחברת בין הציבור ובין הרשות, ומזה גוזרים תכניות רבות. בהינתן שכל ההליך הזה לא התקיים, או התקיים לא באופן סדור, אז אני כן חושב שצריך להגיע להליך מסודר. הווה אומר, אתם צריכים ... ... ולהגיד מה אתם רוצים בקיץ. זה שאני מקטר שתכנית אחת שמוקדשת לנשים בכל העולם זה בסדר, יכול להיות שזאת תכנית מצוינת. השאלה היא אם היא רלבנטית לקיץ, או שהיא תכנית ... ... הרעיון הוא מצוין והשידור הישיר בשמונה הוא מצוין וקיץ ונמל הולכים ביחד, לי זה עושה טוב. רק שצריך גם לתוך זה לצקת תכנים ייחודיים ושאנחנו נדע על מה מדובר. מגזין תרבות, בידור ופנאי, אירועים, אני לא מכיר את הנושא, אני שואל אם זה איזה שהוא פועל יוצא של קיץ. עכשיו, במקום רק נמלים, המאפיין הכי גדול בישראל בקיץ, או שני מאפיינים, או שלושה מאפיינים, אחד זה החופש שהוא מאפיין, השני זה במקום נמלים דווקא חופי הרחצה, ושם אתה יכול לפגוש את כל עם ישראל, והשלישי זה ילדים. אני אמרתי בפעם הקודמת, אני זוכר את הדיון שניהלנו פה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אמרת שיש לך בעיית זיכרון.

יעקב בורובסקי: אני גם אמרתי שיש לי בעיית זיכרון.

היו"ר, אמיר גילת: זה מה שאמרת.

יעקב בורובסקי: אז דיברנו על כך שבקיץ הבא שיבוא וכנראה זה לא מגיע, אנחנו נעסוק בתכניות לילדים, נהיה ייחודיים. אני באופן אישי כבר מוותר על חדשות בקיץ כי בכל זאת צריך משהו אחר בסגנון - - -

דבורה הנדלר: ילדים ומשפחה.

יעקב בורובסקי: נכון, לעקרת הבית ולילדים במשפחה ולילדים בחופשה וכל זה חייב לקבל ביטוי בשידור הציבור.

דבורה הנדלר: סבא וסבתא וילדים.

יעקב בורובסקי: אני בדעה שעדיין לא מאוחר.

יואב גינאי: זה לא סוגר את הלוח. הנושאים שיהיו בתוך הכותרות האלה - - -

יעקב בורובסקי: ראיתי. חלק מהנושאים שהצגתם מאד רלבנטיים וחלק הם פחות רלבנטיים. שידורי טבע אני אוהב בכל דקה של השעה, אבל אם אתם תדעו לחבר קיץ עם שידורי הטבע, תעשו את זה ... קיץ, שזה חכם וזה טוב וזה נכון. אפשר גם לגעת בדברים האלה. לכן אני הייתי מבקש לראות שידורים שהכותר שלהם הוא קיץ, ... אני לא מדבר, אני לא מצפה שיהיו חדשות קייציות. שיהיו חדשות. אבל מה שלא קבוע, אין לו את הניחוח של הקיץ, אין לו את החשיבה של הקיץ, נעשה בתוך הקיץ כמו מיני מקום של זהירות בדרכים לילדים, עד למקום של פסטיבלים, ... מוכרחים אירועי קיץ ואנחנו נעשה את זה.

יואב גינאי: אם אתה רוצה שאנחנו ניכנס לרזולוציות האלה, אז יש גם החלטות ש - - - (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: תנו ליואב לעדכן כמו שהוא רואה את לוח הקיץ. חזרנו ישר למיקרו.

יואב גינאי: ... ילדים ובני נוער ומשפחות.

יעקב בורובסקי: תסביר לי איזה תהליך יהיה פה, כשאתה מביא את התוצר פה בלי האנשים שהיו שותפים - - -

יואב גינאי: קודם כל מנהלי מחלקות התוכן שותפים לכל התהליך של כל הלוח. הם מביאים את החומרים שלהם מתוך ההתמחויות שלהם.

לא כל מנהלי המחלקות נמצאים כאן, אבל בעצם על סמך החומרים שהם מביאים אלינו אנחנו מקיימים ישיבה ויוצרים את הלוחות, אם זה חגים, אם זה שוטף ואם זה לוח הקיץ. עכשיו, לגבי לוח הקיץ, מן הסתם, מעצם היותנו תמוכים מבחינת תוכן, כמו למשל מגזין כמו נמל הבית, מן הסתם נדבר בוא הרבה מאד על הקיץ. נביא בו ילדים שיתראיינו. אנחנו רוצים להתעסק גם בפריפריה. כלומר להביא - - -

יעקב בורובסקי: בפריפריה אין נמלים.

יואב גינאי: יש. אנחנו מביאים - - -

יעקב בורובסקי: אשקלון זה פריפריה?

יואב גינאי: לא, אבל אני אומר, אנחנו מביאים - - -

יעקב בורובסקי: היא עיר והם בישראל.

יואב גינאי: אני מדבר כרגע על נושאים שיהיו קשורים לאזור עצמו וננסה להכין אותם בדרך הזאת, עם גיבורים מקומיים וכו' וכו'. זה דבר אחד. דבר שני, בשידורי הקיץ שלנו הילדים בחופשה, עליזה, את רוצה להגיד על זה כמה מילים?

עליזה: לוח השידורים שלנו בהתאם לקיץ. אנחנו עולים עם מגזין קיץ פעם בשבוע שאנחנו שואפים לעשות אותו בשידור חי, מגזין נוער עדכני. אנחנו עולים עם רצועת דרמה, דרמות נוער חדשות שהם מותאמות לקיץ. דרמות חדשות שרכשנו, אנחנו רוצים לעלות איתן בקיץ. כל תכנית המהדורה תהיה ספציפית ומתייחסת איך שהוא לקיץ, לחופשה הגדולה, לאירועים, לפסטיבלים וכל הדברים האלה. כל לוח השידורים שלנו בקיץ – יוני-יולי-אוגוסט – הולך להשתנות לגמרי.

היו"ר, אמיר גילת: בין השעות שלוש וחצי עד חמש.

עליזה: רבע לחמש ובשבת בבוקר. זה הרצועה. זה יהיה מגובה בפרומונים. אנחנו ביקשנו גם לעשות קצת באז בחוץ, בתקשורת, שאנחנו עולים עם דברים חדשים. אנחנו רוצים לעלות עם באז.

היו"ר, אמיר גילת: תראו, אני אחדד את מה שאמר בורו, אני מקווה שאני ממשיך את הקו שלו ולא לוקח את זה לכיוון אחר מאשר הוא התכוון. מוצג

לפנינו פה לוח שהוא מה-1 ביוני ועד 30 בספטמבר. הוצג פה לוח והצגתם את החריגות בלוח, שלפעמים החריגות הן יותר מאשר הלוח עצמו. כלומר, אם מתוך שלושה חודשים יש חודש שלם שהוא רק ספורט, אז משהו פה מחטיא את המטרה, לפחות כמו שאמרתי. אם יש לפחות שבועיים שלושה שהם חגים, אז זה לא יכול להיות שהלוח הוא לוח, ומתוכו יש חודש חריגה כי זה ספורט, וחודש חריגה שזה שלושה שבועות. זאת אומרת מה שצריך היה, זה לקחת את כל התקופה הזאת, לראות מה מאפיין אותה, לחתוך אותה אם צריך לחתיכות, חתיכת החגים, חתיכת הספורט וחתיכת הטרום קיץ, לא יודע מה, ולראות איך בכל תקופת זמן נתונה מציגים את זה. עכשיו, פה יש MORE OF THE SAME. זאת אומרת יש פה לוח שהוא לא שונה במיל מהלוח של מרס ואפריל. הוא פשוט ממשיך לדהור גם אל תוך הקיץ. שומרי הסף, אני לא בטוח שזה התכנית האידיאלית והנכונה לקיץ. סתם בתור דוגמא אני מעלה את זה. פוליטיקה, אולי כן היה צריך כאמירה, להוריד את פוליטיקה בקיץ, להלביש אותה בביקיני או בבגד ים קצר ולעשות משהו אחר. יום חמישי שהוא יום של תרבות, לקחת אותו, למחוק אותו ממה שהוא עכשיו ולהלביש אותו במלבושי קיץ. ערב טוב ישראל – שתיכף נדבר עליה – תכנית שאמרנו כבר קודם, הרייטינג שלה הוא אחוז, או לפעמים גם פחות מזה, 0.9, לבטל אותה בקיץ, לתת את השעות האלה לילדים, שיצאו מהבולעת של שלוש וחצי עד חמש, ולעשות בתור פיילוט את חמש וחצי עד שבע כילדים ונוער, למשל. ואז יש לנו הצדקה איך לעשות עד הקיץ.

<u>קובי אוז:</u> מגניב.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי? אז זה רק קווים כלליים, כי מה שיש פה זה בעצם ההמשך של הלוח של החורף, בלי שום ייחוד לקיץ, כשאני מקבל את מה שאמר בורו, הוא אמר את זה לפני שנה, וזה לא בא לידי ביטוי.

<u>קובי אוז:</u> ועדיין הרצועה שמחמיצה את מבט, רצועת המגזינים, הערים הזה, אפילו אני לא יודע מה הוא, אבל נניח שהוא משהו טוב ומרענן, הוא מופיע רק פעמיים ובאמצע יש טסט ראשון ומגזין משפט וכלכלה וכספים. אני חושב שצריך למצוא דרך שברצועה הזאת יהיה משהו שהוא כל יום

ושהוא קייצי הוא מגניב למגורים ולילדים ולכל המשפחה, שאחרי זה יהיה אפשר לראות חדשות וליהנות מהדבר הזה. אני מסכים שהיום בספורט ומחוץ לקופסא וזה, בסדר. אבל איפה שהוא לקראת החדשות אנחנו צריכים להביא איזו שהיא מקפצה, משהו סימפטי שיקפיץ, ואני חושב שאם הערים הזה הוא באמת בידור ופנאי, ואולי תספרו לנו על זה, אז אולי הוא צריך להיות ארבעה ימים בשבוע, או חמישה. דבר אלי, מה זה?

יואב גינאי: אוקי.

דרור קבלרו: אנחנו הולכים להעלות ביוני או יולי-אוגוסט לפחות בוודאות, תכנית תרבות פעמיים בשבוע שתיתן מענה, והיא תהיה בפרה-טיים, בסביבות שבע וחצי וגם תהווה מקפצה לחדשות, והיא תעסוק בכל הנושאים שהם תרבות קלילה ומה עושים עם הילדים וכל מה ש - - -

דוד חיון: מי מגיש את התכנית?

דרור קבלרו: אנחנו לא יודעים, אנחנו בשלבי פיתוח.

היו"ר, אמיר גילת: זו הפקה חיצונית, כן?

דרור קבלרו: זו הפקה חיצונית שעכשיו אנחנו בתהליכי חתימת חוזה, ואז אנחנו יושבים איתם על הפיתוח, ונדע מי ינחה את זה.

קובי אוז: רק צריך לבקש שהמגישים לא יהיו מגישים שאנחנו רואים בערוצים אחרים.

דוד חיון: אבל אנחנו לא יכולים לאשר כאלה רצועות משמעותיות. האנשים עושים את התכניות, המגישים עושים את התכניות. אנחנו לא יכולים לאשר בלי שאנחנו יודעים מי מגיש ומי חלון הראווה של התכנית.

יעקב בורובסקי: לא, דוד, אפשר לאשר ו - - -

דוד חיון: כן, אבל השאלה מי. השאלה מי.

היו"ר, אמיר גילת: מתי עולה התכנית הזאת?

יעקב בורובסקי: ואם רוצים יותר אז להביא שניים או שלושה.

יואב גינאי: בשאיפה אנחנו רוצים שהיא תעלה בתחילת יוני.

היו"ר, אמיר גילת: אה, נו, אז זה בסדר, עם השקת הלוח.

קובי אוז: עכשיו, בן אדם שרואה תכנית בידור קלילה כזאת - - -

היו"ר, אמיר גילת: קובי, שנייה רגע. את התכנית הזאת אישרנו, התכנית היא תכנית של תרבות ופנאי, לא תרבות. תרבות הפנאי ובידור. אני אישית לא מבין את השם של התכנית – ערים. זו שעה מוקדמת מדי לערים, אפילו בשביל צופי הערוץ הראשון, אבל זה בסוגריים. מה שאני כן אומר, ואם כבר הועלה הנושא - - -

קובי אוז: אתה אומר תתעוררו, אולי יהיה לנו איזה שהוא רייטינג, כי כשנרדמים זה לא נספר.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, קובי, מה שכן - - -

דוד חיון: למה, הם נרדמים מול הטלוויזיה זה נספר.

היו"ר, אמיר גילת: אפשר, ברשותכם? מה שכן הייתי אומר, זה באמת אם זה כבר עולה עם תחילת לוח המשדרים, אז באמת לקבע את זה גם כהחלטת מדיניות, ואני אומר את זה השכם והערב. אנחנו ערוץ טלוויזיה שאין לו פנים. אין חיה כזאת. אין ערוץ טלוויזיה שאין לו פנים שאתה יכול לזהות אותם. זה מתחיל במגישים של מבט וזה ממשיך בתכניות האחרות, ואין לנו יכולת, למעט מקרים בודדים שמיצינו אני חושב עד תום את המודעות עם הטאלנטים האלה, אין לנו פנים ואנחנו חייבים לייצר לנו פנים משלנו. נדבר על זה תיכף במחר שבת, שהטאלנטים של התכנית מופיעים השכם והערב בערוצים האחרים - - -

קובי אוז: ובו זמנית גם.

היו"ר, אמיר גילת: ובו זמנית גם לפעמים. אנחנו חייבים "להמציא", לגלות ולחשוף את הפנים של הערוץ הראשון ולכן אם אנחנו מעלים עכשיו תכנית חדשה, חייבת להיות פה החלטה ברורה מאד שאלה פנים ייחודיות, הפנים שיזוהו עם התכנית, אם המגישים, או מגישות הפינות, הפנים של התכנית הזאת, בוודאי המגישים, אני אומר אולי מעבר למגישים, חייבים - - -

דרור קבלרו: שבמילא אנחנו באופן אישי מטפחים פה, ואחרי תקופה מאד קצרה – הופ, הם הולכים.

דוד חיון: לא, לא, אנחנו מקבלים את המטופחים.

קובי אוז: לוסי האריש. אנחנו הבאנו אותה לכל התחנות, פיצחנו אותה, הבאנו אותה למצב שהיא שלנו אבל היא הייתה צריכה לחתום על הסכם שבו היא לא הולכת.

דובר: אין דבר כזה.

קובי אוז: מה זה אין דבר כזה? אני הייתי חתום בערוץ 10 כמגיש תכנית בוקר על הבוקר, וחתום על זה שאני לא יכול ללכת למקומות אחרים. מה זה איך אני יכול? לחתום.

יעקב בורובסקי: אתה כנראה לא רואה את השידורים החוזרים של הערוץ הראשון. אז איפה שהוא השבוע היה שידור חוזר של חיים שכאלה עם פשנל, ופשנל - כל מי שהגיע אליו – פשנל החתים לחמש שנים. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: דרור, בורו, שנייה רגע. שנייה רגע. (מדברים ביחד)

דוד חיון: תעלה למעלה, תגיע למנכ"ל, תגיד שזה טאלנט שיפרוץ.

היו"ר, אמיר גילת: יואב, סליחה רגע, יש פה בעיה - - -

קובי אוז: כשאתה צריך להזמין איזו חברת הגברה או איזו תאורה מוגזמת, או כל מיני מצלמות של HD וכאלה, פתאום אין בעיה לחתום על שיקים. כשצריכים להביא בן אדם, שעומד בתוך ה-HD הזה, מביאים בן אדם שלא מחזיק את ה-HD. זה לא חכמה. זה נורא קל לעשות דברים טכניים ולחתום עליהם, יבוא ציוד עם קופסא והכל בסדר. אתה רוצה לחתום עם בן אדם, שים אותו, תן לו כסף ותן לו לעבוד.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, אכן בגלל שאנחנו גוף ציבורי יש לנו בעיות שלא קיימות בערוצים המסחריים. אני לא מצדיק את מה שקורה, אני רק מוסיף למה שאתה אומר. אני כבר ביקשתי מהלשכה המשפטית שתבדוק אופציה – איך אנחנו יכולים להתקשר התקשרות ארוכת טווח, עם טאלנטים שאנחנו רוצים שהם יהיו כאלה, בדיוק כדי למנוע תופעות כאלה, ואני מקווה שהעבודה הזאת תהיה

במהרה, כי אנחנו חייבים לגלות את הטאלנטים שלנו, לחשוף את הפנים, ושהפנים יהיו מזוהות עם הערוץ.

יואב גינאי: תעזרו לנו ליצור כלים להחזיק אנשים איכותיים אצלנו, במחירים שיהיו סבירים.

דוד חיון: יואב, האם אתם באתם אי פעם ואמרתם הנה X טאלנטים, הם הולכים לברוח לנו, אנחנו צריכים תקציב Y והצפתם את זה?

יואב גינאי: התשובה היא כן.

דוד חיון: התשובה היא כן? אני לא יודע על דבר כזה. אולי בוועד המנהל. אני לא יודע דבר כזה.

יעקב בורובסקי: לא ידוע לי.

דוד חיון: הנה, גם הוועד המנהל אומר שהוא לא יודע על זה.

יואב גינאי: זה לא קשור לוועד המנהל.

דוד חיון: אז זה לא הגיע אלינו, זה מה שאמרנו.

ליאת בלום: רגע, שתי הערות קצרות. אנחנו כמו שאמיר אמר באמת בודקים, אמיר פנה אלינו כבר לפני כמה זמן, לנסות לבדוק איך אפשר ליצור את חוזי הטאטלנים באמת ארוכי טווח, בדיוק כמו שעולה בדיון, זה דבר ראשון. דבר שני, אני רק רוצה, מכיוון שזה לא עלה כאן בדיון, שתתנו את הדעת לעובדה שיש הבדל בין הפקה חיצונית לבין הפקה פנימית. זאת אומרת טאלנט זה משהו שבהנחה שנפתור את המשוכה המשפטית, תצטרכו לשזור אותו גם בתכניות חוץ וגם בתכניות פנים, כי הדוגמאות שרצו כאן זה היה ערבוביה. זאת אומרת כשאנחנו מסתכלים על הערוצים המסחריים, צריך להבחין בין שהם שוכרים חברת הפקה חיצונית, לבין שהם מפיקים בעצמם. כשמפיק חיצוני - - -

דוד חיון: ברור.

יעקב בורובסקי: .. .... אבל הוא צריך להיות נגזרת למה שאמיר אמר. כלומר, עם כל הפרובלמטיקה של איך עושים ואיך לוקחים, אנחנו צריכים שיהיו לנו דברים משלנו ואתם צריכים לתת את ... איך הפנים האלה נשארות. אתם צריכים לבוא לכאן ולהגיד אי אפשר להחזיק, לא מצאנו את הנוסחה אלא לשנתיים.

אלא לחמש שנים. אלא ליומיים, כדי שהטאלנט יידע. יכול להיות שאנחנו נבקש לעשות איזה שינויים. כרגע אני שומעת על מצוקה שלכם, על מקרה בעייתי או שני מקרים, אבל אתם לא יודעים שזאת תופעה. אנחנו מבינים שזאת יכולה להיות תופעה, כי בריחה מהשידור הציבורי לפרטי היא עניין של מה בכך. ולכן צריך לעשות מקפצות עם ... קצת יותר קשות, שנתיים, שלוש שנים, אני לא חושב שזאת בעיה.

<u>ליאת בלום:</u> אני לא הערתי את זה כדי להצדיק את המצב. נהפוך הוא. אני חושבת שניתן יהיה להתגבר על המשוכה המשפטית. אני רק אומרת שגם עם טאלנטים שקיימים היום בחטיבת החדשות, לא רק חיצוני, אפילו שלנו, אני לא יודעת עד כמה יש תיאום בין כל החטיבות והמחלקות ברשות, כדי ליצור את השיתוף שלהם בתכניות בידור לדוגמא. זאת אומרת גם אנחנו, בלי קשר לבעיה המשפטית, צריכים לחשוב מערכתית, לא משפטית, איך אנחנו יוצרים, כי כיום יש לנו טאלנטים והשימוש הזה לא נעשה. זאת אומרת העניין כאן הוא לא רק משפטי, נהפוך הוא.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, אוקי.

<u>קובי אוז:</u> גם אפשר לקחת טאלנט קיים ולנסות להלביש עליו גם חברה מבחוץ ולהגיד לה אוקי, יש לכם פה 4-5 טאלנטים שלנו, תבנו לבן אדם הזה תכנית.

<u>דוד חיון:</u> חברות אין להן בעיה שאנחנו ניתן להן את הפרזנטור שלנו.

<u>קובי אוז:</u> אבל בואו נקבע שזה נושא שאנחנו צריכים לקבל עליו תשובה בפגישתנו הבאה, איך שהוא, איך אפשר לעשות את הדבר הזה. עוד שני דברים - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רק תגדיר את הנושא.

<u>קובי אוז:</u> הנושא הוא כיצד אפשר לבחור טאלנט שיהיה לטווח ארוך יותר אצלנו.

<u>דוד חיון:</u> גם צריך להגדיר מה זה טאלנט? טאלנט זה מישהו שכבר נחשף, או שאנחנו נעשה אותו.

יואב גינאי: שאנחנו נבנה אותו מאפס.

היו"ר, אמיר גילת: זה גם וגם. תציגו גם וגם.

קובי אוז: כל כך הרבה אנשים היו ב - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתם תגדירו, אתם תגידו.

קובי אוז: לוסי האריש זה מישהו שמכירים? עכשיו מכירים אותה, אבל מכירים אותה בעקבות ערוץ 1.

דוד חיון: טאלנט אגב זה בדיוק כמו שדרור הגדיר, זה לא חייב להיות מישהו שהוא כבר מאד ידוע ומאד מפורסם. זה מישהו שצמח מלמטה ואנחנו חשים שהוא פוטנציאל גדול, ויש לנו כאלה מתוך הבית, שהיום לדעתי מיובשים. יש לנו אחד כזה בספורט שהוא מיובש, ואתה דיברת על סכומים קודם. בזמן הזה אנחנו משלמים לשדר שהוא לא ייחודי לנו, אני אחזור על מה שאמרתי קודם ובישיבה הקודמת שלא היית, אנחנו משלמים לו 24,000 שקלים בחודש, שהוא משדר בעוד חמישה ערוצים במקביל. אז תדע שהוא אומר לך שאין כסף ל-4,000 שקלים, אז שתבין את הפרופורציות פה. ויש עוד מישהו שהיה בחדשות, ואני לא אכנס לשמות עכשיו.

קובי אוז: ועוד שני דברים, אני פשוט רוצה רק לסכם. אתה העלית הצעה שבעיני כולנו - - -

דוד חיון: סליחה, נזכרתי, זה 29,000 שקלים.

קובי אוז: שני דברים, אנחנו דיברנו על רצועה על שבע ששם אנחנו רוצים לנסות משהו - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אני עוזר לך ומיד נותן לך את רשות הדיבור. אני מציע ככה, לגבי הלוח שמוצע בפנינו, יש פה יותר מדי שצריך לתקן מפני שאנחנו לא יכולים לאשר אותו היום. אז אני מציע ככה: אלף, ההצעה הראשונה היא שבין חמש וחצי לשבע, להעביר את זה לתכניות שמיועדות, ואני לא אומר איזה מחלקות, אנחנו לא מתערבים בניהול. אני לא אומר מחלקת הילדים, אני אומר לתכניות ילדים ונוער ומשפחה.

קובי אוז: זה דבר ראשון. דבר שני, רצינו לראות איך אתם מסוגלים לייצר לנו רצועה ייחודית בשעה שבע עשרים וחמש, שהיא רצועה של כמה ימים בשבוע, מראשון עד חמישי נניח, שהיא תהיה מקפצה למבט והיא תהיה ישראלית סימפטית לכל המשפחה.

יואב גינאי: אנחנו לא מסוגלים לייצר כזאת רצועה בחודשי הקיץ ונוכל לייצר אותה החל מאוקטובר, כשהחומרים שהזמנו לפני שנה יגיעו. אין לנו דרך אחרת.

קובי אוז: למשל אתה לא מסוגל לייצר תכנית אולפן, או תכנית שמשדרת בחוץ באופן קבוע חצי שעה מאיזה שהוא מקום, יושבים אנשים סימפטיים ומדברים?

יואב גינאי: הם לא רוצים להיכנס כאן לעניינים תקציביים. לצערי זאת לא הוועדה הנכונה, אין לי תקציב.

קובי אוז: אבל לא יכול להיות שבן אדם רואה ביום שלישי תכנית על בידור ופנאי, אומר וואלה מגניב, ולמחרת הוא רואה סירנות – מגזין משפט. זה לא אותו בן אדם, זה לא אותם אנשים. אין פה חפיפה.

דוד חיון: הם יושבים בים ודנים במשפט.

קובי אוז: חייבים שהקו הזה יהיה רצועה. צריך למצוא לזה פתרון של תוכן שהרצועה הזאת לפני מבט לחדשות, תהיה רצועה שאותו סוג של אנשים יכול להביט בה, שהיא לא תהיה קפריזית. אנחנו רוצים שורה אחת, לא קפריזית. כמו שמבט הוא לא קפריזי ויודעים שזה נמצא שם כל הזמן - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה נקרא לעשות שידור, זו המדיניות שלנו.

קובי אוז: כן, אבל זה לא נראה ככה. כרגע רצועת המגזינים, מה זה מגזינים? אתה תכניס אותי לחנות של נעלי נשים אני אשתעמם. תכניס אותי לחנות של אייפונים – יהיה לי אולי מעניין. אבל אתה חייב להכניס אותי לאיזה מקום שיהיה לי נוח, גם עם אשתי, גם עם הילדים, גם עם כולם, לשבת לראות ואז מבט מתחיל. חייבים למצוא את הדרך לעשות את זה. ברשותכם, אני מבקש שאנחנו

נקבל פה איזו שהיא רצועה שהיא רצועה שמתאימה לאותו סוג של קהל לפני מבט. זה הכל. לא רצועת המגזינים, צריך לעשות משהו אחר עם רצועת המגזינים.

עאטף כיוף: ולא פעמיים.

קובי אוז: אז אנחנו רוצים להחליט שבקיץ אין רצועת מגזינים, יש רצועה אחת קבועה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

דוד חיון: ... נפתור אותם כל הקיץ.

דבורה הנדלר: את ערים תעשו 5 ימים בשבוע.

דרור קבלרו: לא, את מגזין הפנאי, אם זאת החשיבה, אפשר לעשות אותה במתכונת - - -

קובי אוז: כן, כן, תעשו.

יעקב בורובסקי: תקרא לזה מגזין קיץ ולא מגזין פנאי.

קובי אוז: מגזין קיץ וזהו.

דרור קבלרו: לא, זה כבר משנה את הכל.

קובי אוז: תקרא לזה איך שאתה רוצה. תהיה רצועה אחת נוחה ו - - - (מדברים ביחד)

יעקב בורובסקי: משהו שהוא ייחודי.

היו"ר, אמיר גילת: בורו, עוד פעם, המדיניות של המוסדות בהקשר הזה ברורה. אני רק אומר, בואו נראה גם את הצד השני. אלף אני לא חושב כמו שאמרת קודם שאנחנו צריכים להחליף את ההנהלה. אתה אמרת תביאו חלופה, הם יציגו חלופות, הרעיונות מכאן הם שלהם. משתחרר עכשיו גם צוות של תכנית שלמה שיכולים להתגייס לזה דווקא בחדשות. ערב טוב ישראל הרי הורדנו, אז צריך לראות מה עושים עם זה. דבר שני, הנושא הזה של ערים זו הפקה שכבר אושרה וסוכם עם המפיק. זה נחתם נכון? או שזה על סף חתימה, לא משנה. אבל מה שסוכם זה שהוא יעשה שתי תכניות בתקציב של X כסף. נכון? יהיו שתי תכניות בשבוע? זאת אומרת פה דווקא אין לנו אפשרות עכשיו לבוא ולתת למפיק הזה לעשות 4 תכניות.

אז אולי קובי, אם אתה רוצה, צריך לחשוב על חלק הפקה פנימית, חלק הפקה של מפיק אחר, אבל - - -

יעקב בורובסקי: רצועה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לגבי תכנית המכונה ערים, היא כבר נסגרה עם המפיק לשתי הפקות ראשונות.

יעקב בורובסקי: אז שיהיו שתי תכניות שהן - - -

קובי אוז: בכיוון. שהן לאותו קהל. מי שראה את התכנית ערים היום, יראה את התכנית הזאת מחר, אחרת, וזה ייראה לו בסדר וזה לא ייראה לו מוזר. זה הכל.

היו"ר, אמיר גילת: בקיצור זה דבר אחד. תעשו אולי הפקה פנימית על זה, אני לא רואה שיש לך אפשרות אחרת.

יואב גינאי: ולהפקה פנימית יש כסף?

היו"ר, אמיר גילת: פה אנחנו לא מדברים על כסף. יושב פה יושב ראש ועדת כספים, יש פה שלושה חברי ועד מנהל.

קובי אוז: מגזין המשפט הזה עולה כסף? אז תחסכו את זה.

יעקב בורובסקי: אני רוצה להגיד לכם שרשות השידור היא הגוף עם הכי הרבה כסף מיתר גופי השידור.

דוד חיון: נכון, חד משמעית.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עוד מה שחסרה פה כמו שאמרנו הראייה ההוליסטית של השלושה חודשים האלה, לגבי איך משתלב הספורט, איך משתלבים החגים כשיגיעו וזה דורש גם כן מקצה חוזר, אם אני מסכם את הלך הרוחות בוועדה, נכון?

קובי אוז: כן.

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד דברים לגבי הלוח הזה? אז אנחנו מן הסתם נשוב ונתכנס ונדון בלוח הזה.

דבורה הנדלר: לגבי השאלה ששאלתי קודם.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רק שנייה, פשוט אחר כך אי אפשר לקרוא את הפרוטוקול. אז אני אומר, אנחנו מן הסתם נשוב ונתכנס לדיון נוסף בלוח הקיץ, המכונה קיץ, מ-1 ביוני עד 30 בספטמבר, ברגע שהוא יגיע מההנהלה. כן, דבורה.

<u>דבורה הנדלר:</u> לגבי הבית היהודי, נפלה איזו שהיא החלטה שאנחנו נשנה את התכנית הבית היהודי. הייתה החלטה כזאת ואני רואה שזה מופיע פה, מעשר עד עשר וחצי, אחר כך אני רואה סרטי סטודנטים וביולי יש תכנית חדשה שאני לא יודעת מה היא – שיח נשים, תכנית דת חדשה, אין לי מושג מה היא אומרת. יכול להיות שזה יופי, ואולי בכלל חלופה לבית היהודי, אני לא יודעת.

<u>יואב גינאי:</u> מחלקת הדת והמסורת הציעה, שיח נשים, זו תכנית מסורת. אנחנו נזמין אותה בישיבה הבאה והיא תציג אותה בצורה מסודרת.

<u>דבורה הנדלר:</u> הבנתי. והבית היהודי נשאר?

<u>יואב גינאי:</u> גם הבית היהודי, היא עובדת על שינוי של הבית היהודי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כולל השם.

<u>יואב גינאי:</u> כמובן. אמרנו את זה בישיבה הקודמת, אני לא יודע אם היית.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, תודה. אישור לוח המשדרים של ערוץ 33, שידורי הניסיון. בשבוע שעבר - - -

<u>דוד חיון:</u> רגע, אז מה הוחלט לגבי הקיץ?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> שאנחנו נעשה דיון מחודש.

<u>דוד חיון:</u> ועל הספורט בנפרד, נעשה דיון.

<u>קובי אוז:</u> זה ישתלב ואנחנו נבין את זה יותר טוב.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אנחנו מדברים על 2013. ערוץ 33 אני מזכיר, שידורי ניסיון משמונה עד ארבע. דיברנו על ארומה חדשותית, מבזק חדשות כל שעה, זה כבר דברים שאושרו. כיוון שבישיבה שעברה הסבתי את תשומת לב חברי הוועדה שערוץ 33 פועל בעצם ללא לוח שידורים מאושר על ידי המוסדות, אז

ביקשתי שיביאו. אין צורך להתעכב על זה הרבה, עיקרון ברור, אבל יואב, בכל זאת, כמה מילים.

יואב גינאי: על פי ההנחיה שלכם שינינו את העניין של שידורים מארכיון בלוח הזה, אלא הלוח יבוסס באמת על כל שידורי האקטואליה, שאותם אנחנו יכולים לשדר גם לאינטרנט, וההנחיה היא ליצור בעצם לוח שיהיה אפשר לשדר אותו במקביל ... וכולל את כל התכניות האקטואליות שאפשר לשדר אותן, כגון המוסף, כגון יומן השבוע, כגון יומן - - -

היו"ר, אמיר גילת: מבט שני, פוליטיקה, המוסף.

יואב גינאי: פוליטיקה וכו', פלוס תכניות תרבות שמשולבות באותו שבוע או שבוע לפני כן. כיוון שהתכניות הן תכניות צפופות מה שנקרא וצריכות למלא את הלוח, שוב, באישורכם אפשר לומר, עשינו שחלק מהתכניות ישודרו במסגרת, על מנת שנוכל לשמור על רצף, לשמור על אותה ארומה חדשותית, כי אחרת זה יאלץ אותנו שוב לחזור לארכיון, דבר שאנחנו לא רוצים שיקרה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז הלוח כולל מבזק חדשות בכל שעה מהשעה תשע ועד ארבע, ובמשך היום שידורים חוזרים של תכניות האקטואליה של אותו שבוע. ואני מזכיר לכם את הדיון הקודם, אמרנו שכשפותחים את שידורי הניסיון של ערוץ החדשות ורואים תכנית משנות ה-80, אנחנו מחטיאים את המטרה. אמרתי שאני מעדיף שידור חוזר אפילו כמה פעמים של מבט שני, כי הסיכוי שמישהו ייפול על זה פעמיים הוא לא גבוה.

יואב גינאי: זה נעשה גם ב –CNN.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, CNN עושים את זה, ערוצי נישה עושים את זה, כולם עושים את זה. מכיוון שזה ערוץ נישה כרגע, שידורי ניסיון של ערוץ נישה כערוץ חדשות ואקטואליה ותרבות, אני לא רואה בעיה מיוחדת לעשות את זה, כשעוד פעם אני מזכיר את המטרה שאז בורובסקי אמר בפעם שעברה מטרת הניסיון, אני מזכיר את המטרה השנייה – לעשות הפצה של הערוץ הזה באמצעים טכנולוגיים מתקדמים, קרי במדיה הדיגיטלית והלוח כמו שהוא, מאפשר לנו לשדר את הלוח AS IS גם בסטרימינג שזה יוצא דופן - אין מישהו שעושה את זה – באתר

רשות השידור, ומכאן אני מקווה שבקרוב גם לאפליקציות ולטאבלטים ולסלולר, והנה אנחנו כבר יכולים להציב את שידורינו בחזית של המדיה הדיגיטלית. אז אם אין הערות, זה בסך הכל שידורי ניסיון - - -

עאטף כיוף: אני רוצה לציין לגבי מבזק החדשות. לדעתי המבזק היה במקום ויש על זה גם כן ספין.

דוד חיון: לינדה, את יודעת מה הרייטינג של המבזקים?

עאטף כיוף: אני לא עושה רייטינג.

היו"ר, אמיר גילת: אל תשכחו שהערוץ הזה כרגע, אני מקווה שהערב אנחנו על סף פריצת דרך שתאפשר גם להוציא את הערוץ הזה מהחושך לאור. אנחנו עד עכשיו מטעמים שונים, לא פרסמנו ברבים ובפומבי את העובדה שכל שעה יש מבזק והאופי השתנה. אני מקווה שהחל מהערב אנחנו יכולים לצאת ככה בפרסום ולכן השאלה היא לא רלבנטית, כי לא היה שום פרסום שהוא לעובדה שהערוץ הזה - - -

דוד חיון: צריכים גם להרחיב את שידורי החדשות ותרבות. קראנו לזה ערוץ תרבות.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, עד עכשיו הוא היה בעיקר תרבות ופחות חדשות.

דוד חיון: אני לא רואה פה תרבות. איפה התרבות פה?

היו"ר, אמיר גילת: היה, היה.

דוד חיון: בערוץ 33 היה תרבות? מאיזה שנים?

היו"ר, אמיר גילת: כל השידורים הישנים, זה בעיקר תרבות ופחות חדשות, מטבע העניין. אז זה לגבי העניין הזה. שתי הערות כלליות גם כן שמפריעים לי כמי שעוקב אחרי הערוץ הזה בחיתוליו. אחד, מופיע שם לוגו של הטלוויזיה בערבית, של ערוץ 33 ששייך לטלוויזיה בערבית, אז כשזה שידורי ניסיון צריך להוריד את זה, כי זה כבר לא שייך בערוץ 33 לטלוויזיה הערבית. ושתיים, מדי פעם יש שם כזה מעברונים כאלה שהם בדיוק ההיפך מחדשות, זאת אומרת משהו כזה יותר מוסיקה איטית, נופים, דברים כאלה, ראיתי נופים כאלה. צריך את הזמן הזה

למלא בפרומואים לדעתי ולא בזה. פשוט ליצור ערוץ יותר קצבי, יותר עם ארומה חדשותית. בבוא היום כשנפעל טכנולוגית, הכוונה היא גם להוסיף שם את מבזקי החדשות מרשת ב׳. אנחנו כרגע לא יכולים לעשות את זה.

עאטף כיוף: אבל השידורים בערבית משודרים בערוץ 33.

היו״ר, אמיר גילת: משמונה עד ארבע. זה לא של המחלקה לערבית. אני מדבר על שמונה עד ארבע. הוועדה הזאת לא דנה במשהו ששייך למדיה בערבית.

עליזה: סליחה אמיר, אני חייבת להגיד משהו אחרת אני ארגיש - - -

היו״ר, אמיר גילת: לגבי מה?

עליזה: לגבי תכניות לילדים בקיץ, לנסות מחמש וחצי עד שבע. אנחנו מדברים על יוני שזה עוד שבועיים וחצי, שלושה שבועות, וזה לא אינסטנט להרים את התכנית.

היו״ר, אמיר גילת: בסדר. התקדמנו כבר.

עליזה: התקדמנו, ... אני מאד מקווה שנצליח לקרום לזה עור וגידים, בפרק הזמן הקצר שנשאר.

היו״ר, אמיר גילת: חבל על הוויכוח עכשיו.

עליזה: זה לא ויכוח, זו רק הערה. והדבר השני, שזה תלוי תקציב - - -

היו״ר, אמיר גילת: טוב. אני עובר רגע לאישור התקשרויות. 33 מאושר. אני עובר בינתיים לנושא אחר, אישור התקשרויות. יש התקשרויות שהועברו לוועדת 250 והתקשרותם הותנתה באישור של ועדת תוכן. יואב, זה רק הדרמה הזאת?

יואב גינאי: כן. יש לנו דרמה אחת שאנחנו רוצים.

היו״ר, אמיר גילת: ערן, תעקוב גם כן. תספר לנו על זה.

קובי אוז: איזו דרמה זאת?

יואב גינאי: איפה אתה חי.

קובי אוז: כן, ומה קורה שם?

יואב גינאי: מאיזו בחינה?

קובי אוז: כאילו, על מה מדובר?

היו"ר, אמיר גילת: יואב, תציג את הדרמה. מיקי, סליחה, בבקשה.

מיקי הרץ: מדברים של שמונה פרקים בני 50 דקות, שהכל הגיע מהקול קורא, דרמה משפחתית שפרסמנו. סוגה עילית. איפה אתה חי, 8 פרקים, 50 דקות. מדובר בדרמה שמתעסקת בעדה הבוכרית. מדובר בשמונה פרקים שיצולמו באוזבקיסטן ובארץ. מדובר על סיפור אהבה בין בוכרי ישראלי חדש, בין המשפחה וכו', ובין איזו פרשת מתח שיש שם על איזה ספר תורה גנוז שמוצאים אותו בסופו של דבר בבוכרה. קראנו את זה, בעינייניו זה יוצא מן הכלל.

קובי אוז: אחלה.

היו"ר, אמיר גילת: יש התנגדויות?

קובי אוז: שום התנגדויות.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, מאושר פה אחד.

דוד חיון: רק בהיבט התוכני.

היו"ר, אמיר גילת: מאושר פה אחד. גם זה קורה שמאושר פה אחד. מבחינת התמהיל אני רק מסב את תשומת הלב למה שעלה בוועדת ההתקשרויות. אישרתם את זה?

דוד חיון: לא, לא, לא אישרנו את זה.

היו"ר, אמיר גילת: הוועדה המשותפת של כספים – תוכן הקצתה - - -

דוד חיון: ביקשת לדחות את הדיון על זה בוועדת 250 בגלל התמהיל, בעיית התמהיל.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, אני רק מציג לחברי ועדת תוכן שהם חצי שותפים בהרכבת התמהיל, יחד עם ועדת כספים. זה התמהיל שאושר – דרמה – 4 מיליון שקלים, שאנחנו ביקשנו גם שתהיה קלאסיקה ישראלית שמבוססת על קלאסיקה ישראלית, זה מופיע בהחלטה. דרמה אחרת - - -

דוד חיון: אז רגע, סליחה שאני מפריע, אתה צריך להפוך את היוצרות מבחינת ההצבעה. קודם כל לדבר על התמהיל שתיכף תראו שהוא יוצר בעיה, ואחרי זה לאשר את הדרמה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני דיברתי כרגע על ההפקה עצמה, זאת אומרת שאין בעיה עם ההפקה.

דוד חיון: יש בעיה כי יצא שחסר לנו כסף כדי להגיע לדרמות שהם הביאו.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, תן לי להציג את זה.

דוד חיון: זה לא עושה בקנה אחד עם התמהיל, אבל אמיר יציג.

היו"ר, אמיר גילת: תן לי להציג. אז 4 מיליון שקלים מוקצים לדרמה שעל פי ההחלטה הכתובה היא צריכה להיות קלאסיקה ישראלית. 4 מיליון אחרים לדרמה כלשהי, שזה עוד השאריות של הדרמה היומית, ו-4 מיליון לדרמה של ילדים. זאת אומרת סך הכל ז'אנר הדרמה מקבל 12 מיליון שקלים. כשהגיעה בקשת ההנהלה לוועדת ה-250 האחרונה, התברר שסך ההשקעה בדרמה, המתוכננת, עוברת את השמונה מיליון, אני שם את הילדים בצד. כלומר הגישו לנו 2 דרמות שהן בתוך ה-8 מיליון, אולי עם חריגה קטנה, אבל לא לקחה בחשבון את הדרמה של הקלאסיקה הישראלית, ובעיני זה פשוט קריטי. קודם כל אני לא מדבר פורמאלית על ליישם את החלטת המוסדות, אבל ברור שאנחנו חייבים שתהיה לנו דרמה שמבוססת על קלאסיקה ישראלית. מצאתם לזה פתרון כבר?

דוד חיון: ספרותית.

היו"ר, אמיר גילת: יש לכם פתרון לזה כבר?

יואב גינאי: תראה, בעיקרון הדרמות ביחד, שתי הדרמות האלה שזה איפה אתה חי ומי נתן לך רישיון (מדברים ביחד)

דוברת: 5.950.

היו"ר, אמיר גילת: עם מע"מ?

דבורה הנדלר: אנחנו אמרנו שעם מע"מ.

היו"ר, אמיר גילת: ברור שעם מע"מ. אבל אל תעשו עכשיו. אם יש מוכן – כן, אם אתה צריך לחשב עכשיו אז לא.

יואב גינאי: לא, אני לא צריך לחשב עכשיו. הדרמה של הספרות שהיא דרמה על פי ספרות ישראלית, זה דרמה של חתן פרס ישראל רן לוי שמביים אותה. אנחנו בבעיה עם הדרמה הזאת מבחינת שהוא לא הצליח להביא קרנות לצורך העניין הזה. הוא כנראה יביא קרנות. ככל שהוא יביא קרנות לא נצטרך לשלם מע"מ על ההפקה הזאת, כי אז הרשות משתתפת בדיוק בסכום שנשאר.

היו"ר, אמיר גילת: ואז זה מספיק לשלושתן?

יואב גינאי: ואז זה מספיק לשלושתן, בדיוק.

יעקב בורובסקי: ואם לא אז אתה אומר בסך הכל זה המע"מ. אם. זה מה שאמרת עכשיו?

יואב גינאי: כן.

דבורה הנדלר: אם לא תהיה חריגה של המע"מ.

יואב גינאי: אם לא תהיה חריגה של המע"מ. ואם אנחנו נגלוש, אז החלוקה היא - - -

יעקב בורובסקי: אז ... פוטנציאל של רזרבות ותכניסו פנימה.

יואב גינאי: אנחנו מתכנסים לתוך המסגרת פחות או יותר. אנחנו לא יודעים לגבי - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, שיהיה ברור שההפקה הזאת של איפה אתה חי - - -

יוני בן מנחם: אם אתם מאשרים את זה פה זה צריך להיות בוועדת 250?

קובי אוז: זה צריך להיות הפוך לדעתי, אולי. בעניין הזה שזה מגיע אלינו, אם זה מגיע אלינו זה צריך להיות בתוך המסגרת האפשרית של התקציב. אתה בא לוועדת תוכן אתה אומר לה, אתה רוצה את הדבר הזה, אומרים

כן, כן, תביא, תביא, אבל צריך לחרוג מהתקציב ואז אתה אומר – סליחה, זה לא אנחנו.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, קובי, זה לא מה שהיה. ועדת ההתקשרויות לא אישרה את זה כי הייתה חריגה מהתמהיל, אוקי? במקביל, בלי קשר לאם יש חריגה או לא, ועדת תוכן צריכה לאשר את זה. עכשיו כשהבנו שוועדת התוכן רוצה פה אחד את הדרמה הזאת - - -

יוני בן מנחם: ערן, זה מתכנס למסגרת התקציבית?

דוד חיון: מי השחקנים?

ערן הורן: זה בערך 7 מיליון שקלים שתי הדרמות בלי ה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה יחד עם - - -

דוד חיון: אבל אתה נתת סכום הרבה יותר משמעותי שחסר, בישיבת 250, ערן.

ערן הורן: עם הדרמה הספרותית זה בערך 8.7 מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אז זו חריגה של 700,000 שקלים.

דוד חיון: יש לך 8 מיליון.

ערן הורן: עוד פעם, הסעיף התקציבי הוא סעיף ... ., בחריגה הזאת יש חריגה של 700,000 שקלים.

יעקב בורובסקי: יהיה לך מאיפה להשלים את החריגה הזאת?

ערן הורן: נדע את זה רק לקראת סוף השנה.

יעקב בורובסקי: רק לקראת סוף השנה. ומה המשמעות שאם ... ...

ערן הורן: צריך לחתום בשנה התקציבית.

יעקב בורובסקי: אז מה המשמעות?

יואב גינאי: אז אני יכול להציע וזה מה שחשבתי. והיה ודרמת הילדים, שהיא 13 פרקים תוכל, כלומר 3 או 4 פרקים ממנה יעברו לשנה הבאה, אז יהיה אפשר לחתוך את התקציב.

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי גם, אין לי שום בעיה שסך כל הדרמות לא יחרגו מה-12 מיליון שקלים. לא נהיה קטנוניים, אבל שיהיה ברור, ועדת התוכן מאשרת את הדרמה איפה אתה חי, בתנאי שהיא לא באה על חשבון הדרמה המבוססת על הספרות הקלאסית ועל חשבון מי נתן לך רישיון שכבר אושרה.

דוד חיון: היא אושרה בתוכן?

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן.

דבורה הנדלר: כן, פעם שעברה אישרנו.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי? זאת אומרת האישור הוא כפוף לזה ששלוש הדרמות יוצאות לאוויר, אחר כך נפתור את הדבר הזה. והוועדה תהיה קשובה לחריגה מתקציב הדרמות, ובתנאי שאין חריגה מסך - - -

יעקב בורובסקי: הוועדה קשובה, ההנהלה - - -

היו"ר, אמיר גילת: תתקצב את הדרמות, כך שלא תהיה חריגה מסך כל הדרמות.

יעקב בורובסקי: באופן שזה דרך - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, הוועדה מאשרת חריגה מתקציב - - -

דוד חיון: לא, לא, לא, אנחנו לא יכולים לאשר חריגה מתקציב, בשום אופן לא.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא מאשר חריגה מתקציב.

דוד חיון: לא, אני הצעתי משהו אחר.

יעקב בורובסקי: ... לתת פתרון למה - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אנחנו אומרים אותו דבר.

דוד חיון: אני הצעתי משהו אחר. זה אמנם לא הדיון, אבל אנחנו לא בוואקום כידוע. אני הצעתי בוועדת 250 לחזור, לנהל משא ומתן קשוח יותר ולחזור עם 8 מיליון, סכום מאופס.

יעקב בורובסקי: יואב אומר שיש לו פתרון באופן שבו הוא מעביר לשנה הבאה חלק מהפרקים, הוא מעביר שלוש תכניות של הילדים - - -

היו"ר, אמיר גילת: של הילדים, נו, זה מה שאמרתי.

דוד חיון: יש בעיה עם זה.

היו"ר, אמיר גילת: סך כל הדרמות, שלוש הדרמות - - -

קובי אוז: לא להלאות את ועדת התוכן. בואו תתקדמו לאן שהוא. זה לא שלנו.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, שלוש הדרמות - - -

קובי אוז: אם הייתי רוצה להיות בוועדת 250, הייתי הולך ל-250.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני אמרתי לך מסעיף הדרמה, לא מסך כל הדרמות. השורה התחתונה היא ככה – אנחנו מאשרים את דרמת הילדים, את הדרמה איפה אתה חי, את הדרמה מי נתן לך רישיון, ואת גירושים מאוחרים, באופן שסך כל ההוצאות על 4 ההפקות האלה, שכולן חייבות להיחתם, לא עולה על 12 מיליון שקלים, בשנת 2013.

דוד חיון: לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: אמרת שאתה מעביר פרקים. טוב, זו ההחלטה.

דוד חיון: אבל זו התקשרות אחת עם המפיק שאתה מתחייב, אתה חותם עליה, ואז היא נספרת לך. ואז הם הופכים את הפיצול המלאכותי הזה הרבה יותר.

קובי אוז: תפתרו את זה, בואו נמשיך לדבר על תוכן.

ליאת בלום: שיביא את ההצעה ונבדוק. תקבלו החלטה עקרונית - - - (מדברים ביחד)

דוד חיון: זה לא קשור לפה.

דבורה הנדלר: היינו צריכים לאשר גם את הסטירה - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה בוועדת 250, לא פה.

דוד חיון: לא על זה אמרתי לא קשור. (מדברים ביחד)

דבורה הנדלר: לא אישרנו אותם, גם מהפעם - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב. נושא נוסף שהגיע לוועדת 250 זה תכניות הסטירה. ההנהלה הציגה שתי תכניות – האחת לטמה, והשנייה מה שמה? שלום

בית. שלום בית לא אושרה בוועדת תוכן, קיבלנו דיווח, אבל לא אושר פורמאלית, אז צריך לאשר את זה, רק שפה שוב אותה בעיה. שתי התכניות גם יחד כפי שהובאו לוועדת 250, חורגות מהתקציב של ה-8 מיליון שהוקצה לסטירה, נכון?

דוד חיון: בסכום יותר משמעותי.

קובי אוז: אז למה זה מגיע לפה? אני לא מבין את זה.

היו"ר, אמיר גילת: כי אתה צריך להחליט מה אתה רוצה.

דוד חיון: קודם כל תחליט שאתה רוצה.

קובי אוז: ... סרטים? אין לי את הכסף הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אולי אתה לא רוצה, אז אין בעיה בכלל.

דבורה הנדלר: קובי, שלב א', יואב לא היה אז, אז אנחנו חשבנו שייתנו לנו פתרונות כדי להגיע לסכום הזה. ברמת התוכן רצינו פיילוט.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תראו את הפיילוט. כמה זמן זה?

קובי אוז: לא, לא, נראה את זה בבית. מה זה?

היו"ר, אמיר גילת: זה רק לקט.

יואב גינאי: חצי שעה.

דוד חיון: לא עכשיו.

קובי אוז: ניתן לזה כבוד בבית, מה העניין?

יואב גינאי: אני חייב לומר אבל, צריכים להתייחס אליו כאל פיילוט, כמו על תכנית.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

יואב גינאי: .... של משהו שנעשה והצליח באינטרנט. אתם מוזמנים לראות את זה.

דבורה הנדלר: 10 דקות.

קובי אוז: אתם צריכים להקפיד להביא לנו דברים שאפשר לממן. זה סתם מבזבז את הזמן.

דבורה הנדלר: אמיר, לפרוטוקול אנחנו רוצים לציין, לפחות אני ואולי גם החברים מזדהים איתי, שבשעה טובה אנחנו מקבלים פיילוט, כדי שאנחנו נדע גם לעתיד, אנחנו מבקשים שגם לעתיד אנחנו נקבל פיילוטים מתכניות אחרות.

דוד חיון: תזכירי בזכות איזו ועדה הפיילוט הזה .

דרור קבלרו: אני מבקש עוד פעם להעיר, לא לכל תכנית, אם אנחנו נרצה לעשות פיילוט, צריך להקדיש לזה כסף. זה משהו שקיים.

דוד חיון: בסדר, אז תקבלו.

קובי אוז: ההנחיה שלנו שלא מעלים לאוויר תכנית שאין לה פיילוט, לא שראינו, אבל לפחות שקיים פיילוט. זו ההנחיה שלנו. זה שווה, תמצמצו את המכרז.

היו"ר, אמיר גילת: תכנית דגל.

קובי אוז: מה זה תכנית דגל?

דוד חיון: כל תכנית שהיא כמה פרקים - - -

קובי אוז: אתה מתגלח על הציבור אם אתה לא רואה פיילוט.

דוד חיון: והיא במיליוני שקלים - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, זה מוכן? שנייה חברה, אי אפשר ככה בבלגן הזה. בבקשה להיות בשקט.

לינדה בר: דיברנו על זה גם בישיבה הקודמת, ואני הצעתי באמת שנעשה גם סקרים וסקרי דעת קהל, ונפגשתי עם חברה בשם מודוס, שהם הסבירו לי. הם עובדים עם ערוץ 10 וערוץ 2. הם מקבלים פיילוט של תכנית, הם עושים קבוצות מיקוד ועד היום התכניות שהם סקרו ושאלו זה תכניות שהצליחו ממש בערוץ 10, למשל הישרדות.

דוד חיון: בטיפול מי זה? אגף השיווק או שלך?

לינדה בר: אני נפגשתי איתם בעקבות מה שעלה בשבוע שעבר, ואמרתי שבוא נראה מה אפשר לעשות עם זה, איך אפשר לקדם כזה דבר, כי זה באמת חבל. אנחנו כל פעם מדברים על זה.

יעקב בורובסקי: שווה לעשות פיילוט עם הפיילוט.

לינדה בר: כן, כן, עם הפיילוט, זה מה שהם אמרו.

יעקב בורובסקי: לא, לא, שווה לעשות פיילוט על ידי - - -

דוד חיון: על ידי סקר עם הפיילוט.

היו"ר, אמיר גילת: פיילוט על פיילוט.

דוד חיון: סקר עם הפיילוט.

קובי אוז: אפשר לחמם את זה על פיילה גם.

יעקב בורובסקי: ולראות אחרי זה את מידת המתאם.

לינדה בר: נכון, והם יכולים לתת פילוחים באמת יוצאי דופן.

קובי אוז: כן, אבל שיח הפילוחים האלה הוא שיח באמת שמתאים לערוץ 2 ולערוץ 10 משום שפה התפקיד - - -

היו"ר, אמיר גילת: הפיילוט באוויר. דוד, רצית לראות פיילוט, זה באוויר.

מוצג פיילוט

דוד חיון: דרור, זה מספירת העומר?

היו"ר, אמיר גילת: דרור, פה זה מערכונים שהופקו ומשודרים באינטרנט. האם על המסך שלנו הם יהיו יותר מושקעים? כלומר, מה ההבדל?

דרור קבלרו: הכל יצולם ב-HD. יהיו גם מערכונים שיצולמו בחוץ וגם יהיו גיידים שיעשו באולפן, זאת אומרת זה יהיה שילוב של חוץ ופנים, וזה אמור להיות ברמה יותר גבוהה. אנחנו גם נבחן את זה, אנחנו מקבלים תסריטים לפני זה, אנחנו עוברים עליהם. שום דבר לא מופק בלי שאנחנו מעורבים בתהליכים.

היו"ר, אמיר גילת: אני מזכיר לחברים שעל מנת שזה יוכר כסוגה עילית, זה חייב להיכתב ברמה, באיכות כתיבה, רמת כתיבה גבוהה, נכון?

דרור קבלרו: כן.

היו"ר, אמיר גילת: הגדרה של סוגה עילית.

ליאת בלום: כן, אני רק רוצה להעיר.

היו"ר, אמיר גילת: שלא יהיה משהו מביך שלא נוכל לאשר אותו כסוגה עילית, כי אז אנחנו בבעיה.

ליאת בלום: זה אחריות של אנשי התוכן, אני לא יושבת על תיקונים.

היו"ר, אמיר גילת: ברור, ברור.

יואב גינאי: ... ...

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא, לא, לא. זה בדיוק מה שאמרתי. אל תביאו לנו ליצן שיהיה לנו קושי עם עצמנו לאשר אותו כסוגה עילית. כלומר כתוב ברמת כתיבה, איך הגדרת החוק?

ליאת בלום: זו תכנית מיוחדת שההחלטה אם היא תהיה סוגה עילית, ראשית צריכה להיות בהמלצה של הגורם המקצועי, וזה מועבר להחלטת המליאה. בגלל שזה מוגדר כחריג, כתכנית - - -

קובי אוז: נניח החמישייה הקאמרית תהיה סוגה עילית, ואילו בובה של מדינה, סביר להניח שיהיה קשה להעביר אותה כסוגה עילית. זה שתי תכניות קומיות שונות.

היו"ר, אמיר גילת: לכן אני חוזר ומדגיש, דיברנו על זה כבר פעם שעברה, דיברנו על זה לדעתי גם בוועדת 250. אני חוזר ומדגיש ואני אומר לחלוטין – האחריות של ההנהלה, לא של המוסדות. אל תביאו את המוסדות למצב שהם יהיו חייבים ולא יוכלו לאשר את זה. האחריות המשפטית.

יעקב בורובסקי: האחריות המקצועית היא של - - -

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון.

ליאת בלום: אבל אני רציתי להעיר הערה. לאטמה זה הרי סיפור מאד ישן שהתחיל עוד הרבה, ובמשא ומתן לפיילוט, לפני שבכלל הגענו לשלב של לאשר את זה כסדרה, עלו כמה שאלות בנוגע לאיזון מבחינת תוכן, מכיוון שמדובר כאן בקבוצה עם אג'נדה פוליטית מאד ברורה.

דוד חיון: ענו לך.

ליאת בלום: מה?

דוד חיון: הביאו תכנית סאטירית אחרת, שהיא הצד השני של המפה.

ליאת בלום: בסדר, רגע, אני אסיים ואז תראה שלא ענו לי. בזמנו, מה שסוכם איתם במסגרת הפיילוט, זה שתהיה המון רגישות לתוכן ושהליין אפים יועברו לאנשים שלנו בזמן. צריך לשים לב כאן להפקה הזאת, כי לפחות פר אחת ישיבה בנוגע לפיילוט, היו שם חברי שמאד מקצועיים באינטרנט, מאד לא מקצועיים בטלוויזיה. זאת אומרת אני מדברת על משא ומתן שלפני שנתיים, שהיו הרבה התלבטויות של ההנהלה אם לקחת את ההפקה הזאת, בגלל הקושי במעבר הטלוויזיוני, בגלל הצורך באיזון, בגלל שיש הרבה דברים שהם מעלים לאתר שלהם שאי אפשר לשים אותם בטלוויזיה ציבורית. אז אני רק מסבה את תשומת לבכם כוועדת תוכן, שגם התוכן כאן מחייב טיפול טיפה יותר צמוד ופיקוח.

קובי אוז: אני רוצה להגיד משהו בעניין הזה. אני רוצה להגיד שמה שראינו קומם אותי, לא נהנתי מזה. זאת אומרת שזה סאטירה טובה. ולכן זה צריך להיות. אני יושב צוחק מארץ נהדרת, ואחרי זה רואה טוקבקים של אנשים שמאד נפגעו ונעלבו, וזה אומר שגם זה סאטירה טובה. לכן התפקיד שלנו פה, כתוב פה ציבורית, ייחודיות והיבדלות. חופש יצירה ועצמאות. כל הדבר הזה זה אם הייתה עוד תכנית אחת כזאת שנוחתת מימין ברשות בחוץ - - -

ליאת בלום: אז אלף צריך לדאוג שיהיה את האיזון הזה.

דבורה הנדלר: כלומר עוד אחת מהימין.

קובי אוז: אם הייתה עוד אחת בעולם המסחרי, אז היינו צריכים לחשוב על זה פעמיים. אבל במקרה הזה, ברוב בעולם המסחרי אנחנו לא רואים את המסרים מהסוג הזה. אני חושב שהתפקיד של רשות השידור להביא מסרים כאלה, גם אם זה מעצבן חלק מאיתנו, ואותי זה מעצבן.

יואב גינאי: אם יורשה לי, סאטירה בהגדרתה היא אינה מאוזנת. סאטירה היא לא תכנית חדשות, היא לא תחזית והיא לא תכנית טוק שואו והיא לא מאוזנת, כי זו סאטירה. סאטירה מטרתה להצליף בימין ובשמאל וכו'.

קובי אוז: אז לא לקשור להם את הידיים בבקשה. תנו להם לעשות את העבודה שלהם.

יואב גינאי: ניקוי ראש למשל, שהיא אם הסאטירות בטלוויזיה, לא הייתה תכנית מאוזנת. מעולם היא לא הייתה מאוזנת.

ליאת בלום: שנייה, אנחנו אמרנו שני דברים והם נפרדים. ראשית, העניין של האיזון לא חייב לבוא בתוך התכנית. אמרתי, אנחנו כשידור ציבורי צריכים, אתם צריכים לתת לנו את הכלים להגן על כל תלונה שלא טובה. זאת אומרת אני לא פוסלת את זה, בגלל זה התקדמנו עם ההפקה.

יואב גינאי: יבואו הרבה תלונות משום שזו סאטירה.

ליאת בלום: שנייה, בסדר, אבל אם לאורך זמן יהיו רק סאטירות כאלה, אז יהיה לי קושי להגן על זה. אם אני אוכל להראות שהשידור הציבורי מראה מכלול של סאטירות, אז אני אוכל להגן. זאת אומרת זו הערה חשובה. זה דבר ראשון. דבר שני, שימו לב מתי זה סאטירה ומתי זה גולש להפרה של הוראות חוק. אני לא אמרתי לא. לא ... חברים, אבל ... כי אישרנו את זה. אנחנו רק מסבים את תשומת ליבכם לזה שהתוכן כאן הוא יותר רגיש. יש הרבה תלונות וטענות שמגיעות לכדי תביעות על לשון הרע של ציבור מסוים.

קובי אוז: רוב הציבור ינשום לרווחה.

היו"ר, אמיר גילת: אחד אחד. מי רוצה לדבר? דבורה ואחר כך אתה.

דבורה הנדלר: אני ספרתי כמה פעמים אנשים צחקו. זאת אומרת הסאטירה עבדה, כי היה כאן צחוק. מבחינתי זו אחת מאותן איכויות שצריכות להיות בסאטירה, אז מהבחינה הזאת זה עבר נכון.

היו"ר, אמיר גילת: יעקב, בבקשה.

יעקב נווה: בניגוד לקובי ראיתי, לא התרשמתי.

היו"ר, אמיר גילת: לינדה?

לינדה בר: אני רק אומרת שמבחינה, שאנחנו צריכים דווקא היום כשהתדמית של רשות השידור כגוף כזה שהוא פוליטי ומוטה, הכותרות הן כל הזמן – משרד ראש הממשלה מנהל את הרשות וכן הלאה, צריך להיזהר בגלל הצד

המאד מובהק שמוצג כאן. מבחינה תקשורתית, ציבורית, תדמיתית, צריך לשים לב לזה לדעתי, בעת הזאת במיוחד.

קובי אוז: אני חושב שזה ההיפך. התפקיד שלנו זה דווקא לא להיזהר בעניין הזה ולא ללכת על-. הייתה כתבה לפני כמה זמן על השידור ששידרו על רבי שמעון בר יוחאי, זאת כתבה מאד מעניינת ששידרו כל הזמן, ובואו ואמרו איך, מה פתאום וזה וזה. תראו את הטוקבקים למטה, מתחת לזה – כל כך הרבה אנשים אמרו בוא'נה, אנחנו חיכינו לרגע הזה שישודר. לפעמים אתה אמור לעשות משהו שהוא כאילו לכאורה, כל אנשי הקבוצה שמסביבך יתנפלו עליך, אבל הציבור יגיד – אח, סוף סוף משהו כזה.

לינדה בר: לא, אבל פה זה משהו אחר. פה גם כך הם אומרים את זה עליך כל הזמן, ואתה כאילו נותן הוכחה שאתה דווקא נותן צד אחד.

ליאת בלום: קובי, זה לגיטימי. התפקיד שלה זה הדימוי הציבורי, התפקיד שלי להעיר שלא תהיה תביעה. כל אחד ו - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, קובי - - -

קובי אוז: אני רוצה לשרת את הציבור. מבחינתי יצחקו, לא יצחקו, זה לא משנה. אם יש ציבור מסוים שלא מקבל משהו, כי העולם המסחרי מונע ממנו סוג מסוים של סאטירה, מבחינתי הוא יקבל את זה, ולא איכפת לי אם הוא כורדי או איש מהימין.

היו"ר, אמיר גילת: כן, דוד, בבקשה.

דוד חיון: אני בסיבוב האחרון.

דדי מרקוביץ: אני רק רוצה להגיד בנושא האיזון, שאני לא חושב שצריך להיות איזון של סאטירה מול סאטירה. אני חושב שאיזון צריך להיבחן ונבחן לדעתי לאור הציבור בכלל השידורים. לא לעשות את זה לסאטירה מול סאטירה. אני גם חושב שאחת המטרות היא לתת בידור לקבוצות שלא זוכות להתייחסות במקומות אחרים, ושלא יכולות להיכלל ..., וזהו, אם זו איזו שהיא קונטרה לארץ נהדרת, אז זה בסדר גמור.

היו"ר, אמיר גילת: טוב.

יעקב בורובסקי: מה נאמר ל... ...

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, בורו, זה לא פיילוט שהופץ.

יעקב בורובסקי: מה היא הגדרת התכנית? מה זה, סאטירה ימנית, ככה זה מוגדר?

ליאת בלום: סאטירה. אני ישבתי עם המפיקים ו - - -

יעקב בורובסקי: שנייה, חצי דקה, ליאת, שנייה. מישהו הגדיר שזאת סאטירה ימנית?

יואב גינאי: אני לא שמעתי מהמפיקים שהגדירו את זה כסאטירה ימנית.

יעקב בורובסקי: מה אנחנו הגדרנו להם?

יואב גינאי: לא, ההצעה באה אלינו בעקבות קול קורא שכתבנו לסאטירה. עכשיו הם, הסאטירה שלהם צפה ועלתה בזמנו במשפט התורכי, מיליונים של צפיות וכו' וכו'. והם באו והציעו הצעה. זה במסגרת הקול הקורא שהיה, הם הציעו הצעה.

יעקב בורובסקי: זאת אומרת ברור לחלוטין שאם אנחנו מתקשרים איתם אנחנו מתקשרים עם סאטירה ולא עם ימנית ולא עם שמאלית, זה סאטירה.

יואב גינאי: כן.

דוד חיון: לא, לא, לא.

ליאת בלום: לא, זה לא נכון.

יעקב בורובסקי: אני שואל. חברה, אני שואל. תגידו לי - - -

היו"ר, אמיר גילת: יואב, תענה בבקשה.

קובי אוז: אתה שואל מה הזמנו מהמלצר כדי שיביא לנו את הדבר הזה. מה שהזמנו זה סאטירה וזה מה שיגיע בצלחת.

דוד חיון: אנחנו קיבלנו סאטירה ימנית.

יעקב בורובסקי: זה מה שהזמנו?

יואב גינאי: אנחנו הזמנו סאטירה.

קובי אוז: סאטירה, זה סאטירה.

יואב גינאי: קיבלנו כל מיני תכניות סאטירה. קיבלנו גם את התכנית הזאת וגם עוד תכניות.

יעקב בורובסקי: התכנית הזו יכולה לעשות סאטירה גם על השמאל? ...

יואב גינאי: לדבריהם כן. זה מה שהם אמרו. הם אמרו שהם לא סגורים על שום דבר.

קובי אוז: אבל הם דעתנים, יש להם דעה מסוימת, רואים את זה.

יעקב בורובסקי: אני לא נגד, אני רוצה להבין מה הגדרנו להם. שלא ייווצר מצב שרשות השידור הזמינה סאטירה ימנית - - -

יואב גינאי: לא, ממש לא.

יעקב בורובסקי: אין מצב שרשות השידור הזמינה סאטירה שמאלנית. אין מצב שרשות השידור, הרי רשות השידור רוצה תכנית סאטירית - - -

יואב גינאי: שתי תכניות סאטיריות .

יעקב בורובסקי: שתי תכניות, לא משנה. והיא יודע שהאנשים האלה בעבר, הייתה להם ... .

דוד חיון: זה לא מדויק.

ליאת בלום: אני חייבת להעיר לפרוטוקול שאני את המשא ומתן שלי איתם עשיתי לפי הקול הקורא הזה. זו הצעה ששכבה על שולחן הרשות הרבה לפני הקול קורא שלנו. נפגשנו איתם, היינו איתם והם חד וחלק ימניים. הם לא הסכימו לאזן. כבר אז, בהפקת הפיילוט, התבלטנו מאד.

יואב גינאי: הם לא ... ... על זה.

ליאת בלום: אני אומרת לך. אתה לא היית אז מנהל חטיבת התכניות, אני מדבר על הפקת הפיילוט, עוד אז.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא הפיילוט שראינו עכשיו, למען הסר ספק.

ליאת בלום: להערכתי זה כן אותו פיילוט, אני לא יודעת אם זה פיילוט חדש.

קובי אוז: אבל אנחנו הערוץ שמימן את שומרי הסף, אז מה? זכותנו גם לשים את הדבר השני, אין שום בעיה עם זה.

היו"ר, אמיר גילת: תנו לליאת לסיים בבקשה .

ליאת בלום: אנחנו לא ביקשנו סאטירה ימנית, גם לא אז, אבל למפיקים הייתה אג'נדה פוליטית מאד ברורה, הם לא הסכימו ליצור איזון בתוך התכנית - - -

יעקב בורובסקי: ובעצם - - -

ליאת בלום: שנייה, אני עונה לחבר וועדה ששאל שאלה. זאת אומרת להערכתי אנחנו לא הזמנו, אבל זה לא שהם יהיו מוכנים להתכוונן יותר מדי בתוכן, האג'נדה שלהם הייתה מאד ברורה.

דוד חיון: רגע, אני רוצה להבין - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רבותי.

דוד חיון: אני רוצה לשאול את ליאת בהמשך למה שהיא אמרה. ליאת, את אמרת פה משהו שלדעתי מאד מקפיץ. אמרת היה קול קורא, קול קורא זה - - -

ליאת בלום: ... ...

דוד חיון: עובדה, היה קול קורא, זה הליך פומבי, שקוף, שוויוני. אמרת שישבת איתם, עוד לפני זה כבר היו פה דיבורים איתם. אני שומע את השם לאטמה מהיום הראשון שאני במליאה, מכל מיני כיוונים. לאטמה, לאטמה, לאטמה, לאטמה, חופרים, חופרים, חופרים לאטמה מכל מיני כיוונים.

ליאת בלום: אנחנו ישבנו איתם עוד בתקופת - - -

דוד חיון: אתם ישבתם איתם, דיברתם איתם, התקדמתם איתם, ופתאום קול קורא - - -

יוני בן מנחם: לא, לא, זה לא ככה. זה לא ככה.

דוד חיון: זה מה שהיא אמרה.

יוני בן מנחם: רגע, אני אגיד לכם, כשהיה מנכ"ל קודם יואב לא היה מנהל תכניות, בתקופת ההנהלה הקודמת הם הגישו לרשות השידור מיזמתם,

לא בתגובה על קול קורא. אחר כך, כשאנחנו התחלנו להעמיד את הקולות הקוראים, הם עוד פעם הגישו במסגרת הקול הקורא. אני צודק?

__לינדה בר:__ נכון, נכון.

__דוד חיון:__ אבל אתם ישבתם איתם לפני הקול הקורא למשא ומתן.

__היו"ר, אמיר גילת:__ בתקופת ההנהלה הקודמת.

__יוני בן מנחם:__ בתקופת ההנהלה הקודמת, זה לא בתקופה שלנו.

__דוד חיון:__ זה בסדר? זה תקין?

__ליאת בלום:__ אני לא יודעת אם הפיילוט שהוצג עכשיו, אני לא יודעת, יואב אולי יכול להגיד אם זה פיילוט שהופק בהתאם להסכם ההתקשרות הקודם, או בהתאם הקול קורא. אבל זה לא משנה.

__דוד חיון:__ השאלה אם זה תקין שישבנו איתם לפני זה, נתנו להם איזו עדיפות, איזו קדימות.

__ליאת בלום:__ לא, לא הייתה עדיפות. ה... פיילוט. היה פיילוט, הם סיפקו את הסחורה ושם זה נעצר.

__קובי אוז:__ הנה, עובדה, הייתה עוד תכנית סאטירה והיא נפלה.

__דוד חיון:__ מי ראה את הפיילוט?

__ליאת בלום:__ בזמנו ההנהלה הקודמת.

__דוד חיון:__ אתם ראיתם את הפיילוט של לאטמה, נווה? לא ראיתם.

__קובי אוז:__ בואו נתקדם, בואו נתקדם חברים.

__היו"ר, אמיר גילת:__ כן, נווה, רצית להגיד משהו? שקט רגע, רבותי, יעקב נווה קיבל רשות דיבור.

__יעקב נווה:__ אמנם בשבוע שעבר הייתי בעד הקטעים שראיתי בטלוויזיה, במיוחד אחרי הדברים שאמרה, ומה שאמרתי לפני והדברים שאמרה

ליאת, אני עכשיו פשוט רואה את התכנית הזאת כדבר מיותר לערוץ ציבורי במיוחד, בתקופה רגישה שכזאת.

היו"ר, אמיר גילת: למה התקופה רגישה?

דוד חיון: והמבין יבין. האיראנים.

היו"ר, אמיר גילת: למה אתה מתכוון?

דוד חיון: הסורים.

יעקב נווה: הכל מבחינת דעת הציבור והתקשורת לאחרונה לגבי רשות השידור. אני לא חושב שאנחנו צריכים את זה, במיוחד אחרי, שוב, במיוחד אחרי ... שהם דיברו על איזון ואמרו אין ולא יהיה, הם יעשו מה שהם רוצים, נכון ליאת?

ליאת בלום: אני אומרת שבמשא ומתן הקודם שקיימנו להפקת פיילוט, היו הרבה מכשולים בנוגע לתוכן.

דוד חיון: אנחנו גם לא יכולים להיות צנזור. אי אפשר, בלתי אפשרי, אנחנו נחטוף על זה על שמאל ועל ימין.

יעקב נווה: זה לא ערוץ מסחרי. עם תגובה שכזאת, גוף שבא להציג, קבוצה שבאה להציג בפני רשות ציבורית את הדעה ולהגיד אנחנו נחליט ואף אחד לא יתווכח, במילים אחרות עלינו, אני לא מאפשר לדבר כזה לקרות.

קובי אוז: אתה חושב שמוטי קירשנבאום היה אומר אתם תסוככו עלינו אם היינו קוראים לו לעשות עוד פעם את זה? לא, מה זה? (מדברים ביחד) אתה בא לתכנית סאטירה, אתה לא יכול להגיד לתכנית סאטירה תתני סאטירה גם לכיוון השני. זה הסאטירה שלהם.

דוד חיון: אי אפשר לפקח. אי אפשר לפקח. אותה שאתה מאשר אותה AS IS, או שאתה דוחה אותה. זאת דעתי, אין צנזורה.

יעקב נווה: אבל באופן קבוע תמיד שיהיה פיקוח.

דוד חיון: עדיף, יעקב, עדיף שלא תאשר אותה מאשר שתשים לה סייגים. לא, אתה צודק, אני מסכים איתך. (מדברים ביחד)

יעקב נווה: רגע, אמיר, אני לא סיימתי. פה תהיה **OVER** עבודה ללשכה המשפטית. אני חושב שאמירה כזאת היא בכלל מחזקת את הדעה לגבי אי ....

היו"ר, אמיר גילת: כן, עוד דעות?

יעקב בורובסקי: אני נוטה להסכים כי אני חושב שלרשות השידור צריכה להיות תכנית סאטירה, נתחיל בזה .

יעקב נווה: סאטירה, כן.

יעקב בורובסקי: רגע. יעקב, דווקא אתה שאתה בא מהמקום של הימין, צריך לדעת שיש מה שנקרא חופש כמעט מלא - - -

היו"ר, אמיר גילת: יצירה.

יעקב בורובסקי: כמובן עם פיקוח, בגבולות החוק.

יעקב נווה: אבל הם תכנית שלא מפוקחת.

דוד חיון: אין דבר כזה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, שיהיה ברור, לא עולה לשידור שום דבר שהוא לא חוקי, או דברי הסתה, או דברי המרדה. ברור שאנחנו לא נאפשר שידור בניגוד לחוק, אבל רגע - - -

יעקב בורובסקי: זה אסור לנו.

היו"ר, אמיר גילת: זה אסור לנו. ברור. זה כמו שאני אגיד השמש זורחת. אבל ברור שהנזק שאם אתה תפסול ליין אפ של תכנית, הוא רב יותר. זאת אומרת ברגע שאתה נותן לו חופש יצירה, אתה נותן לו חופש יצירה עד הסוף, במגבלות החוק.

קובי אוז: כמה שאתה נותן כוח לתכנית כזאת, ככה אתה נותן לעצמך לגיטימציה גם להביא תכניות חריפות יותר משמאל וממקומות אחרים. יש לנו תכניות שמאליות מאד חריפות, על הכיף כאפק. וגם התכנית הזאת תהיה חריפה מהצד השני. מה רע לנו? זה התפקיד שלנו. (מדברים ביחד)

דוד חיון: אתה תראה את האתר שלהם, הכל פוליטי. תיכנס לאתר שלהם.

יעקב בורובסקי: אני בעד שלרשות השידור תהיה תכנית סאטירית, זה אחד. יעקב? מה קרה בדרך מהשבוע שעבר רק אתה יודע, אבל אתה עושה מהפכים בלי אינפורמציות, שזה מפריע לי קצת.

קובי אוז: כי הציבור שהוא מייצג הוא יבקש ממנו דין וחשבון. הציבור של האומנים הוא לא ציבור פתוח מבחינה דמוקרטית מספיק.

יעקב בורובסקי: למה?

קובי אוז: כי כל החברה שלנו, הם רוצים לראות את הדעות שלהם בטלוויזיה עוד ועוד ועוד זמנים, אני יודע מה זה, אני חלק מהקבוצה הזאת, והוא מייצג קבוצה של אמנים ויוצרים שהתעצבנו על העניין הזה - - - (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: בורו, תסיים בבקשה.

יעקב בורובסקי: אני מציע לאמץ את מה שלינדה הציעה. בואו ניקח את הפיילוט, נעביר אותו בעיניים מקצועיות של סוקר, נחליט. אני כמעט בטוח וחושב שיש מקום לסאטירה, נקודה. ונקבל איזה שהוא משוב על הפיילוט הזה. אם בסופו של יום יגידו לנו גורמים מקצועיים שזה מדבר אל 1% מהאוכלוסייה, אז אני חושב - - -

דבורה הנדלר: ואם זה אחוז קטן, אבל כמעט - - -

קובי אוז: איזה אחוז? אתה יודע כמה מחיאות כפיים אתה תקבל אחרי הדבר הזה? וכל התקשורת תהיה עליך, וכל העם יגידו וואו, סבבה, איזה יופי.

יעקב בורובסקי: אני אחרון המתרגשים מתקשורת. אני כבר מזמן אומר לרשות השידור שהרשות צריכה להיות מי שמכתיבה ולא מי שנגררת. ולכן בשמחה שתהיה פה תכנית סאטירית, שהיא תהיה בגוון א' ומחר היא תהיה בגוון ב', בכלל לא מעניין. יחד עם זאת צריך לראות שיש לנו אכן פוטנציאל של קהל, לא משהו אינטואיטיבי.

קובי אוז: תיכנס לאתר שלהם ואתה תראה כמה צפיות יש לדבר הזה שאתה רואה פה.

יעקב בורובסקי: יכול להיות שבאתר שלהם יש הרבה מאד אנשים שנכנסים לצ'טים, ויכול להיות שכלל האוכלוסייה באתר שלהם, בכלל לא - - -

קובי אוז: התפקיד שלנו זה לא להיות לכלל האוכלוסייה. כלל האוכלוסייה מקבלת שירות מכל הערוצים המסחריים.

יעקב בורובסקי: יכול להיות שאם נקבל נתון שהוא נמוך עד נמוך ביותר, אז נדרוש סאטירה ולא ירצו, זה העניין.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תודה. המנכ"ל, בבקשה.

יוני בן מנחם: כשיצאנו לקול הקורא ולאור מה שאמרה ליאת, שזה כבר בא להנהלה הקודמת וכו', לקחנו בחשבון את העניין הזה של האיזון. אנחנו לא רוצים להיות צנזורים ואנחנו לא רוצים להיכנס לדברים האלה, אבל מצד שני אנחנו גם חייבים באיזון. ולכן, בבחירה של הקול הקורא אנחנו בחרנו בעוד סאטירה שנקראת שלום בית, כדי ליצור את האיזון הזה, גם כדי שברור שרשות השידור בחרה משני הסוגים מה שנקרא, והיא לא מזוהה לא עם הסוג הזה ולא עם הסוג הזה. ואנחנו מאד רצינו ששתיהן יאושרו כדי שנוכל לצאת עם שתי הסאטירות האלה. יש איזו בעיה תקציבית.

קובי אוז: לשלום בית יש נטייה שמאלית?

דבורה הנדלר: כן.

יוני בן מנחם: בוא נגיד נטייה הפוכה. לא אותה נטייה, בוא נגיד ככה.

דובר: לא הייתי מגדיר אותה כשמאל או ימין.

יוני בן מנחם: נטייה שונה, בסדר. גוון אחר. ואני חושב שאנחנו ננסה לעשות איזה שהוא מאמץ לפתור את הבעיה התקציבית, ואז אתם תוכלו, אם תאשרו המוסדות, לאשר את שני הסוגים של הסאטירות, וזה יכול להיות - - -

קובי אוז: כן, אבל אז מה נעשה? כשיהיו לנו תכניות רדיו אנחנו נעשה תכנית רדיו עם קרן נויבך, נראית לנו יותר מדי לפה, אז נעשה אחריה תכנית הפוכה, ואם זה נראה לשם, מה נתחיל? את הרב הספרדי ואת הרב האשכנזי? כל חמש דקות נעשה אחת ימין אחד שמאל? חבל על הזמן.

היו"ר, אמיר גילת: כן, ליאת.

ליאת בלום: עוד פעם, אלף התפתח פה דיון חשוב של ועדת התוכן, צריך להגיד שזו בדיוק המטרה שבגללה אנחנו צריכים להביא את הדברים לכאן. אבל אני רוצה להבהיר, אם הייתה בעיה משפטית חד משמעית לא להתקשר, לא היינו מקדמים את זה. זאת אומרת לא התכוונתי שבגלל עניין משפטי לא תשודר התכנית. הרעיון היה להסב את תשומת ליבכם שיש להם איזו שהיא רגישות, אבל מה שסוכם איתם, למיטב זכרוני עוד בשנת 2010, זה שיהיה ליווי צמוד, גם של היועץ המשפטי שלהם, גם של היועץ המשפטי שלנו. על מנת לאפשר את הדבר הזה הם גם הודו שאין להם הרבה ניסיון בטלוויזיה, בזמנו. זאת אומרת הם באו במגמה של לנסות משהו טלוויזיוני חדש, רק היה חשוב שאתם תכירו את העובדה שמדובר כאן בקבוצה מאד ייחודית, והתכנית היא בעלת אופי מאד ייחודי.

קובי אוז: זה סאטירה, זה מעצבן.

דבורה הנדלר: אני חייבת ללכת, אבל בשמו של ... הוא שלח לי מייל מחו"ל, הוא מבקש לאשר את התכנית, הוא חושב שהיא ראויה. אני חושבת שהתכנית ראויה. אני חושבת שהגיע הזמן לנהל כל מיני סוגי שיח, ואני לא מתביישת ולא מפחדת מזה. אני חושבת שהקבוצה הזאת עשתה מעשה חשוב למדינת ישראל, אחרי המשט, היא עשתה שליחות חשובה וכולנו, אני מוכרחה להגיד, הרבה מאד מהציבור הישראלי הודה לה במחיאות כפיים. אז בבקשה, בואו ניתן לה לעלות לשידור. אם היא לא תהיה ראויה, אז נוריד אותה. זה הכל. אם זה יעבור כמובן את כל המשוכות המקצועיות, המשפטיות וכו'.

היו"ר, אמיר גילת: כן, עוד מישהו? כן, דוד.

דוד חיון: אני כמו שאמרתי קודם, אנחנו לא פועלים בוואקום ויש לנו בעיה תקציבית עם הצירוף של שתי תכניות הסאטירה האלה, שזה לא מגיע לתמהיל של הסאטירה, כמו שאמר המנכ"ל.

היו"ר, אמיר גילת: זה חורג.

דוד חיון: שזה חורג מהתמהיל שקבענו ורק תיקחו בחשבון, למרות שזה לא התפקיד של הוועדה הזאת, שהתכנית הזו היא מאד מאד יקרה ללא

שום פרופורציה למה שהיא אמורה לתת מבחינת ההפקה שלה. אנחנו מדברים על 400,000 שקלים לתכנית של חצי שעה, שהיא תכנית אולפנית בעיקרה, אם לא כולה, כמו שדיווחו לנו בוועדת 250. אני חייב להגיד סתם כהערת אגב, בלי קשר לקטע הכספי, שאין לי בעיה עם סאטירה, אני מאד אוהב סאטירה, אבל התכנית הספציפית הזאת לא מצחיקה. לא עשתה לי כלום.

דבורה הנדלר: אנחנו צחקנו.

דוד חיון: לא עשתה לי כלום.

דבורה הנדלר: אבל שמעת פה צחוקים.

דוד חיון: זה עניין של טעם.

יעקב בורובסקי: מי ניהל את המשא ומתן הכספי?

דוד חיון: אני לא סיימתי, אגב. עוד משפט, אני רק רציתי להגיד לגבי דבורה, שכל העניין של מי צחק ומי לא – זה עניין של טעם. אני לא ראיתי פה שחקנים מוכרים, לא ראיתי איזה שהן דמויות. לא יודע. נראה לי כמו עוד בזבוז כסף. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: כן, בורו.

יעקב בורובסקי: סאטירה בסדר, לא אמרנו מי - - -

דרור קבלרו: כתיבה לסאטירה היא יקרה כי אתה צריך בשביל ליצור יושבים הרבה כותבים. ובשביל להחזיק קאדר של כותבים, זה מה שיקר למעשה. יש את הכותבים ויש את ה - - -

דוד חיון: אבל דרור, הכותבים פה מקבלים 52,000 שקלים, נכון? יושב הראש הדגיש את זה בפני כמה פעמים. הכותבים זה 52,000 שקלים מתוך 400,000 שקלים.

דרור קבלרו: יש כותבים, יש טאלנטים ויש אמצעי צילום. זה המרכיבים העיקריים של המחיר.

דבורה הנדלר: ושחקנים.

קובי אוז: אני חושב שיש לנו את כל המידע וכל הדעות. בואו נצביע.

דבורה הנדלר: אני רוצה רק לומר שהקבוצה השנייה יותר יקרה, עם פחות תכניות.

דוד חיון: נכון, גם זה. לא הגענו אליה, חכי.

דבורה הנדלר: בסדר. אז בואו נצביע כי אני צריכה ללכת.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אני מציע קודם כל מבחינת סאטירה, המוסדות אמרו שהם רוצים סאטירה, זה כבר לא נתון לוויכוח, זו החלטה שמופיעה מאחורי על הלוח. (מדברים ביחד) שנייה רגע - - -

יעקב נווה: יש פיילוט לקבוצה השנייה?

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, בואו נגמור עם לאטמה. אפשר לדבר רגע? אחד, ועדת התוכן והמוסדות בכלל החליטו שהם רוצים תכנית סאטירה, זה אחד. שתיים, לאטמה כלאטמה כבר אושרה, פשוט זה לא יצא לאוויר. שלוש, אני חושב שאנחנו כן צריכים להיות מעבדה לכל מיני דברים חלוציים, מהפכניים, שונים, משונים, שאין בערוצים המסחריים, אני מתחבר מילה במילה למה שאמר קובי. ולכן אני לא רואה בנקודת הזמן הזאת שום סיבה לפסול את לאטמה. קל וחומר כשאפילו ראינו פה, לא כי אנחנו הזמנו פיילוט ולא כי שילמנו על פיילוט, אלא מכיוון שזה מופיע גם באתר האינטרנט שלהם, אז אפשר היה ליצור פיילוט בלי קשר לסוגיה העקרונית האם אנחנו מעלים שידורים בלי פיילוט או לא פיילוט, פה אנחנו רואים את זה. אז לכן אני חושב שפה אנחנו צריכים לאשר את זה כבר, אחרי שנתיים להוציא את זה לדרך. עוד פעם, אני נגד העניין של לסמן את זה. סאטירה היא סאטירה. אני לא חושב שאנחנו צריכים לתת תוויות לסאטירה, אף אחד לא מבטיח גם שהם יתקפו את הממשלה, לא יתקפו את הממשלה, זה גם לא מעניין אותי. אבל הסייג צריך להיות שהם לא עוברים על החוק.

קובי אוז: שיתקפו אותה מימין. לך תדע, עוד חמש דקות יהיו שיחות שלום, שיתקפו אותה מימין, גם מעניין.

יואב גינאי: אגב, פרק של ארץ נהדרת עולה 950,000 שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: זה הדבר הבא שרציתי להגיד.

דוד חיון: יחי ההבדל, יואב, יחי ההבדל, באמת. זה בכלל לא ניתן להשוואה. לחלוטין. לחלוטין לא ניתן להשוואה. הטאלנטים, האורך של התכנית, איפה שמצלמים - - -

קובי אוז: כן, אבל גם הם התחילו מאיפה שהוא.

דוד חיון: לא, ארץ נהדרת השחקנים התחילו מזה שהם היו מאד מאד ממוצבים, כולם. אולי אחד מהם לא.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, מי בעד אישור התכנית לאטמה ירים את ידו. 5.

קובי אוז: אם אתה יכול לספור את נמרוד.

היו"ר, אמיר גילת: אפשר לספור את נמרוד שהשתתף בדיונים קודמים. אוקי, מי נגד? 2. מי נמנע? התכנית אושרה.

דוד חיון: בכפוף לוועדת 250.

לינדה בר: אני רק רוצה להגיב למה שיעקב אמר, יכול מאד להיות שאפשר לבדוק דרך חברת יפעת, לפלח באמת את הטוקבקיסטים, ואז זה גם יכול לתת לנו אישור.

יוני בן מנחם: יש בעיה עם זה, לינדה. אני אגיד לך למה, יש הרבה גופים ששוכרים חברות שעושות את הטוקבקים. זה לא משקף בהכרח.

דטוד חיון: לא, לא טוקבקים, מה שהצעת קודם יותר טוב. אבל רגע, למה לא ניתן צ'אנס פעם אחת לאיזו שהיא הצעה לגבי קבוצות המיקוד וכל זה?

קובי אוז: פעם אחת כן, אבל בתכניות העתידיות.

היו"ר, אמיר גילת: אני עובר לנושא הבא.

יעקב נווה: רגע, אני לא קיבלתי הסבר לדבר אחד. יש כאן שתי הצעות, נכון? אנחנו לא דנו בכלל לגבי השנייה.

היו"ר, אמיר גילת: היא עוד לא הגיעה, כשהיא תבוא אז נדון בה.

יעקב בורובסקי: שתי תכניות, לא שתי הצעות.

יעקב נווה: אנחנו מתכוונים ... לשתיהן תכניות נפרדות מסאטירה?

דוד חיון: כן, אחת שמאל, אחת ימין.

היו"ר, אמיר גילת: זה מה שמופיע. טוב, אני עובר לנושא הבא.

דוד חיון: אתם בעצמכם אמרתם את זה. דרור אמר את זה. אמרת ימין ואז קפצו עליך.

היו"ר, אמיר גילת: עזבו אתכם מהתוויות.

דרור קבלרו: אמרתי שהם ידועים במדיה - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, כל אחד יראה את זה ויגיע למסקנה שלו.

קובי אוז: ... זה מה שהם וזה מה שיש, מה העניין? (מדברים ביחד)

יוני בן מנחם: יואב, אתה יכול להציג את שלום בית?

דרור קבלרו: כן, וודאי.

יוני בן מנחם: נו, אז תציגו. יעקב, הנה, הם יציגו את התכנית השנייה.

היו"ר, אמיר גילת: בבקשה, תציגו את התכנית השנייה, את שלום בית.

יעקב נווה: אבל היה צריך גם לשאול אמיר, אם אנחנו בעד שתי תכניות סאטירה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל על זה כבר החלטנו, כבר החלטנו שכן.

דוד חיון: על שתיים החלטנו?

היו"ר, אמיר גילת: חברה, חילקו את ה-8 מיליון, ההנהלה ביקשה שתיים, אישרנו להם.

דוד חיון: זה לא מסתדר אגב. הסכום לא מספיק. כמה חסר?

היו"ר, אמיר גילת: חברה, אפשר רגע? קודם כל אין בזה שום דבר חדש. סאטירה החלטנו 8 מיליון שקלים. ההנהלה הביאה המלצה לחלק את

התקציב של ה-8 מיליון שקלים לשתי הפקות. ראינו בזה אפילו משהו מבורך ומכאן השאר היסטוריה. למה כל פעם צריך לפתוח את זה מחדש?

<u>דוד חיון:</u> חסרים 1.3 מיליון.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל זה כבר סעיף אחר. בבקשה, יואב, תציגו את שלום בית, או דרור, מי מציג?

<u>דרור קבלרו:</u> שלום בית זו תכנית סאטירה שאם בעבר היינו מחולקים ל-12 שבטים, אז עכשיו בימנו אנו, אנחנו מחולקים ל-4 מגזרים: רוסים, חילוניים, דתיים ואתיופים או WHAT EVER, כל מה ש-, ערבים. הסאטירה הזאת עוסקת בדינאמיקה שבין ארבע הקבוצות האלה. כמו שביום יום יש פגיעה בזקנים, יש פגיעה במגזרים, זאת אומרת זו סאטירה שעוסקת ממש במציאות היום יומית שלנו, שאנחנו רואים בחדשות כל יום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> וזה גם תכנית אולפנית. מה ההבדל בינם לבין לאטמה, מה המשותף, מה השונה, מי משחק בה.

<u>דרור קבלרו:</u> אין שמות, אין לי טאלנטים.

<u>קובי אוז:</u> יש לך שמות של כותבים?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אפרופו הפנים של הערוץ, אלה יהיו הטאלנטים, אלה יהיו הפנים של הערוץ.

<u>דרור קבלרו:</u> כן, אני מקווה.

<u>קובי אוז:</u> אגב, הבחור הזה שעושה את ספירת העומר הוא מאד סימפטי והוא נחמד. רואים אותו בטלוויזיה והוא נחמד מאד.

<u>דרור קבלרו:</u> שלום בית היא אולפנית ואין בה שילוב של גם צילומי חוץ וגם צילומי פנים, ו - - -

<u>דוד חיון:</u> והיא עולה יותר מלאטמה.

<u>דרור קבלרו:</u> היא עולה קצת יותר, זה נכון, ואין לנו פיילוט להציג, כי זה תכנית שאף פעם לא עלתה לא באינטרנט ולא בשום מקום אחר. זו הצעה שהתקבלה במסגרת קול קורא, לא ביקשנו מהם להכין פיילוט. גם מלאטמה לא ביקשנו להכין פיילוט, במקרה זה היה. זה פחות או יותר האפיון של שתיהן.

החברה שבאה עם ההצעה והאפיונים שלה, הם כמו שהסברתי – יותר מרכז, חיי היום יום שלנו, כל מה שקורה מתורגם לסאטירה בועטת וחיה.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לעשות רגע סטייה לנושא עקרוני אחר, זו שאלת הפיילוט. אנחנו נוהגים לאשר הפקות בלי שאנחנו רואים פיילוטים, כפוף לזה שיש נקודות יציאה, אני קצת מקדים את הנושא הבא. במחר שבת למשל הייתה תקלה וזה לא הובא לפתחנו בזמן, ולכן גם לא היה פיילוט וגם אנחנו כרגע לא יכולים להוריד אותה.

דוד חיון: תקלה לדעתך.

היו"ר, אמיר גילת: תקלה לכאורה. אנחנו צריכים לקבל פעם אחת ולתמיד בוועדה הזאת החלטה האם אנחנו רוצים פיילוטים או לא, ואם כן – למה. האם לכל תכנית? האם רק לתכניות דגל, האם בכלל לא, כשאני אייצג לרגע את עמדת ההנהלה, שבכל ישיבה שזה עולה אומרים רבותי, פיילוט זה הרבה יותר יקר. זאת אומרת פיילוט שווה לארבע תכניות בסדר גודל כזה או - - -

יואב גינאי: עבור פיילוט של תכנית אולפנית צריך לבנות תפאורה, צריך ליצור סט, להקים מערכת. זו תכנית שיוצאת כתכנית ספיישל, ואז במהלך סדרה, כל ההוצאות הראשוניות האלה בעצם מתחלקות במהלך הפרקים. אבל פיילוט זה אומר בעצם - - -

קובי אוז: שהבן אדם צריך כסף.

היו"ר, אמיר גילת: אי אפשר לעשות פיילוט שהוא רק, כי כרגע אנחנו קונים חתול בשק, תמיד, כי אין לנו פיילוט. האם אי אפשר בין אפס למאה למצוא איזה שהוא איזון שאנחנו נראה משהו של הכיוון של התכנית, את האופי של התכנית, את סוג הכתיבה ולא נשקיע בו בדיוק כמו שמשקיעים בפרק אחד.

קובי אוז: רגע, שנייה, אני רוצה להגיד משהו. משהו פה מעניין. קודם כל, השיטה הזאת של פיילוטים זו לא שיטה שאף אחד המציא. בואו ניישר קו על זה שאנחנו רוצים לפחות בתכניות הרדיו פיילוט על כל תכנית, כי אולפן רדיו זה לא-, ברדיו – פיילוט על כל תכנית.

דוד חיון: זה קל, כן.

קובי אוז: סליחה, זה קל אבל זה לא קרה עד עכשיו. העלו פה דברים חבל לכם על הזמן, בלי שאנשים בכלל הקשיבו לשום דבר. זה אלף, אז ברדיו אנחנו מסכימים שפיילוט זה נורמה. עכשיו, בואו נראה לגבי הטלוויזיה. טלוויזיה באופן עקרוני, מה שנהוג לעשות זה להשית על החברה המסחרית שרוצה לזכות במכרז, לייצר איזה שהוא משהו, אפילו של 5 דקות, שנותן איזו תמונה על מה מדובר. אפילו אם לא פיילוט, אז סוג של פיץ' - - -

יואב גינאי: פרזנטציה.

קובי אוז: פרזנטציה. איזו מצגת שתספר.

יעקב בורובסקי: במסגרת הקול הקורא אתה יכול לדרוש לא סתם פרזנטציה של 5 דקות, אתה יכול לדרוש - - -

קובי אוז: אנחנו מביאים להם הרבה כסף אחר כך.

יעקב בורובסקי: בוודאי. אני מייצג גופים שהם נדרשים ל-20 דקות - - -

דוד חיון: יותר מחמש דקות.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, הדברים האלה קורים. יש הבדל בין פיילוט לבין מצגת.

יוני בן מנחם: עכשיו אנחנו עומדים בפני הסדרה על ארץ ישראל. חברה, אני אגיד לכם, כל התכניות המרכזיות, אפילו מופע יום העצמאות, התכנית הזאת עכשיו על תולדות ארץ ישראל שאנחנו רוצים להעלות את הסדרה החשובה הזאת, כל זה זה במצגות שבאות בפני הוועדה ומציגים את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אז עוד פעם, להפריד בין פיילוט לבין מצגת.

דוד חיון: זאת לא הכוונה.

יעקב בורובסקי: מצגת היא מצגת. אני מדבר על פיילוט.

היו"ר, אמיר גילת: פיילוט זה מה שראינו עכשיו.

יעקב בורובסקי: ברור. יש גוף מסחרי, נבקש את הרעיון המרכזי, לתת אותו, את הרעיון המרכזי שלו. זה לא מספיק שהוא בא ואומר – אני לאטמה. בשביל שאתה תגיד אני לאטמה, אתה צריך לבוא ולהגיד איזה נושא שאתה רוצה,

לתת לנושא הזה שיקרום עור וגידים, במסגרת של רבע שעה, ותחליט אתה, בתוך הרבע שעה – מה אתה רוצה. זה לא פיילוט, משום שפיילוט זה סוג לגמרי אחר של דברים. פיילוט זה סידור ניסיון. זה לא ניסיון.

דוד חיון: אז עולה הסוגיה אם אנחנו מממנים להם את הפיילוט או לא?

יעקב בורובסקי: לא, חד וחלק לא. לא. בכרטיס הכניסה שלך למכרז, אתה נדרש בין היתר להראות את היכולות שלך, לעשות משהו שאתה רוצה, או לפעמים אתה עושה סרגל ואתה אומר, סתם אני אומר – תנו לי, אני יודע, מה הוא ספר מאד מפורסם, השיבה מהודו, כל אחד שיכניס את זה ברבע שעה בסרגל אובייקטיבי ואז כל אחד עושה את זה.

קובי אוז: תראו, זה לא צריך להיות שכל המתמודדים במכרז מגישים פיילוט. בסופו של דבר, אולי צריך להשאיר שניים אחרונים.

היו"ר, אמיר גילת: למה אתה אומר רק קול קורא? ואם זו הצעה של מגיש?

קובי אוז: כן, כן, בסדר. אבל נניח אם באים לך - - -

דוד חיון: זה על אחת כמה וכמה.

היו"ר, אמיר גילת: בדיוק, קל וחומר.

קובי אוז: אם באים לך חמישה גופי הפקה מסחריים שרוצים להגיש לך משהו, אל תבקש מכל החמישה. תגיד – שניכם מעניינים אותי מאד, בואו נראה, תגישו לנו פיילוט ואז נראה.

יואב גינאי: זה משנה. כלומר פרזנטציה, יש לנו פרזנטציה בפני אותה ועדה (מדברים ביחד) מראים לנו דמו של ...

היו"ר, אמיר גילת: להטיל את זה על המפיק עצמו, אני חושב שזה - - -

קובי אוז: אבל אתה קונה את זה. אם הפרומו מצליח אתה קונה את זה.

יעקב בורובסקי: ברור שכן.

היו"ר, אמיר גילת: ואם אני לא מעלה את זה? (מדברים ביחד)

יעקב נווה: אני מקבל את דעתו של בורובסקי.

דרור קבלרו: רגע סליחה, אני רוצה להסביר משהו. כדי לעשות פיילוט בטלוויזיה, צריך להחליט. יש תכניות שאם אני רוצה הצעה לתכנית יום העצמאות, אני לא יכול לעשות לה פיילוט.

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

דרור קבלרו: לתוכניות מסוימות אפשר לעשות להן פיילוט.

יוני בן מנחם: אבל עשינו פרזנטציה לעומת זאת.

דרור קבלרו: תכניות סאטירה, תכנית אירוח, סיטקום, אפשר לעשות לזה פיילוט. פיילוט כזה עולה כסף. אנחנו לא נתרשם מזה שמישהו יעשה איזה משהו שהוא חצי עבודה. גם מפיקים יגידו, אדוני – אתה רוצה, נלך איתך, בא תממן. (מדברים ביחד). אם אנחנו מממנים פיילוט ואנחנו לוקחים את התכנית, כי הפיילוט מצא חן בעינינו, ההוצאות הראשוניות כבר הוצאנו אותן, אז הן מתנקות באיזה שהוא מקום.

יעקב בורובסקי: לא, לא, לא, אתה עושה משהו לגמרי אחר, ואני אומר לך נעשה את זה במסגרת הקול הקורא, זה כרטיס הביקור, אלה תנאי המכרז שלנו. תשבו רבע שעה, אתם לא מסוגלים לעשות את זה כי זה עולה כסף, אז אתם ...

קובי אוז: יש שיטה אחרת גם לעשות את זה, יש לי הצעה אחרת. נניח והגענו-, יש לי רעיון לפתור את זה. הרעיון הולך ככה, נניח והגעתם למצב שיש תכנית שהמצגת שהראו לכם מוצאת חן בעיניכם והכל בסדר. אתם מבקשים את הפרק הראשון כפיילוט, וזה נותן לכם אפשרות יציאה בפרק הראשון. נשלם להם את הפיילוט ברגע שהם יתקבלו. ברגע שהם יתקבלו אתם אומרים את הפרק הראשון שלכם יש לנו תחנת יציאה. אני רוצה לראות את - - - (מדברים ביחד).

דוד חיון: חזרנו עכשיו אחורה?

היו"ר, אמיר גילת: תראו רגע, בערוצים המסחריים - - -

דוד חיון: יש מחלקת שיווק.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אנחנו בעצם מתגלחים על חשבון הצופים. בערוצים המסחריים יש מחלקות שונות שמטפלות בפיתוח פורמטים ומשלמות עליהם כסף. קונות את הפיילוט, קונות את הפיתוח שלו - - -

דוד חיון: בתקציב קטן הרבה יותר מרשות השידור.

היו"ר, אמיר גילת: רק שנייה. קונות את הפורמטים ויש הרבה דברים שבכלל לא מגיעים לאוויר. יש פיילוט והצופה בכלל לא מרגיש שהיה פיילוט, שירד, שלא הצליח וכו' וכו'.

קובי אוז: נכון, כי יש להם פרסומות והם יכולים להרשות לעצמם.

היו"ר, אמיר גילת: אצלנו במשך שנים התרגלנו - - -

דוד חיון: אבל יש להם תקציב פחות.

היו"ר, אמיר גילת: בגלל היד הקמוצה ובגלל שלא היו תקציבים פה הרבה שנים, לא היו פיילוטים. ולכן עכשיו הדילמה היא, כשפרצה, לא הרפורמה, הפקות המקור והעלתה לנו בשיעור ניכר את ההשקעה בהפקות המקור, האם להקצות סכום מסוים מתוך ההפקות האלה לפיילוטים, כדי לא להתגלח על חשבון הצופה, או להשאיר את המצב על כנו עם נקודות יציאה של ארבע תכניות וכו', כי הבעיה היא שאנחנו יכולים לחטוף ביקורת ציבורית גם על העניין שאנחנו זורקים כספים על פיילוטים שלא עולים. אני אישית חושב שבתכניות דגל, לא בכל תכנית כמובן, כן צריך לעשות פיילוט כזה או אחר, שיהיה לנו מושג. הכלל הוא לא לקנות חתול בשק.

דוד חיון: או להטיל את זה על המפיקים.

ליאת בלום: אני יכולה להגיד משהו לגמרי מקצועי. יש שני סוגי התקשרויות שבעצם עד היום השתמשנו בהם. יש הסכם שאתה עושה להפקה של סדרה, אבל אתה מתנה אותו בפיילוט לשידור, בהנחה שאתה כמעט בטוח שאתה רוצה את זה, אבל אתה רוצה בכל זאת לראות איזה משהו, ואז הפיילוט הוא באמת יקר, כפיילוט לשידור, כשאנחנו כבר עושים הסכם להתקשרות, אבל עם נקודת יציאה אחרי הפיילוט. זאת אומרת שבסופו של דבר אם אתה לא רוצה, אתה רק

משלם את עלות הפיילוט. בדברים קצת יותר מורכבים כמו לאטמה, שזו דוגמא טובה - - -

<u>דוד חיון:</u> רגע, זה נעשה מה שתיארת עכשיו?

<u>ליאת בלום:</u> נעשה בהתאם להחלטת הגורמים המקצועיים. זה לא משהו שהוא תמיד, זה לא משהו שהוא קבוע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יש מקרה שזה נעשה? כלומר בתקופה האחרונה?

<u>דוד חיון:</u> לא, בתקופה האחרונה לא.

<u>ליאת בלום:</u> בתקופה האחרונה לא. אבל זה כלי שהשתמשנו בו די הרבה לפני. זאת אומרת היו הרבה הסכמים שהיינו מתנים לפחות את הראשון. יש עוד דבר שהוא פיילוט לא לשידור, ואז העלויות של הפיילוט הן נמוכות יותר, וזה באמת מה שקורה כמו לאטמה, שאתה ממש לא יודע, מגישים לך הצעה, היא נראית מעניינת, אתה אומר בואו תנו לי 15, 20 דקות, כמו שנאמר כאן, ואחרי שזה טוב אני עושה הסכם להתקשרות ואז העלויות הן כבר יותר נמוכות. זה סוגי ההתקשרויות שהיו עד היום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה המקום גם להזכיר שבתוך התמהיל, לבקשתי, אנחנו שילמנו מיליון שקלים לפיתוח, שזה כדי לעודד יצירת פורמטים חדשים ושאנחנו ניתן לצופים לבחור מה הוא הפורמט המתאים להם. זאת אומרת אנחנו מדברים פה על 10 תכניות בהפקה בהשקעה של 80,000 שקלים כל אחד, כלומר פיילוט לשידור כזה, שבזמן נתון, במשך שבועיים רצופים, אנחנו נשדר את הפיילוטים האלה שהם מוגדרים מראש כפיילוטים, וניתן גם לצופים לראות מה הם מעדיפים מתוך הדברים האלה. זאת אומרת פה אפשר ללכת על אותה מתכונת, חוץ מהמיליון שקלים האלה, לראות את האפיק הזה שהזכרת קודם, כדי לראות אם יש נקודות יציאה. מה שאנחנו עושים קוראים כרגע התגלחות על חשבון הצופה, היא לפעמים יכולה להיות מאד מאד בעייתית, ובטח גם לא עוזרת לתדמית רשות השידור.

<u>קובי אוז:</u> בדיוק. העניין הזה עם הבחירה של הציבור, נקודת ההנחה שלנו צריכה להיות שהציבור עדיין לא גילה אותנו בכלל. את אומרת, הציבור

שנמצא עכשיו ברשות השידור זה ציבור שאו התרגל או נקלע לפה בדרך כזאת או אחרת. והציבור שאנחנו מחפשים זה ציבור שהרשויות המסחריות לא דואגות לו ואנחנו מחפשים אותו. מי חושב שלא משמיעים את הקול שלו, מי חושב שהוא לא רואה את האנשים מהסוג שלו בטלוויזיה, ופה אנחנו צריכים, ברגע שאתה נותן את זה לציבור, אתה נותן את זה רק לציבור שממילא תקוע איתנו. לא לחדשים שאנחנו רוצים להביא. השאלה זה אם יותר עדיף שתיקח את המיליון האלה ותיקח ותעשה תכניות ב-80,000 שקלים, ותיקח חברה כזאת שהיא בודקת ציבורים שונים. נגיד אוקי, איך אנחנו גורמים לזה שאנשים בעדה האתיופית יראו ערוץ ראשון יותר. איך אנחנו גורמים לזה שאנשים מסורתיים יראו ערוץ ראשון יותר. זאת אומרת אני סתם זורק ציבורים, זה לא משנה מי ומה, אבל אנחנו אמורים לתת שירות איפה שהחברה המסחרית נכשלת, שם אנחנו אמורים לתת שירות ולהביא את האנשים האלה. אז אם אתה שואל את האנשים שכבר יש לנו, מה השגת? השגת אותו דבר. אנחנו חייבים להביא חדשים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא אמרתי את האנשים שיש לנו.

<u>קובי אוז:</u> לא, כשאתה משדר את זה בטלוויזיה - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> הרעיון להשתמש בכלים חיצוניים מקצועיים - - -

<u>קובי אוז:</u> פה הדבר הזה, זה רעיון טוב הדבר הזה. (מדברים ביחד)

<u>יעקב בורובסקי:</u> אמפיריים, מחויב המציאות, גם אם יש בהם טעויות כאלה וגם אם יש בהם טעויות אחרות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה גם טוב בשביל העניין עצמו, בשביל הערך, שהשידור הציבורי - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> זה טוב בשביל תהליך תכנון השידור, אבל אם אתה משקיע בפיילוט שעולה כסף, אז אתה קובל את עצמך למקומות לא נכונים. אני בדעה שצריך להשתית את הפיילוט על המתחרה. אפשר לעשות את זה בשני שלבים, אני גם ... הכיוון הזה שאם יש 10 או 15 מתמודדים, אז מגיעים רק למי

שמעוניין, לשניים שלושה שמגיעים לגמר, ומהם דורשים פיילוט מלא, שגם זאת אפשרות.

היו"ר, אמיר גילת: לא לשידור.

דוד חיון: אם הם יזכו, זה יהיה אולי לשידור.

יעקב בורובסקי: פיילוט להחלטה אם הוא זוכה או לא זוכה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל חידדו לך את ההבדל בין פיילוט לשידור לבין פיילוט לא לשידור?

יואב גינאי: אם זה דרמה, אם זה תכנית אירוח.

יעקב בורובסקי: זה תלוי.

קובי אוז: פיילוט לא לשידור זה כסף שלמעשה זרקת אותו, כי אנחנו רק מסתכלים על זה. פיילוט לשידור – קנית את זה, אתה כבר משדר את זה.

ליאת בלום: פיילוט לא לשידור אתה יכול להפוך אותו לשידור בהשקעה של הפרשי עלויות. גם את זה עשינו. מחליפים תפאורה וכו'.

יעקב בורובסקי: ולהשתמש בכלים האמפיריים ופשוט לראות את הטעמים של הציבור דרך סוקרים ולא דרך משהו אחר.

קובי אוז: ולחפש קבוצות מיקוד ייחודיות שלא נותנים להם מענה, זה הכל. מושבניקים, אני לא יודע מה הם רוצים לראות, אני לא מכיר אותם. מה הם רוצים לראות? תביא להם, לא יודע מה.

לינדה בר: ... סקר ... והם למשל באמת סיפרו לי שלמשל אחד נגד מאה זו הייתה אחת התכניות שהם בדקו, והמנחה היה וילוז'ני והם עשו פיילוט עם וילוז'ני.

דוד חיון: במקרה .

לינדה בר: כי וילוז'ני נתפס כאדם באמת שנון וגם בעל ידע רחב וכן הלאה, והוא פשוט לא עבר את קבוצות המיקוד הללו ומתוך קבוצות המיקוד עלה שמו של אברי גלעד וזה תפס, וזו הייתה הצלחה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אם יש מישהו שרוצה להעלות הצעת החלטה בעניין הזה, אז בבקשה.

יעקב בורובסקי: ועדת התוכן מאמצת את המלצות חטיבת התכניות ... ... שלכל תכנית - - -

דוד חיון: זה לא המלצת חטיבת התכניות, הם לא תומכים בפיילוטים.

יואב גינאי: תלוי במה.

דרור קבלרו: לא, אנחנו לא אמרנו שאנחנו לא תומכים.

יעקב בורובסקי: מאמצת את המלצות חטיבת תכניות התוכן. אנחנו גם חלק מתהליך בחירת הנושא. מה שאנחנו מבקשים הוא שכל תכנית כזו תותנה בפיילוט, שניים – בסקר שוק חיצוני, אני לא יודע להגיד עם איזה חברות. בבדיקה אמפירית שההנהלה תתקשר.

יואב גינאי: אני הייתי מנסח – פיילוט או פרזנטציה.

דוד חיון: לא, לא, לא, לא. (מדברים ביחד)

יעקב בורובסקי: אתה רוצה סייג להחלטה? במידה ויימצאו נסיבות שלא מצדיקות פיילוט, יובא הדבר לאישור ועדת התוכן.

קובי אוז: אתם תגידו יש לנו איזה נושא היסטורי, דרמה, הם לא יכולים לייצר פיילוט, בואו תראו את הפרזנטציה במקום זה, נסתכל על זה.

דוד חיון: רק באישור חריג.

קובי אוז: אז זה צריך להיות חלק מהעניין, להגיד אנחנו תקועים עם החברה האלה. הרי מה מפחיד אותנו? תראו, אם בסוף הדבר הזה ייצא 70% פיילוט ו-30% פרזנטציה – סבבה. אבל מה שייצא בסופו של דבר, כי העולם והמציאות וזה, מה שייצא בסופו של דבר רק פרזנטציה ולא נראה פיילוטים ואם זה מה שייצא, כי הנה, שאלנו למשל מתי בפעם האחרונה לקחנו פרק אחד כפיילוט ורכשנו אותו אחר כך, והתשובה הייתה ממש מזמן. זאת אומרת צריך להכניס את זה - - -

דוד חיון: לא היה, עזוב.

דרור קבלרו: למה? נבחרת החלומות היה פיילוט ואחרי זה זה עלה, ואחר כך זה רץ עוד עונה.

קובי אוז: אבל זה מזמן. תקשיבו, התכנית הזאת המשפטית שאתם רוצים להעלות, זה כתוב פה - - -

יוני בן מנחם: זו הפקה שלנו.

קובי אוז: ולא מגיע לנו לראות פיילוט על זה?

דוד חיון: גם, גם, גם.

קובי אוז: בואו נעשה פיילוט.

יוני בן מנחם: אבל פה אין בעיה של המפיק, פה זה הבעיה של המפיקים, זה מה שאני מנסה להסביר לך. שהמפיקים החיצוניים לא מוכנים בכלל להתייחס - - -

קובי אוז: אבל הפקה שלנו - - -

יואב גינאי: למה? מאיזה כסף הם יביאו? צריך 400,000 שקלים כדי לעשות פיילוט.

קובי אוז: כן, אבל אני מדבר עכשיו על הפקות פנימיות, לא רק על הפקות חיצוניות.

יעקב בורובסקי: אתה יכול לעשות במקום פיילוט סוג של ... ברבע שעה - - - (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: בורו, יואב, טוב.

יואב גינאי: ... שכוללת גם הדמיה - - -

יעקב בורובסקי: אז תגביל את זה ל-15 דקות, 20 דקות, בדיוק כמו שהוצג פה, שנדע על מה מדובר ואין שום בעיה. אף אחד לא מבקש 40 דקות.

יואב גינאי: אם זה 10 דקות מתוך הדבר הזה. - - -

יעקב בורובסקי: כן, תעשה את זה 15 דקות.

היו"ר, אמיר גילת: אמרנו משהו פה – לא לקנות חתול בשק. תנו לי, יש פה - - - מצטער, אני מבקש להמשיך הלאה, אנחנו כבר באיחור עם לוח הזמנים. נשמעו פה מגוון דעות, תנו לי לשבת עם ההנהלה, אני אגבש הצעת החלטה מסודרת,

כי הושמעו כאן דברים לכאן ולכאן, ונביא את זה להחלטה. בקצרה, קצרה, הספורט.

מאיר בר: אז ככה, אליפות העולם באתלטיקה – בשנת 2014 זה יהיה בפולין, בשנת 2015 זה יהיה בסין, בשנת 2016 עדיין לא נסגר באיזו מדינה, בשנת 2017 - - -

היו"ר, אמיר גילת: זו פעם ראשונה שוועדת תוכן מקדימה החלטות של גוף בין לאומי.

מאיר בר: אבל הם הקדימו אותנו לשנת 2018. ב-2017 זה יהיה באנגליה, לונדון. זה לגבי אליפות העולם באתלטיקה. יש שתי תחרויות שחייה אליפות העולם, בשנת 2015 ברוסייה, בקזאן, ובשנת 2017 מקסיקו, גווטאלחרא.

יעקב בורובסקי: אמיר, אני רוצה להבין, האתלטיקה והשחייה כרוכות זו בזו?

מאיר בר: לא.

יעקב בורובסקי: זה שני אישורים נפרדים, נכון?

מאיר בר: אה, לא, מבחינת אישורים זה ביחד.

יעקב בורובסקי: למה?

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא ביחד. מה פתאום? אנחנו סוברניים להחליט.

מאיר בר: ברור, להחליט מה רוצים, אם רוצים רק אתלטיקה או רק שחייה, ברור. זה בוודאי.

היו"ר, אמיר גילת: יש לנו נתונים לגבי אחוזי הצפייה בעבר בדברים כאלה?

דוד חיון: באולימפיאדה היו אחוזי צפייה טובים.

היו"ר, אמיר גילת: לא באולימפיאדה.

דוד חיון: זו אליפות העולם, זה אותם שחיינים. זו אותה איכות. כן, בטח, אליפות עולם.

קובי אוז: לדעתי זה משעמם, כל הדבר הזה עם הבריכה. אני מעדיף לראות דגים. זה יותר צבעוני, יותר זזים, אני לא יודע, אלה שוחים ישר ואחורה. עושה ככה, עושה ככה, חוזר, עושה. אני מכבד אתכם, אבל אני לא מבין את זה, מה אני אעשה.

מאיר בר: השחייה הפעם זה לא רק שחייה בבריכה, אלא גם שחייה צורנית.

דוד חיון: ויש גם קפיצות למים?

מאיר בר: קפיצות למים – 27 מטרים, זה פעם ראשונה שעושים את זה.

יעקב בורובסקי: ולמה זה אטרקטיבי לצופה בשידור הציבורי? מה, אנחנו מדינה כמו ניו זילנד?

היו"ר, אמיר גילת: למה להשקיע בזה ולא בדרמה ישראלית?

קובי אוז: כן, זאת השאלה.

דוד חיון: יש לנו הרבה שחיינים שמתמודדים באליפויות האלה, בטח. יש לנו הרבה שחיינים גם.

היו"ר, אמיר גילת: בורו, השאלה היא למה להשקיע בזה ולא בדרמה ישראלית.

דוד חיון: תשמע, יש שם ייצוג ישראלי גם בתחרויות.

קובי אוז: במה מהם יש יותר, בשחייה או באתלטיקה?

דוד חיון: בשחייה יותר מאשר באתלטיקה.

יעקב בורובסקי: למה ערוצי הספורט לא לוקחים את זה?

היו"ר, אמיר גילת: כי זה EBU.

ערן הורן: ה-EBU רוכש את זה ברכישה מרוכזת.

יעקב בורובסקי: ואם אנחנו לוקחים את עצמנו אחורנית, ערוצי הספורט יכעסו?

ערן הורן: זה קצת בעייתי בשלב הזה לקחת את עצמנו אחורנית מבחינת ה-EBU.

קובי אוז: למה, אתם שואלים אותנו עכשיו. אתם שואלים אותנו אם אנחנו מסכימים לאשר את זה.

ערן הורן: בכל זאת זה מעט בעייתי.

דוד חיון: גדול.

יעקב בורובסקי: למה? אנחנו חייבים - - -

ערן הורן: מערכת היחסים עם ה-EBU היא כזאת שכשעושים את הרכישה - - -

דוד חיון: שלא כדאי לסרב.

ערן הורן: בצורה מרוכזת, הם מצפים שרשות השידור - - -

קובי אוז: ולא מה יקרה?

היו"ר, אמיר גילת: זה כבר לא לוועדת תוכן, זה כבר לוועד המנהל – יחסינו עם ה-EBU לאן.

ערן הורן: אבל זה פרמטר ...

דוד חיון: אני לא יודע.

יעקב בורובסקי: אני הייתי הולך גם על זה ושואל את דעת הקהל, אבל לו דעתי נשמעת – אתלטיקה זה דבר מעניין וזה באמת שידור ציבורי. שחייה? אבל אתם אומרים ששחייה זה כלום, זה 68,000 שקלים, זה כסף קטן.

דוד חיון: זה הרבה פחות. זה הרבה הרבה פחות.

יעקב בורובסקי: נכון, נכון. אני לא רואה את המפרסמים רצים.

מאיר בר: אנחנו מקווים שגרטל ידביק את כולנו.

דוד חיון: רגע, הוא ימשיך לשדר?

היו"ר, אמיר גילת: הוא מדבר על 2014.

יעקב בורובסקי: מה הוא ממשיך? אתה תביא אותו ואת זה, ואז 80,000 שקלים זה זכויות שידור, ו-180,000 שקלים זה משה - - -

דוד חיון: לא, גרטל לא לוקח כסף.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, דוד, עמדתך בסוגיה.

דוד חיון: אני בעד. אני אמרתי כבר קודם.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> עאטף? אתה בעד?

<u>דוד חיון:</u> מקסימום עושים את המינון בין הערוצים ואת השעות, זה משהו אחר.

<u>קובי אוז:</u> אני נמנע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בורו?

<u>יעקב בורובסקי:</u> בלב כבד אני - - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נווה, אני צריך, יש פה דיון.

<u>יעקב נווה:</u> אני לא שמעתי על מה דובר, אז אני לא יודע.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אתלטיקה אני עושה בלב קל. אין לי בעיה.

<u>קובי אוז:</u> זה שחייה לימים.

<u>יעקב בורובסקי:</u> לגבי השחייה, משום שזה לא מחיר גבוה - - -

<u>דוד חיון:</u> יש הרבה יותר ייצוג ישראלי מאשר באתלטיקה, תיקח בחשבון.

<u>יעקב בורובסקי:</u> והייתי בכל זאת מתנה את זה בחסויות, לנסות לעשות חבילות עם זה, כדי לכסות את המחירים.

<u>קובי אוז:</u> כאילו זה משהו שאף אחד לא קונה ואנחנו לא משיגים עליו חסויות. זה מוזר. תודו שזה נראה כמו איזה - - -

<u>דוד חיון:</u> לא, קודם כל באולימפיאדה היו לך חסויות. (מדברים ביחד) כשמתגייסים בכוחות מלאים ומשולבים מגיעים לחסויות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ברור.

<u>דוד חיון:</u> כשמחליטים שיש יעד ומציבים יעד – הם יביאו חסויות.

<u>דובר:</u> הם לא יודעים למכור.

<u>דוד חיון:</u> הנה, שמעת מה הוא אמר? שמעת אמיר את שלוש המילים שהוא אמר?

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני מוכן להקשיב לכולם, עדיין, אם זה, ולמרות שזה לא ועדת כספים או ועדת 250, אני הייתי שם נקודת חזור.

דוד חיון: אתה לא יכול.

יעקב בורובסקי: אני אומר להם, לרשות השידור, להנהלה, שאם ל מצליחים להגיע ל-50% מימון חיצוני ו-50% של שידור ציבורי, אז בהפקת הלקחים כתוב שאין יותר התקשרויות עם זה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני את דעתי שמרתי לסוף מכיוון שאני לא חובב ספורט, נתתי קודם לאנשי הספורט לדבר. קודם כל הייתי שמח אם אפשר היה לקבל את ההחלטה הזאת אחרי הקיץ הזה, כדי לראות איך כל מה שדיברנו בהתחלת הישיבה, בא לידי ביטוי המיזוג והתמהיל הנכון בלוח המשדרים, איך אנחנו עושים את זה בעטיפה של הקיץ. מאחר שזה לא, ואני כבר יודע את מה נראה, לצערי, אני מתנגד, אבל אני משאיר כמובן את זכות ההצבעה לחברים. אני חושב שאין צורך להשקיע ולו גם שקל אחד במשהו שאין בו היבט של יצירה ישראלית מקורית לשווא. אם זה נבחרת ישראל – כן, אם זו אולימפיאדה - כן. אני חושב שהתחרויות האלה עוד פעם ישברו לנו את לוח המשדרים, ואני כבר מדבר על 2014, 2015, 2016. אנחנו מקבלים עכשיו החלטה עתידית, ראינו מה קורה עם דברים כאלה בעבר. אז שוב, אני אומר למען הגילוי הנאות, אני לא חובב ספורט, אבל אני חושב שמבחינת התוכן זה הורס את לוח המשדרים. אם יש איזה ייצוג ישראלי בנבחרת אני חושב שאפשר לשלב את זה במהדורת החדשות, או בכל מקום אחר, והמקצים העולמיים האלה הם לא מדברים - - -

קובי אוז: ותמיד תהיה לנו המכבייה.

היו"ר, אמיר גילת: ואת הכסף הזה - - -

דוד חיון: שלא נשדר אותה, אלא רק את הפתיחה ואת הסיום.

היו"ר, אמיר גילת: ואת הכסף הזה להשקיע ביצירה ישראלית-מקורית, חזו דעתי.

יעקב נווה: אני מצטרף אליך.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, נעלה את זה להצבעה?

דוד חיון: הצבעה.

היו"ר, אמיר גילת: מי בעד רכישה, ואני מפריד, נעשה הצבעה לשחייה והצבעה לאתלטיקה, למען ההגינות. מי בעד שידור מקצה האתלטיקה? 4. מי נגד? 2.

דוד חיון: היסטוריה. היו"ר פעם ראשונה בהיסטוריה שבמליאה הזאת במיעוט.

היו"ר, אמיר גילת: מי בעד שידורי אליפות השחייה? מי נגד? 2.

דוד חיון: בורובסקי תכתוב חצי.

יעקב בורובסקי: לא, אני אמרתי, אני מצטרף.

היו"ר, אמיר גילת: ההצעה עברה. והוועדה ממליצה לוועד המנהל לפרסום לקיים דיון דחוף בעניין החסויות.

דוד חיון: חד משמעית.

יעקב בורובסקי: אם לא נגיע ל-50% מימון, אז יוצא שכמעט 70% יהיו - - - (מדברים ביחד)

קובי אוז: חתמנו עם השחיינים האלה 5 שנים עכשיו.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, אם אתם רוצים רפורמה, אז נושא אחרון, מחר שבת. אנחנו צריכים להמשיך את הדיון, הזמן עוד פעם דוחק. כן, קובי.

קובי אוז: תודה. אני חושב שהערב שישי לקח טוויסט מאד מאד בעייתי. אני מסתכל, אני רואה מה שכתוב פה - - -

דוד חיון: אתה תראה עמידות ידיים ועמידות על הראש.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, חברה, אני מבקש, יש לנו 10 דקות, בואו נהיה ענייניים, בלי הערות ביניים.

דוד חיון: זה ענייני מאד.

היו"ר, אמיר גילת: כל אחד בלי הערות ביניים. כל אחד ידבר, יקבל רשות דיבור.

קובי אוז: אנחנו מחויבים לציבור באופן מסוים. אנחנו רואים שאנחנו צריכים שידור איכותי, חדשני, רלבנטי, ייחודיות וגיוון, היבדלות, חופש יצירה ועצמאות. כשאני מסתכל על ערב שישי, יש לו רגעים כאלה, אצל דב אלבוים יש רגע כזה, ביומן יש רגע כזה שבו אנחנו באמת מיוחדים ובקצב אחר

ובכיוון אחר. חסרי בושה, סימפסון – מצוין, על הכיף כיפאק. שתי נקודות שנראות בעייתיות – הנקודה הראשונה זה תכנית העדות שמופיעה לפני זה. אם יש לזה רייטינג אז אני סותם את הפה שלי ואין לי מה להגיד. אבל אם אין לזה רייטינג, אז זה נראה כמו עוד מאותו דבר, התכנית הזאת, נפגשים בשישי .

__דדי מרקוביץ:__ אני רק אוסיף שיש לא מעט תלונות.

__קובי אוז:__ מבחינתי התכנית הזאת היא תכנית בעייתית, היא לא מכבדת את הערוץ, היא קולנית. אם זה היה מצחיק מישהו וזה היה מגניב, אז על הכיפאק. מבחינתי לעדות מגיע יותר כבוד מזה, מלהביא כמה מאכלים וכמה סיפורים ולהריץ את זה. אני חושב שמגיע לנו יותר דברים מאנשים שיש להם עדה. והנקודה השנייה שהיא בעייתית - - -

__היו"ר, אמיר גילת:__ בוא תתמקד במחר שבת.

__קובי אוז:__ רגע, מחר שבת הוא חלק ממרקם. המרקם של יום שישי הוא מרקם לא זורם מספיק טוב. אתה נהנה ממשהו, אתה מקבל סטירה ממשהו אחר. אתה עוצר למשהו אחר, הופ, משהו מעצבן אותך. זאת אומרת אתה לא לוקח את הקהל לדרך שהוא נשאר איתך מהתחלה ועד הסוף. צריכים להגיע למצב שאנחנו לוקחים את הקהל לאיזו שהיא דרך, ולא איכפת לי איזה קהל. מצדי גם שאני לא אהנה וכולם יהנו, או 50% יהנו. התכנית מחר שבת היא תכנית שנראית כמו תכנית שיש באותו זמן בערוץ 2. יש אחד נגד 100 ואחרי זה יש תכניות בידור כאלה ואחרות.

__דוד חיון:__ הרבה פחות טובה.

__קובי אוז:__ בסדר, אני לא בא לשפוט, אני רק רוצה להגיד שהדבר הזה זה עוד מאותו דבר. זה טאלנטים של ערוץ 2, אנחנו רואים גם את וילוז'ני וגם את יעקב כהן, כפרה עליהם, אני אוהב אותם מאד, אבל אנחנו רואים אותם כבר בערוץ 2 באותו הזמן, באותו ערב, שאני לא הבנתי מאיפה הגיעה ההחלטה לקחת דבר כל כך שחוק, לתת לו להיות בטלוויזיה, בזמן שהיה לנו טאלנט כמו טל ברמן, שלא רואים אותו בטלוויזיה, שהביא תכנית שיש בה עניין ויש בה ייחודיות והיא יכלה להמריא. אבל בוא נעזוב את טל ברמן. מחר שבת הזאת היא

תכנית, הדבר היחיד שאני יכול להגיד לטובתה שיש משהו מאד נעים בתפאורה שלה. אבל מכאן ועד לעשות אותה התכנית המרכזית של הערוץ הראשון, אנחנו ביקשנו משהו שיהיה ברוח של שבת. גם לאנשים חילוניים יש שבת. גם אנשים חילוניים סיימו לאכול את ארוחת השבת ויושבים מול הטלוויזיה אחרי יומן מצוין, ורואים תכנית שאין בה שום רוח של שבת ונראית כמו ערוץ 2, או כמו ערוץ 24 במקרים מסוימים. תכנית נוראית.

יעקב נווה: אולי תסביר אתה פעם אחת ולתמיד. אתה תמיד בא עם ביקורות על תוכניות. תסביר מה אתה רוצה לראות בטלוויזיה. אתה יושב פה שנה, למעלה משנה - - -

דוד חיון: אבל אתה גם מתחת ביקורת על התכנית הזאת.

יעקב נווה: אני לא יודע מה אתה רוצה, אני כבר לא יודע. אתה מדבר באוויר, דברים שאני לא מבין מה שאתה אומר. אני לא מבין מה שאתה אומר. גם אתה לא מבין מה שאתה אומר.

קובי אוז: בסדר, אם אתה לא מבין זאת אשמתי. אני אסביר.

יעקב נווה: תסביר. מה אתה רוצה מהערוץ הראשון?

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא עכשיו ערוץ ראשון.

יעקב נווה: מה אתה רוצה מהערוץ הראשון? אתה מדבר בלי סוף ושום דבר לא ברור.

קובי אוז: אז אני אסביר לך בדיוק. אני רוצה מהערוץ הראשון שיהיה איכותי, חדשני, רלבנטי וייחודי. אני רוצה מהערוץ הראשון - - -

יעקב נווה: אמרת את זה. מה? תסביר.

קובי אוז: בוא אני אסביר, אני רוצה שיהיה מנחה שהוא אינטליגנטי, שהוא מסוגל לדבר - - -

יעקב נווה: ... ...

קובי אוז: סליחה, אם אתה רוצה להבין אז תשתוק. תשתוק, אני אסביר. אני רוצה מנחה איכותי ואינטליגנטי, שלא יריץ דאחקות שאנחנו רואים בערוץ 24 ובערוץ 2 באותו זמן, באותה שעה. אני רוצה מישהו שיהיה לו פרצוף

ייחודי, שיוכל לראיין בן אדם לאורך זמן, שיוכל לדבר על כל מיני דברים. אני צריך שהבמה תיראה טוב. שהלהקה תנגנן יפה, שהאומן שמגיע לא יבוא ויספר סיפור שחוק מאיזה תכנית בערוץ 2 או מערוץ 10, אלא יספר על דברים שרצים בכל מיני מקומות אחרים, ויש המון דברים שקורים.

יעקב נווה: מה שאתה אומר כל ישיבת תוכן – דב אלבוים. זה מה שאתה אומר כל ישיבה. דב אלבוים.

קובי אוז: על מה אתה מדבר?

היו"ר, אמיר גילת: קובי, אל תעשו את זה דו שיח ביניכם.

יעקב נווה: לא הבנתי מה אתה רוצה מהערוץ הראשון.

היו"ר, אמיר גילת: יעקב, קובי - - -

קובי אוז: מנחה אינטליגנטי.

יעקב נווה: מה אתה רוצה מבחינת תכנים? מה זה מנחה? אף אחד לא יכול לקבוע שזה המנחה שיהיה לך והוא יהיה טוב.

קובי אוז: מה זאת אומרת מה אני רוצה? מה אתה רוצה מבחינת תכנים? (מדברים ביחד)

יעקב נווה: אתם החלטתם עכשיו על תכנית בעצם, של סאטירה, שכמו ששמעתי פה בעצם, שאין להם ניסיון טלוויזיוני בכלל. אז איך אתה קובע אינטליגנטי לא אינטליגנטי? אני לא מבין.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. קובי, קובי - - -

קובי אוז: אני קובע בסופו של דבר שהאווירה של התכנית צריכה להיות אווירה מכובדת, כי זה הערוץ הממלכתי. הערוץ הממלכתי יש לו רגעים שהוא יכול לתת סאטירה, הוא יכול לתת בעיטה פה, בעיטה שם, אבל יש גם רגעים, אחרי יומן שהוא מעמיק, לגשת לתכנית שהיא גם בידורית וגם מעמיקה ורשות השידור עשתה את זה המון פעמים. מני פאר, רבקה מיכאלי, היו לנו תכניות שהיו תכניות אירוח מאד יפות. הנה, יש את יואב גינאי כאן שמגיש תכנית של ראיונות, אינטליגנטית וחגיגית, ומעניינת. בסופו של דבר, אם אנחנו לוקחים דבר

כזה ונותנים לו אלמנט יותר בידורי, יותר כייפי, אנחנו יכולים להגיע רחוק. אבל לעשות מה ש - - -

דוד חיון: קובי, קובי, רציתי להגיד לך רק שהוא סתם מתגרה בך, כי אתה לא היית בישיבת ועדת התוכן האחרונה, והוא דיבר יותר גרוע ממך על התכנית, רק שתדע. אני לא רוצה לחמם.

היו"ר, אמיר גילת: דוד, נתתי לעאטף את רשות הדיבור, נכון?

קובי אוז: אני ארשום מסמך מאד מסודר לגבי מה שאני רוצה מרשות השידור.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עאטף, בבקשה.

קובי אוז: אגב, אני רוצה - - -

היו"ר, אמיר גילת: קובי, זה לא דו-שיח ביניכם. עאטף, בבקשה.

עאטף כיוף: אני רוצה באמת להתייחס לנפגשים בשישי.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא, מחר שבת, הנושא זה מחר שבת, אנחנו באיחור, אנחנו חייבים לסיים. רק מחר שבת. יש לך מה להגיד על מחר שבת? דוד, בבקשה.

דוד חיון: טוב, קודם כל למען הסדר הפורמאלי, אבל זה ייתן הרבה יותר מהסדר הפורמאלי, אני מבקש לתקן את הפרוטוקול האחרון. אנחנו קיבלנו החלטה מאד מפורשת שניסחו מר בורובסקי ואנוכי בנושא מחר שבת, והיא לא מופיעה בריכוז ההחלטות.

היו"ר, אמיר גילת: הוועדה תקיים דיון נוסף בנושא התכנית מחר שבת. ההנהלה תטמיע את הערות חברי הוועדה לגבי אופי ותכני התכנית.

דוד חיון: לא, זה לא מה שקיבלנו. זה לא רק מה שקיבלנו. החלטנו לשקול - - -

היו"ר, אמיר גילת: בוא נקבל עכשיו, במקום לתקן את הפרוטוקול.

דוד חיון: בסדר, אז החלטנו חד משמעית שהיושב ראש יעשה בדיקה מול המנכ"ל ואם צריך אנחנו נשקול אמצעים נגד מי שלא יידעו אותנו בזמן על נקודת היציאה. זו הייתה החלטה מאד מפורשת של ועדת התוכן שעברה.

היו"ר, אמיר גילת: בזה אתה צודק, חשבתי שאתה מדבר על משהו אחר.

דוד חיון: אז אני מבקש לציין את זה בפרוטוקול. בהמשך לדברים של קובי, אתה לא היית בישיבה הקודמת, אבל כאילו היית, אנחנו דיברנו על זה חד משמעית שהתכנית לא ראויה, רדודה, היא ערוץ 2, ערוץ 10 ברמה ירודה. אפילו הוא אמר. הוא רק רוצה להתגרות בך. אני חושב שאם התכנית האחרונה ביום שישי הוקלטה אחרי ועדת התוכן, יואב, אז ממש ביזיתם אותנו, השפלתם אותנו עד עפר.

היו"ר, אמיר גילת: באיזה יום היא הוקלטה?

דוד חיון: אני לא סתם משתמש במילים האלה. אמרנו דברים, אמרתם שאתם תתקנו, תעבדו על התכנים, וזאת הייתה תכנית הכי מזעזעת שהייתה עד היום. אייטם שלם מזמינים את סיגל שחמון, שלום לך, את מעלה תכנית בערוץ 10, בואי תספרי לנו עליה. אם אנחנו פרומו לערוץ 10 שישלמו לנו על הפרומו ואנחנו נשדר. אחרי זה רמה רדודה ביותר של לא יודע אם לקרוא לזה בידור, סאטירה, פשוט כלום מכלום. סליחה, העלבתי את הסאטירה. הייתה תכנית מזעזעת, לא הוטמע שום שינוי, שום תיקון. אגב, זה מופיע בהחלטות נכון, שאנחנו רוצים להטמיע וכו'. ואם התכנית הזאת צולמה לפני ועדת התוכן, אז עדיין זה רק מראה כמה התמונה היא רעה וגרועה, וכמה אנחנו הולכים לזרוק לזבל הון תועפות כסף של 11 תכניות. אני חושב שזה דבר שמשקף יותר מכל את זה שאנחנו יושבים פה ומקבלים החלטות, ופשוט, אני לא רוצה להשתמש במילים קשות, אני אגיד את זה ככה בעדינות – שמים עלינו קצוץ.

היו"ר, אמיר גילת: כן, אני רק רוצה שאלת הבהרה, באיזה יום הוקלטה התכנית האחרונה ששודרה ביום שישי. אחרי ועדת התוכן?

יואב גינאי: לא מדובר במתי היא הוקלטה אלא מתי היא נערכה.

היו"ר, אמיר גילת: אני שואל מתי היא הוקלטה.

דרור קבלרו: ביום רביעי.

היו"ר, אמיר גילת: ביום רביעי.

דוד חיון: יפה.

היו"ר, אמיר גילת: האם ההחלטה על פרומו לתכניתה החדשה של סיגל שחמון התקבלה אחרי החלטת ועדת תוכן או לפני ועדת תוכן?

דוד חיון: זה משנה מתי היא צולמה.

דרור קבלרו: הליין אפ של התכנית לא נבנה ביום ההחלטה. זאת אומרת כל תכנית מוקלטת ביום רביעי, אחריה יושבים ומתחילים לחשוב על הפעם הבאה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, עכשיו, אתה יושב פה כבר כמה שבועות בוועדות התוכן, אתה שומע מה אנחנו אומרים לגבי - - -

דרור קבלרו: בוועדת תוכן זה פעם ראשונה.

היו"ר, אמיר גילת: אתה פעם ראשונה בוועדת תוכן?

דרור קבלרו: אני חודשים לא הייתי פה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז יואב יושב פה.

דוד חיון: אל תפנה לש.ג., תפנה תמיד לראשי.

היו"ר, אמיר גילת: אתם יושבים פה שבוע אחרי שבוע בוועדת תוכן, שומעים מה אנחנו אומרים לגבי קידום תכניות של ערוצים מסחריים בתכניות הערוץ. שמעתם היום מה אמרנו לגבי הפנים של הערוץ, ואמרנו את זה גם בישיבה הקודמת. ולמרות הכל, אז ביום שישי האחרון יש שידור לתכנית של ערוץ 10. אז גם אם סיגל שחמון הוזמנה שנתיים מראש, ואנחנו מניחים שזה לא המצב, אפשר לפחות היה, עורך אחראי או מי שליווה את התכנית מטעם הרשות, למחוק את הסעיף שמדברים איתה על קידום התכנית של ערוץ 10. אם אי אפשר היה לבטל את סיגל שחמון, עם כל ההסתייגות שיש לנו מהזמנתה של סיגל שחמון, אבל לפחות הדבר המינימאלי הזה. זאת אומרת אנחנו רואים פה שבוע אחרי שבוע את התופעות האלה לא חוזרות על עצמן, אלא מועצמות.

דוד חיון: אבל העמידה על הידיים הייתה שיא השיאים.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו אתה יכול לענות.

דרור קבלרו: אני רוצה להתייחס למה שנאמר. אני חוזר אחורה, ונפלה לי זכות גדולה להיות פה כבר למעלה משנה וללוות מספר תכניות, ואני רוצה לציין שהעלינו את התכנית של טל ברמן, כשכולם היו שותפים להחלטות כן להעלות אותה, אחרי התכנית העשירית, אותן נפשות פועלות שיושבת פה, אמרו שהתפאורה גדולה מדי, ש - - -

דוד חיון: דרור, דרור, דרור, דבר לעניין, אתה לא מעמיד את חברי ועדת תוכן, אמרנו את זה ליואב פעם שעברה, לביקורת. אתה עומד לביקורת. ההנהלה עומדת לביקורת, אל תמתח ביקורת על מה שאמרו חברי הוועדה.

דרור קבלרו: כן, אבל לא, זה לא ביקורת, אני רוצה להגיד עובדות.

היו"ר, אמיר גילת: דבר על מחר שבת.

דוד חיון: דבר לעניין. אמיר, אני מבקש ממך שתקפיד על זה.

היו"ר, אמיר גילת: דבר על מחר שבת. טל ברמן זה - - -

דרור קבלרו: זה לא ביקורת. החלפנו תכנית בגלל זה.

היו"ר, אמיר גילת: דרור, המלצת ההנהלה הייתה להוריד את טל ברמן. עכשיו תמשיך.

דוד חיון: נכון.

דרור קבלרו: עכשיו, התכנית יום שישי של וילו ויעקב, הובא לידיעתי על ידי יואב הנושא הזה של להביא טאלנטים מערוץ 2 ו-10 - - -

יואב גינאי: לא להביא.

דרור קבלרו: לא להביא והם קיבלו מאיתנו הוראה ברורה. אנחנו נתקלים בבעיה. אנחנו מדינה קטנה. כל הכוכבים בארץ הזאת הם כוכבים של ערוץ 2 ו-10.

היו"ר, אמיר גילת: אז אין הצדקה לתכנית.

יוני בן מנחם: אבל למה שידרתם את זה? למה לא הורדתם את זה? למה בעריכה לא הורדתם את זה? יש החלטה של ועדת התוכן, ראיתם שזה קיים, הייתם חותכים את זה.

דרור קבלרו: יש, תראה, כל אורח שבא יש מס שפתיים שצריך לשלם לו.

יוני בן מנחם: איזה מס שפתיים? איזה שטויות אלה. אבל זה בניגוד להחלטות של המוסדות, אז אתם יודעים שזה קיים ואתם משדרים את זה בניגוד להחלטה של המוסדות?

דרור קבלרו: אנחנו משתדלים לנקות כמה שיותר, בעקבות ההחלטות האלה וכמה שפחות להביא אורחים - - -

היו"ר, אמיר גילת: תגיד, איך אתה בכלל אומר דבר כזה, מתי שישבה סיגל שחמון באולפן וקידמה את התכנית החדשה שלה בערוץ 10?

דוד חיון: לא, הם קידמו אפילו, הם אמרו לה שלום סיגל.

היו"ר, אמיר גילת: באותו זמן תקדם את ה-BBC שלך היום, שמתחיל. או כל תכנית אחרת שלנו. תכניות רדיו. שני ערוצי טלוויזיה, 8 תחנות רדיו יש לנו.

דרור קבלרו: בכל תכנית שיש לנו אנחנו משתדלים לקדם - - -

יוני בן מנחם: אבל אם אתם צופים בזה לפני השידור, ואתם צופים, נכון?

דרור קבלרו: כן.

יוני בן מנחם: יש החלטות של המוסדות, למה אתם לא מיישמים את זה על התכנית? יש לך חומר גלם, זה לא בשידור חי, אתה יכול לחתוך את כל מה שנוגד את ההחלטות של המוסדות. אני לא מבין את זה.

דרור קבלרו: כן, אבל אורחים באים בהתניה שהם יגידו את המשפט הזה.

היו"ר, אמיר גילת: תגידו, אתם קוראים את הפתיחים של התכנית?

דרור קבלרו: אנחנו קוראים את הפתיחים.

היו"ר, אמיר גילת: אז לא ראיתם שיש שם קידום לסיגל שחמון בערוץ 10? ואני נתפס למקרה הזה, כי זה שבוע אחרי שבוע אותו סיפור.

קובי אוז: הבעיה עם התכנית הזאת, היא מזמינה לתוכה שיחה לא גבוהה. אני אתן לכם דוגמא, דבר שקשור, גילוי נאות, דבר שקשור אלי.

אני הייתי אמור להיות באחת מהתכניות. עברתי תחקיר ואני עם היחצנית אמרתי – אני לא הולך לתכנית הזאת.

דוד חיון: אסור לך.

קובי אוז: סליחה. רגע, עברתי תחקיר ואחרי התחקיר התייעצתי עם היחצנית ואמרנו – אנחנו לא הולכים לתכנית הזאת. למה? כי התחקיר, כי הפורמט של התכנית הזאת נותן לך לשאול שאלות, הוא שואל אותך שאלות כמו במין חידון כזה, תעשה ככה, תעשה זה, תבחר היסטוריה, תבחר זה. אני אומר אוקי, זה לא מקום לדבר בו על דברים יותר מדי ברי משמעות, זה תכניות לשטויות. עכשיו, מי כן מסכים להופיע בתכנית הזאת? מי שרוצה לדבר בלבל הזה. למה שבערב שבת בן אדם ידבר בלבל של חידוני היסטוריה וחידוני אני לא יודע מה, כשאחד נגד 100 נמצא בערוץ 2 באותו זמן, באותה דקה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, חברה.

דוד חיון: בוא'נה, דוכין כמעט הרביץ להם.

קובי אוז: אז הפורמט שלה תכנית הזאת לא מזמין את האנשים שאנחנו רוצים לראות. הוא מזמין באופן ספציפי, הפורמט מזמין, טאלנטים של ערוץ 2 וערוץ 10. אבל אתה רוצה לראות אנשים שהם לא טאלנטים של ערוץ 2 ושל ערוץ 10, שאתה תדבר איתם.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אני מצטער, אני חייב לקטוע את הדיון הזה, אנחנו כבר באיחור עם הוועד המנהל, והיום יש ישיבה חשובה. אני מבקש ככה:

1. קודם כל מהמנכ"ל לערוך בדיקה מדוע לא קוימה החלטת המוסדות בתכנית האחרונה ובכלל.

2. שאנשי הטלוויזיה יעבירו באמצעות המייל הצעה. כרגע אני מבין יש לנו בעיה משפטית עם הורדת התכנית. אני כן מבקש לבצע בה שינויים בהתאם לרוח הדברים שנאמרו במוסדות. תעבירו לנו במייל הצעה של ההנהלה איך אתם יוצקים את רוח הדברים של וועדת התוכן לתכנית הקיימת. אם זה בהורדת הפינות האלה, אם זה באי הזמנת טאלנטים מערוצים אחרים וקידום תכניות. כל מה שאפשר. במשפט מה שאמרתי בישיבה שעברה – אין בתכנית DNA. זאת אומרת מגיעים לשם מרואיינים,

אתה לא יודע להסביר לעצמך מה הם עושים שם. והקו הזה הוא קו רדוד, עוד מעבר לסיפור של - - -

קובי אוז: אני רוצה לראות את אהוד בנאי. אם אתה שואל אותי, אני רוצה לראות את אהוד בנאי יושב בתכנית ושר שיר. זה מה שאני רוצה בערב שישי. אני לא רוצה לשמוע עוד פעם את ההוא מבנק דיסקונט, דביר בנדק, לא רוצה לראות אותו עוד פעם בערוץ 1. לא רוצה לראות אותו עוד פעם.

הישיבה נעולה